f 101

920

f- 101

പോയതലമുറ

മുഖചിത്രങ്ങൾ

★

വി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ.
ഇ. നമ്പൂതിരിപ്പാട്
വി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള
പി. ഗോവിന്ദൻ.
നെടുമ്പറമ്പു നാരായണപിള്ള
കെ. നാ. പദ്മനാഭൻപിള്ള
ഗോ. വിശ്വനാഥൻ നായർ
പട്ടം താണുപിള്ള

സി. നാരായണ പിള്ള

21025

പോയ തലമുറ

പോയ തലമുറ

(എട്ടു തുലികാചിത്രങ്ങൾ)

Edited by
സി. നാരായണപിള്ള

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ
കളരിക്കൽ ബസാർ
കോട്ടയം

വില 1ക. 4ണ.

ചിത്രങ്ങൾ:
സി. ജെ. തോമസ്

ഒന്നാംപതിപ്പ്
കോപ്പി 1000
1—9—1946

പ്രസ്താവന

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള തുലികാചിത്രങ്ങളിൽ ഒരെണ്ണമൊഴിച്ചു് ബാക്കിയെല്ലാംതന്നെ 1113-ൽ ഞാൻക്കൂടിയുൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പത്രാധിപസമിതി നടത്തിയ സമദർശിവാരികയിൽ അപ്പഴപ്പോഴായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയാണു്. ശ്രീ. പട്ടംതാണുപിള്ളയുടെ തുലികാചിത്രം മാത്രമാണു് ക്രൂട്ടതലയായിഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. മി. താണുപിള്ളയുടെ ഒരു ചിത്രവും അന്നത്തെ സമദർശിവാരികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു് ഞാൻ അടുത്തകാലത്തു് "പ്രസന്നകേരളം" വാരികയിൽ എഴുതിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരുചിത്രമാണു്.

സമദർശിയിൽ ചേർത്തിരുന്ന തുലികാചിത്രങ്ങളുടെ കർതൃത്വം അജ്ഞാതമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 'ചിത്രകാരൻ' എന്നപേരിലാണു് അവയെല്ലാംതന്നെ പുറത്തുവന്നിട്ടുള്ളതു്. പത്രാധിപന്മാർ ഒളിവിൽവച്ചിരുന്ന ആ രഹസ്യം ഇപ്പോഴും വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നു് എനിക്കുദ്ദേശമില്ല. എങ്കിലും ഒരു ചിത്രകാരനല്ല, പല ചിത്രകാരന്മാരാണു് ഇവയിലോരോന്നും രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുവിചാരിക്കുവാൻ മതിയായകാരണങ്ങളുണ്ടു്. അതിലേയ്ക്കു് ആഭ്യന്തരമായചിലതെളിവുകളും സൂക്ഷ്മദൃക്കുകളായ വായനക്കാർക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽത്തന്നെ കണ്ടെത്തുവാനും വിഷമമില്ല.

'ചെറയത്തലമുറ' എന്നാണല്ലൊ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. സമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായനേതൃത്വങ്ങൾ അനുനിമിഷം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കയും, ഇന്നലെവരെ ജനകീയാഭിപ്രായങ്ങളെ രൂപവല്ക്കരിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കയും

ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നവർ ഇന്നു ജനമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു് ബഹിഷ്കൃതരാകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നൂതനമായ ആശയങ്ങളും ചിന്താഗതികളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ലാതെ പ്രായാധിക്യവും പക്വതയുംകൊണ്ടു് തലമുറകളെ വിഭിന്നപ്പെടുത്തുന്നതു് യുക്തമായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഗംഗാപ്രവാഹംപോലെ കുതിച്ചുകയറുന്ന വിപ്ലവവരങ്ങളായ ആശയങ്ങളുടേയും അഭിപ്രായങ്ങളുടേയും തെളിച്ചത്തിൽ, ഇന്നലെവരെ പൊതുജനനേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന മാന്യന്മാർ ഇന്നു് അവരുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ പോയതലമുറയിൽപ്പെട്ടവരായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ക്ഷന്തവ്യമായിരിക്കണം. എന്നാൽപ്രായംകൊണ്ടു് പോയതലമുറയിൽപെട്ടുപോയെങ്കിലും നവീനാദർശങ്ങളും ചിന്താഗതികളുംകൊണ്ടു് പുതിയതലമുറയിലേയ്ക്കു വരുൻപോകുന്നതലമുറകളിലേയ്ക്കുപെട്ടന്നൊരുണ്ടു് നയകന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങൾക്കുടി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഏതുദേശത്തും ഏതുതലമുറയിലും അങ്ങിനെപ്രത്യേകമഹത്ത്വമുള്ള ചിലവ്യക്തികളെ നാം കണ്ടെത്താറുണ്ടു്. മാനവസമുദായത്തിന്റെ ഉല്ക്കൃഷ്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രത്യാശകൾ അവരിലാണു് കേന്ദ്രീകരിച്ചുനില്ക്കുന്നതു്. അവർ സമകാലീനന്മാരായ സാമാന്യബുദ്ധികളുടെ ഇടയിൽ ഹിമവാനെപ്പോലെ ഉന്നതന്മാരാണു്. പുരോഗമനകാംക്ഷികളായ നാളത്തെതലമുറകൾക്കു് മറ്റെല്ലാപ്രകാരത്തിലും നിരാശാജനകമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജനിയ്ക്കയാണെങ്കിലും ഇരുട്ടിനീക്കുന്ന വെളിച്ചം പ്രദാനംചെയ്യുന്നതും അവർതന്നെയാണു്.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണമേറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള കോട്ടയം നാഷനൽബുക്സ്റ്റാൾ ഉടമസ്ഥന്മാരോടു് എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

തിരുവനന്തപുരം

1—8—1946

സി. നാരായണപിള്ള.

"Oh! wad the Gods, the giftie gie us
To see airselves as ithers see us." —Burns

പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തകന്മാർ നിരൂപണത്തെ പ്രതിനിമിഷം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവരുടെ സ്വഭാവനിരൂപണമാണ് മറ്റൊരു ഭാഗത്തിലുള്ള വിമർശനങ്ങളെക്കാളും ഉപര്യുക്തമായിട്ടുള്ളത്. ഈ പംക്തികളിൽ ഞാൻ വരച്ചുകാണിക്കുന്ന ഇലക്കഥാചിത്രങ്ങൾ, ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്നതിനോ, അപഹസിക്കുന്നതിനോ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയല്ല. നമ്മുടെ പൊതുജീവിതം ആദർശസുന്ദരവും മഹനീയവും ആയിക്കാണുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമാണവ. ഇന്നുനമ്മുടെ നാട്ടിൽ പൊതുജനനേതാക്കന്മാരുണ്ട്; നേതാക്കന്മാരാണെന്നു സ്വയംഭാവിക്കുന്നവരുണ്ട്; നേതൃത്വം തേടി തിണ്ടാടുന്നവരുണ്ട്. ഇവർക്കെല്ലാം അവരവരെപ്പറ്റി ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. പുറമേ അതുനമുക്കറിയാൻ അത്രയെളുപ്പമല്ലല്ലോ. അറിഞ്ഞാലും അതുകൊണ്ടു വലിയ ഗുണമൊന്നും അക്കം സിദ്ധിക്കയില്ല. അന്യന്മാർക്ക് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം അവർ അറിയുകയാണു വേണ്ടതു്. അതു് എല്ലായ്പോഴും ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ അതറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നാട്ടിനും അവർക്കും നല്ലതാണ്. കണ്ണാടി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആളോടു് കുരങ്ങൻ കലഹിക്കുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. ഈ പരമാർത്ഥം ഈ ചിത്രപംക്തിക്കു് വിഷയമാകുന്ന മാന്യന്മാർ സദയം ഓർമ്മിക്കണമെന്നുപേക്ഷയുണ്ട്.

ചിത്രകാരൻ

തൂലികാചിത്രങ്ങൾ

		പേജ്
1.	സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ	7
2.	ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ	20
3.	എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	30
4.	എം. ഗോവിന്ദൻ	39
5.	മന്നത്ത് പത്മനാഭപിള്ള	52
6.	കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള	71
7.	കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള	82
8.	പട്ടം താണുപിള്ള	95

*ശ്രീ. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ

കായിക ദൌർബല്യത്തിന്റെ അത്ഭുതാവഹമായ ഒരു മൂർത്തീകരണമാണ് മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ. പൊക്കം കുറഞ്ഞു മെലിഞ്ഞ് മുന്നോട്ടവളഞ്ഞ ശരീരവും, പൊള്ളയാണെന്നു തോന്നിക്കുന്ന നെഞ്ചും, ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ കവിളും, മിനുമിനുത്ത മുഖവും കട്ടുക്കപോലെ ഉണങ്ങിയ ആകൃതിയും ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ ഏതോ ആശുപത്രിയിൽനിന്ന് ഒളിച്ചു പോന്ന ഒരു രോഗിയുടെ പ്രതീതിയാണ് പ്രേക്ഷകന്മാരിൽ

* 1112 മിഥുനം 26-ാംനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്.

ങ്കുരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് കണ്ണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വരണ്ട ചുമ ഈ സംശയത്തെ ഒന്നുകൂടി ബലപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ ബലഹീനമായ ഈ ബാഹ്യരൂപത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുവനു് അതിനെ അഗണ്യമായിത്തള്ളുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇരുട്ടിൽ തിളങ്ങുന്ന മാർജ്ജാരന്റെ കണ്ണുകളിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന പ്രഭയും, മനുഷ്യേതരമായ തൃക്ഷ്ണതയും ആ നയനങ്ങളുടെ അഗാധതയിൽ നിന്നു് ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ മനുഷ്യനു ചുറ്റും ബാഹ്യമായ ഒരു ശാന്തതയും സമാധാനവും നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നു. ശബ്ദബഹളസംപൂർണ്ണമായ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ മി. കുഞ്ഞുരാമൻ നിശ്ചലനും പ്രശാന്തനുമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപം നിങ്ങളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന മനോഭാവം വെറുപ്പാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു മൂഴുവൻ ശരിയായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ആ രൂപം നിങ്ങളെ ഒട്ടും ആകർഷിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അക്ഷരംപ്രതി അതു ശരിയാണു്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം സംഭാഷണം തുടങ്ങിയാൽ നിങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ആ കേൾക്കുന്ന ശബ്ദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞതാണു്. പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിന്നു് പ്രസംഗിക്കുന്ന മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ ശബ്ദം മുൻപിലത്തെ രണ്ടു വരികൾ കഴിഞ്ഞു് മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു വാഗ്മിയോ പ്രാസംഗികനോ അല്ലെങ്കിലും ഒരു സംഭാഷണചതുരനാണു്. ഇതു് അപൂർവ്വമായ ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു. സഭീകരണമുറിയിൽ ചായകസാലയിലിരുന്നു് സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ

യാണ് അദ്ദേഹം ജനബാഹുല്യമുള്ള മഹായോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ കഴിവുള്ള സഭാവാസികളെ ആ ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വിനോദവും ഫലിതവും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുന്നതു കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണം സുഗ്രഹവും ലഘുവും കോമളവും ഊർജ്ജസ്വലവുമാണ്. ഹാസ്യരസം വഴിയുന്ന ഭാഷയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒളിയമ്പുകളും ഫലിതങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളുംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രതിയോഗികളെ അസ്വപ്രജ്ഞരാക്കാറുള്ളതു്. എത്ര പ്രക്ഷോഭജനകമായ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടക്കുമ്പോഴും മി. കുഞ്ഞുരാമൻ അപൂർവമായ പ്രശാന്തത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു കാണാം. ശാരീരികമായ അനാരോഗ്യത്തിന്റേയും കായിക ദൗർബല്യത്തിന്റേയും മൂർത്തീകരണമായ ഈ മനുഷ്യൻ ഏതു കോളിളക്കത്തിലും വ്യക്തിപരമായ മനഃക്ഷോഭങ്ങൾക്കു വിധേയനാകാറില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം മനഃശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പരിഭ്രാന്തരാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിശയിക്കുവാനൊന്നുമില്ല.

അദ്ദേഹം നിത്യനടപടികളിൽപോലുമനുഷ്ഠിക്കാറുള്ള ചില ജംബുകവൃത്തികൾ കൃപസിദ്ധങ്ങളാണ്. നിങ്ങളെക്കാണണമെന്നദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കും. നിങ്ങളോടെന്താണു സംഭാഷണം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിക്കും. നിങ്ങളോടെതിർവാദം ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും, നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായ ഐക്യം എങ്ങിനെ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചുറയ്ക്കും. എങ്കിലും

നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഒരുതരം യാദൃച്ഛികസംഭവം മാത്രമാണെന്നു ധരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഓരോ വാക്കുച്ചരിക്കുമ്പോഴും, ഏതൊരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോഴും സംഭാഷണഗതി യാദൃച്ഛികമായി അങ്ങിനെ തിരിയുന്നതാണെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു തയാറാക്കിയിട്ടുള്ള പരിപാടികൾക്കു യാദൃച്ഛികതയുടെ സ്വഭാവം നൽകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വൈഭവം അസാധാരണമാണു്. ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു. മറു ചിലപ്പോൾ മൂഷിപ്പിക്കുന്നു. വേറൊരവസരത്തിൽ ചിരിപ്പിക്കുന്നു. മി. കുഞ്ഞുരാമനെ അടുത്തറിയുന്ന ഒരാൾക്കു് ഈ മനുഷ്യനു് മറുള്ളവരെ ചിരിപ്പിക്കുവാനുള്ള വൈഭവമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എത്ര വളരെ അസഹനീയനായിത്തീരുമെന്നു് ഒരു തോന്നലുണ്ടാകാം.

മി. കുഞ്ഞുരാമൻ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു വ്യാഴവട്ടങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു് തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കായ്ക്കുജീവിതത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള "തകടംമറിച്ചിലു"കൾ ഏതൊരുപന്തയും ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണു്. ഒരീഴവനായി ജനിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം സാമുദായികമായ പല അവശതകളും അസമത്വങ്ങളുമനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന മി. കുഞ്ഞുരാമനു് തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ശക്തിയായിത്തീരുവാൻ സാധിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

അസാമാന്യമായ പ്രതിഭാവിലാസത്തിന്റേയും സ്വാശ്രയ ശക്തിയുടേയും ഫലമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയോപായങ്ങൾ, വക്രവും സംശയാതീതമല്ലാത്തതുമാണെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ചിത്രകാരനു് അല്പം ഖേദമില്ലെന്നില്ല. എസ്. റ്റി. റെഡ്യാരുടെ വീഞ്ഞപ്പെട്ടിയിലെ ഗ്രന്ഥശാലാഭണ്ഡാഗാരത്തിൽനിന്നു് ഒരു ചക്രം വിലയിൽ കവിയാത്ത ശീലാവതിയും, ഭീമൻകഥയും, കിരാതവും വാങ്ങിവായിച്ചു് സാഹിത്യവാസനയെ പോഷിപ്പിച്ചു് യൌവ്വനാരംഭത്തിൽതന്നെ 'മാലതീകേശവം' നാടകമെഴുതിയതും, കൊല്ലം ഹൈസ്ക്കൂളിൽ മൂൻഷിയായിരുന്നതും, സഞ്ചായം കച്ചേരിയിൽ ഗുമസ്തനായിരുന്നതും, പരവൂർ മുൻസ്സീട്ടുകോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ വക്കീലായിരുന്നതും, ഒരിഞ്ചുപൊക്കം കുറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു് പോലീസ് സൈന്യത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതിരുന്നതുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതനാടകത്തിലെ ചില പൂർവരംഗങ്ങൾ മാത്രമാണു്. എന്നാൽ ഈ ആദിമരംഗങ്ങൾക്കൊന്നുതന്നെ ദൈർഘ്യം കൊണ്ടും പ്രാധാന്യം കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതമാകുന്ന നാലാംരംഗത്തോടു് ഒരു വിധത്തിലും കിടപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അഭിപ്രായസ്ഥിരത ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നിട്ടില്ല. അഭിപ്രായം 'ഇരുമ്പുലക്ക'യല്ലെന്നു് ഒന്നിലധികം

പ്രാവശ്യം എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ സാമ്മാഗ്രികനിയമസംഹിതയിൽ അഭിപ്രായസ്ഥിരതയ്ക്ക് ഒരു സ്ഥാനവും അദ്ദേഹം കല്പിച്ചിട്ടില്ല. അഭിപ്രായസ്ഥിരത സങ്കുചിതബുദ്ധികളുടെ അഭയസ്ഥാനമാണെന്നുള്ള എമേർസന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെങ്കിൽ ഓന്തിനെപ്പോലെ പ്രതിനിമിഷം നിറംമാറുന്ന മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ ബുദ്ധി, കറുത്തിരുണ്ട മഹാസമുദ്രംപോലെ വിസ്തൃതമായിരിക്കണം. തന്റെ ജാമാതാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിവർത്തനപരിപാടി രാജ്യമൊട്ടുക്കു സജീവമായി പ്രവർത്തനം നടത്തുമ്പോൾ മലയാളരാജ്യം പത്രമാഫീസിലെ ഒരു മുറിയിലിരുന്ന് ഈ പത്രാധിപശാർദ്ദൂലൻ മാരകശക്തിയോടുകൂടി നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണത്തിനെതിരായി തന്റെ തൂലിക പ്രയോഗിച്ചതു് ഇന്നലത്തെ സംഭവം മാത്രമാണ്. അതു കഴിഞ്ഞു് അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ സാഹസികനായ മി. കേശവൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടതും, മഞ്ഞുകട്ടിപോലെ തണുത്തുറഞ്ഞ മി. കുഞ്ഞുരാമൻ നിയമസഭാസാമാജികസ്ഥാനം രാജിവച്ചതും, നിർബന്ധശീലനായ മി. കേശവൻ രാജദ്രോഹക്കുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും പൌരുഷം കൈയ്യൊണ്ടു് മി. കുഞ്ഞുരാമൻ നിവർത്തനനേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചതുമെല്ലാം അടുത്തു നടന്ന സംഭവങ്ങളാണ്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു് ഒന്നാമത്തെ ലേഖനമെഴുതിയ മി. കുഞ്ഞുരാമൻ പരേതനായ ടി. കെ. മാധവന്റെ വയ്യം സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിരോധിയായിരുന്നു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ആരും വിസ്മരിച്ചി

രിക്കുവാനിടയില്ല. ഈ മനുഷ്യൻ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു കെട്ടാണ്. തന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് കാര്യകാരണങ്ങൾ കല്പിക്കുവാനോ അവ അനുകരിക്കുവാനോ ആരും ഒരുങ്ങേണ്ടതില്ലെന്നും താൻ പറയുന്നതിൽ സ്വീകാര്യയോഗ്യമായി എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ പാദചാരികളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

മി. കുഞ്ഞുരാമൻ കാലുമാറുന്ന രീതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈഴവറഗുലേഷൻ നിയമസഭയുടെ ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ മി. കുഞ്ഞുരാമൻ ഒരു 'മിശ്രഭായ'ക്കാരനായിരുന്നു. മിശ്രഭായവാദത്തിൽ അന്നദ്ദേഹത്തോടു സഹകരിച്ചിരുന്നതു് അന്നത്തെ നിയമസഭയിലെ കൃപ്പസിദ്ധ ഈഴവസാമാജികനായിരുന്ന പേട്ടയിൽ മി. പരമേശ്വരനായിരുന്നു. മി. പരമേശ്വരൻ തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾക്ക് സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ വക്കലെ ശ്രീ നാരായണഗുരുസ്വാമിയെ ചെന്നുകണ്ടു് മിശ്രഭായക്കാർക്കനുകൂലമായ ഒരു പ്രസ്താവന എഴുതിവാങ്ങി. ഇതു കേട്ടു് പ്രക്ഷുബ്ധരായിത്തീർന്ന മക്കത്തായവാദികളായ ചില ഈഴവയുവാക്കന്മാർ ഗുരുസ്വാമിയെക്കണ്ടു സങ്കടമുണർത്തിക്കുവാൻ ആശ്രമത്തിലേക്കു പാഞ്ഞുചെന്നു. എവിടെയോ യാത്രപോകുവാനൊരുങ്ങി വക്കലെ റയിൽവേ പ്ലാറ്റ്ഫാറത്തിൽ വണ്ടി കാത്തുനിന്നിരുന്ന മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ ഈഴവയുവാക്കന്മാരുടെ ഗതി കണ്ടു് അവരുടെ നായകത്വം

സ്വയം സ്വീകരിച്ച് സ്വാമിയോട് സങ്കടമുണർത്തിച്ച് മറെറാരു വിരുദ്ധപ്രസ്താവന വാങ്ങിക്കൊടുത്ത് അവരെ സംതൃപ്തരാക്കി. ഈ വിനോദം ഇവിടെ അവസാനിച്ചില്ല. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ട കേരളകൗമുദിയിൽ അന്നതിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്ന മി. കുഞ്ഞുരാമൻ യുവാക്കന്മാരേയും അവരുടെ ബാലിശങ്ങളായ നടപടികളേയും അധിക്ഷേപിച്ച് നിശിതമായ ഒരു ലേഖനമെഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഈ മനുഷ്യൻ അഭിപ്രായമാറ്റങ്ങൾ കേവലം മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറുന്നതുപോലെ മാത്രമേ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ മാനസികപരിവർത്തനം യാഥാസ്ഥിതികപത്രത്തിൽനിന്ന് ഉൽപതിഷ്ണുപത്രത്തിലേക്കാണെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മുന്നോട്ടും, പിന്നോട്ടും, വായുമണ്ഡലത്തിലും, പാതാളത്തിലും, സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലും, പൈശാചികലോകത്തിലും വേണമെങ്കിൽ ഒരേ കൂതിയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നിഷ്പ്രയാസം കഴിയും. ഈ ശ്ലഷ്ണശരീരൻ ഏതു ലോകത്തിലൊക്കെ സഞ്ചരിച്ചാലും ഭൂലോകത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കുങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്കനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുന്നില്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലെ മതപരിവർത്തന തല്പരന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അദ്ദേഹം കളിപ്പിച്ച കഥയൊന്ന് ഭാവിലോകം ചിരിച്ച തലതല്ലുകതന്നെ ചെയ്യും. മാരാമൺ സമ്മേളനത്തിൽ 30,000 ജനങ്ങളുടെ സന്നിധിയിൽവച്ചു

ഈ ചുക്കുപോലെ ഉണങ്ങിയ മനുഷ്യൻ തന്റെ സമുദായം ആകെ ഒന്നായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും താന തിനു തീച്ചപ്പെട്ടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യം എറി ഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന മതപരിവർത്തനോദ്യുക്തനായ ഏതൊരു ക്രിസ്ത്യൻ പാതിരിയേയും അതിശയിപ്പിക്കുമാറുള്ള വാദ മുഖങ്ങളോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഒരു ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ പോയി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. ഇതു വൻപിച്ച ഒരു സമുദായം മുഴുവനും ഒറ്റയടിക്ക് ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ചേർത്തുകളയാമെന്നുള്ള അത്യാശയോടുകൂടി മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ സത്യപ്രതിജ്ഞ കേട്ട് മനം മയങ്ങിയ മതപരിവർത്തനസംഘം സഹായ ത്തിനും ധനത്തിനും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മതസേവനസംഘങ്ങ ൾക്ക് അപേക്ഷകളയച്ചു. മി. കുഞ്ഞുരാമൻ ഒരു പ്രവാച കനെപ്പോലെ പരിശുദ്ധവേദപുസ്തകവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങുമിങ്ങും സഞ്ചരിച്ച് പ്രചരണവേല നടത്തി. ആ അഭിനവമതാചാര്യനെ ക്രൈസ്തവരിൽ മതഭ്രാന്തരായ ഒരു വലിയ വിഭാഗം സ്വാഗതം ചെയ്തു. ദിവസങ്ങളും ആഴ്ച കളും മാസങ്ങളുമങ്ങിനെ കടന്നുപോയി. ഏതാനും വർഷ ങ്ങൾക്കു മുൻപു് ബുദ്ധമതത്തെ അനുകൂലിച്ചു് തന്റെ സമു ദായത്തെ ആ മാനസികവിഭ്രാന്തിയിലേക്കാകർഷിക്കുവാൻ പരിശ്രമം ചെയ്ത മി. കുഞ്ഞുരാമൻ—അതുകഴിഞ്ഞു് താനാരം ഭിച്ചടെയുള്ള ഒരു വലിയ ജനവിഭാഗത്തെ ക്രിസ്തുമതത്തി ലേക്കു നിഷ്പ്രയാസം നേടിക്കൊടുക്കാമെന്നു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത

മി. കുഞ്ഞുരാമൻ — ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം മതഭക്തന്മാരും കടന്നു യാഥാസ്ഥിതികരുമായ ഹൈന്ദവവൃന്ദത്തോടൊപ്പം പുത്തൻപന്തിയിലുള്ള മതപ്രസംഗശാലയിലിരുന്ന് ഭക്തിപാരവശ്യത്തോടുകൂടി കൃത്തുകേട്ടാനന്ദിക്കുന്നതു കണ്ടു് ചിത്രകാരനമ്പരന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ ഒറക്കൽ മണ്ഡപത്തിൽനിന്നു് ഈ ഹൈന്ദവവൃന്ദൻ നവ്യാനുഭവലഹരിയിൽ മനം മയങ്ങി പ്രാർത്ഥന നടത്താറുണ്ടെന്നും കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. എല്ലാ മതങ്ങളെക്കുറിച്ചും പഠിച്ചുവേഷണം നടത്തുന്ന ഒരു ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനാണു് ഈ നൂതന മതാചാര്യനെന്നും വരാം. ഒരിക്കൽ മി. കുഞ്ഞുരാമൻ ഈശ്വരപ്രാർത്ഥനയിൽ നിമഗ്നനായിരിക്കുന്നതു് ആരോ കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നും, അക്കാലത്തും ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം എന്തിനു പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു എന്നു് അതു കണ്ടുപിടിച്ച മാന്യൻ ചോദിച്ചു എന്നും അതിനു മറുപടിയായി ‘ഈശ്വരനുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നെനിക്കു തീച്ചയില്ല; ഒരു പക്ഷേ, ഇന്നത്തെ എന്റെ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നും, ഈശ്വരനുണ്ടെന്നും വരികയാണെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു് ഒരവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ മതിയായ തെളിവുകളായിരിക്കുമല്ലോ’ എന്നു മി. കുഞ്ഞുരാമൻ മറുപടി പറഞ്ഞതായും ഒരു കഥ പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ കഥ ശരിയായിരിക്കട്ടെ, തെറ്റായിരിക്കട്ടെ ഇതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പരമോൽകൃഷ്ടമായ വേദാന്തം. സത്യം, ആത്മാർത്ഥത, വിശ്വസ്തത ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യജീവിത

ത്തിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അവശ്യമാണെന്നു വരാം. അവശ്യമെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കുക, ഇല്ലെങ്കിൽ അവയൊക്കെ സമുദ്രത്തിലെറിയുക. ഇതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാവ്വാകമതം. ഈ മതോപദേശങ്ങളിൽ സ്വാർത്ഥത്തിനല്ലാതെ സ്ഥാനമില്ല. തന്റെ നയോപായങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചാണക്യനേയുമതിശയിക്കുന്നു. മൻകോപിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ചാണക്യന്റെ പല തന്ത്രങ്ങളും ശിഥിലപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ചരിത്രപ്രഖ്യാതമാണു്. എന്നാൽ ഈ അഭിനവചാണക്യൻ ഏതു പ്രക്ഷുബ്ധമായ രംഗത്തിലും നിസ്തുലമായ പ്രശാന്തത പരിശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്ത്രങ്ങൾക്കു പല പ്പോഴും കൂടുതൽ വിജയലബ്ധിയുണ്ടാകാറുണ്ട്. മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ മതംമാറ്റവും, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനവും, സാഹിത്യപരിശ്രമവും, സമുദായസേവനവും എല്ലാം സ്വാർത്ഥതയുടെ പാരമ്യത്തിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമി ഈ ആധുനിക കൗടില്യനെക്കുറിച്ചു് ഒരിക്കൽ ഒരു വിനോദം പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. "കുഞ്ഞുരാമൻ സമുദായത്തിനെ സേവിച്ചു സേവിച്ചു് സമുദായമൊന്നും ബാക്കികാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല" സ്വാമികൾ ഈ സൂത്രശാലിയായ നേതാവിനെ തികച്ചും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ആത്മാർത്ഥതയുടെ കുറവിനും നയോപായങ്ങൾക്കും മി. കുഞ്ഞുരാമൻ ശാസ്ത്രീയവും കലാപരവുമായ രൂപഭേദങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കക്ഷിക്കും ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും ഒരു പ്രവർത്തനപരിപാടിക്കും ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു

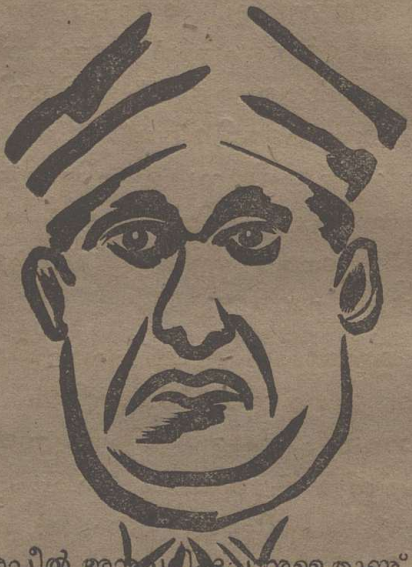
അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വാസം നിക്ഷേപിക്കുവാൻ നിവൃത്തി യില്ല. ആക്കും പിടി കൊടുക്കാത്ത ഒരു മത്സ്യമെന്നപോലെ അദ്ദേഹം സമുദായജലാശയത്തിൽ സ്വച്ഛന്ദം വിഹരിക്കുന്നു. ഒരു നീർക്കോലിയെപ്പോലെ വെള്ളത്തിലെവിടെയെങ്കിലും ഉയർന്നു നോക്കിയിട്ട് തല വലിച്ചാൽ പിന്നീട് പൊങ്ങുന്ന തെവിടെയെന്നു് ആർക്കും ഒരു നിശ്ചയവുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

മി. കുഞ്ഞുരാമനു് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനം അദ്വിതീയമാണു്. മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ നിസർഗ്ഗസുന്ദ രവും ശക്തിഗർഭവുമായ രചനാരഹസ്യം മി. കുഞ്ഞുരാമനെ പ്പോലെ ഇതരസാഹിത്യകാരന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും മതപരവുമായ വിഷയങ്ങളെ ക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളി ലാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സാഹിത്യശൈലി സമുജ്ജ്വ ലമായി പ്രകാശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒരു പ്രതയോഗിയോടു നേരി ട്ടന്യോഷ്ണാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യം നിശിതമായ കരവാൾ പോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങി തുളഞ്ഞുകയറുന്നതു്. തിരുവിതാം കൂറിലെ പഴമക്കാരായ പത്രാധിപന്മാരുടെ ഇടയിൽ മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ സ്ഥാനം മുന്നണിയിൽത്തന്നെയാണു്. മി. കുഞ്ഞുരാമൻ ഒരു പണ്ഡിതനും ഗവേഷകനും കൂടിയാ കുന്നു. പക്ഷേ, മറ്റുചില പണ്ഡിതന്മാരെപ്പോലെ പാണ്ഡി ത്യം പ്രതിനിമിഷം ചവച്ചു തുപ്പുന്ന പതിവദ്ദേഹത്തിനില്ല. ചില പഴംകഥകളേയും ഇതിഹാസങ്ങളേയും അടിസ്ഥാന മാക്കി ഈഴവചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും, ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റിയും

അദ്ദേഹം ചില ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവയിൽ മിക്കവയും ശാസ്ത്രീയഗവേഷണമാകുന്ന ശാണോ, പലത്തിൽ തേച്ചുമിനുക്കിയിട്ടുള്ളവയല്ല. വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ന്യായദീക്ഷയും ധർമ്മാധർമ്മവിവേചനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കാറില്ല. നേരിട്ടുനിന്നും വേണ്ടിവന്നാൽ മറഞ്ഞുനിന്നും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അശേഷം മടിയില്ല. അധർമ്മയുദ്ധംകൊണ്ടു് ഒന്നിലധികം ഹൃദയങ്ങൾ അദ്ദേഹം ക്ഷതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ ഹൃദയം ലാക്കാക്കി ഒളിയമ്പുകളയച്ചിട്ടുള്ള വൈരനിര്യാതനതല്പരന്മാരായ ചില പ്രതിയോഗികൾ അവരുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തു് ഹൃദയമില്ലെന്നു കണ്ടു് പരാജയം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ചിലർ പറയുന്നു.

മി. കുഞ്ഞുരാമൻ പോയ തലമുറയിൽപെട്ട തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ സൂത്രശാലിയായ ഒരു നേതാവാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കുചിതമായ പ്രവർത്തന പരിധിയിൽ അദ്ദേഹം ചില പ്രശംസനീയമായ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൗടില്യസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ വളരെ ചിലപ്പോഴുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മി. കുഞ്ഞുരാമൻ തനിക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഭാവിയിൽ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽനിന്നു് വിരമിച്ചു് വിശ്രമം വരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനും തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിനുംശ്രേയസ്കരമായിരിക്കും.

ബ്രഹ്മശ്രീ ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ

"ഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുവാനുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കോടതിച്ചിലവു് എന്റെ കക്ഷിക്കു് ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കണം." ഒരു സിവിൽക്കേസ്സിൽ അപ്പീൽപ്രതിയുടെ വക്കീലായ മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയുടെ ഭാഗത്തെയ്ക്കു കേസ്സു് വാദം തുടങ്ങിയതിങ്ങനെയാണു്. അതിരു കടന്ന നിയമപാണ്ഡിത്യം, അനന്യസാധാരണ

---

* 1112 കർക്കടകം 9-ാംനു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്.

മായ ബുദ്ധിശക്തി, പ്രതിപക്ഷബഹുമാനമാകഷിക്കുന്ന ന്യായദീക്ഷ, വിതണ്ഡാവാദവൈമുഖ്യം ഇതുയുമാണ് ഒരു നിയമപണ്ഡിതനെന്ന നിലയിൽ മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരിൽ ഒരു പ്രേക്ഷകനു ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വിശേഷവിധികർം. എതുപക്ഷവാദമുഖങ്ങൾം അഖണ്ഡനീയങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സുദീർഘമായ ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതിലുമദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തന്റെ കക്ഷിക്കു ലഭിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന സകല അനുകൂല്യങ്ങളും സമ്പാദിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധമുണ്ട്. മനഃശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ ന്യായാധിപന്റെ ദയാദൃഷ്ടി തന്റെ കക്ഷിയുടെ വശത്തേയ്ക്കാകഷിക്കുവാൻ സദീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ആരെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. ഉദ്ദിഷ്ടഫലം മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യക്ക് ആ കേസ്സിൽ ലഭിക്കയും ചെയ്തു.

ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജനിച്ചു് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ വളർന്ന് തെരുവിലെ വഴിവിളക്കിനു കീഴിലിരുന്നു പഠിച്ചു് അനിതരസാധാരണമായ പരിശ്രമശീലംകൊണ്ടും, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും പടിപടിയായി ഉയർന്ന്, തിരുവനന്തപുരം ബാറിലെ ഏറവും പ്രശസ്തനായ അഭിഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ ഇപ്പോഴും പ്രശോഭിക്കുന്ന മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു ന്യായമായി ആശിക്കുവാൻ കഴിയുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ യഥാകാലം എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ

അതു് ഏറിയകൂറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യഗ്രഹത്തിനു മൌഢ്യം പറ്റിയതുകൊണ്ടായിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളൂ. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ഉയന്ന ന്യായാസനത്തിലെ അധിപന്മാരിലൊരാളായി അദ്ദേഹം സവിശേഷം ശോഭിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഹൈക്കോടതിയിലെ പ്യൂണിജൂഡ്ജിമാരുടെ കസേരകൾക്കു് മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ അകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും പാണ്ഡിത്യം കൊണ്ടും ഒരലങ്കാരവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എതൊരു നിയമസംഹിതയ്ക്കും ഒരമൂല്യസമ്പത്തുമായിരുന്നേനെ. എന്നാൽ ഭരണനൈപുണ്യമോ ആജ്ഞാശക്തിയോ വേണ്ടിടത്തോളം ഇല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിനു് ഭരിക്കുവാൻ കിട്ടിയ സ്ഥാപനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ നിയമപാണ്ഡിത്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ പറ്റിയതല്ലായിരുന്നു.

പരേതനായ ബക്ക്ൻഹെഡ് പ്രഭുവിന്റെ അമാനുഷികമായ ബുദ്ധിശക്തി അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ മറ്റു യാതൊരു വിശിഷ്ടഗുണവും അവശേഷിക്കുന്നില്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശകന്മാരിലൊരാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതശേഷം ശരിയല്ല. തടിച്ചു വിസ്തൃതമായ ആ മാംസഗോപുരശരീരത്തിൽ അത്യുന്നതനെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു ഹൃദയം നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ ഔദാര്യത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരമാണു്. നിഷ്പക്ഷതയുടെ അധിവാസസ്ഥാനമാണു്. സ്നേഹത്തിന്റെ

രത്നാകരമാണ്. കിന്നരിത്തലപ്പാവും ഒരടി സമചതുരശ്മ മായ മുഖവും, ഇപ്പോൾ പൊട്ടുമെന്നു തോന്നുന്ന കോട്ടം, ലാക്കാളേജിലെ ക്ലാസ്സുകളിലാകട്ടെ, പൊതുസമ്മേളനങ്ങളി ലാകട്ടെ, കോടതിമുറികളിലാകട്ടെ, നിയമസഭാമന്ദിരങ്ങളി ലാകട്ടെ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ഗാഢമായി ആകർഷിക്കാതി രിക്കുന്നില്ല. ആ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പ്രസന്നതയും സംതൃപ്തിയും പ്രേക്ഷകന്മാരെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി കൾ അദ്ദേഹത്തെക്കാണുമ്പോൾ ആർത്തുവിളിച്ചും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ആകസ്മികമായി കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോഴാകട്ടെ, ഒന്നില ധികംപേർ സമ്മേളിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, സദീകരണമുറിയിലെ സല്ലാപവേളയിലാകട്ടെ സംഭാഷണം മുഴുവൻ അദ്ദേഹമേ റ്റെടുക്കുന്നു. മേശയുടെ ഏതു കോണിൽ അദ്ദേഹം ഇരു ന്നാലും സംഭാഷണം അവിടെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതു കാണാം. ജ്യോതിഷശാസ്ത്രം മുതൽ മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദ്ഭവംവരെയുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനെ ന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായം പറയുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സാഹിത്യപരിഷത്തിലാധ്യക്ഷം വഹിക്കുവാനോ ഭ്രൂണർഭ ശാസ്ത്രഗവേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരസ്യമായി വിമർശിക്കു വാനോ ഗ്രസ്തിമത്സരക്കാർ വരുമ്പോൾ സ്വാഗതമരുളുവാ നോ ഈ ഭീമകായൻ ഒരുമ്പെടാറില്ല.

പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു പ്രേക്ഷകനു് മി. ഇ. സുബ്ര ഹ്മണ്യയ്യരെ കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന അഭിപ്രായം ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുനില്ക്കുകയില്ല. അകന്നുനിന്നു വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരുവനു്

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിശ്വസിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കാൾ വിശ്വസിക്കാൻ വഹിയാത്ത കാര്യങ്ങളാണധികമുള്ളത്. ഒരിക്കലും മുഴുവനാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വാചകങ്ങളും, ഒന്നിനടിയിൽ ഒന്നായി വലിഞ്ഞുകയറുന്ന ആശയഖണ്ഡങ്ങളും, കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് പുരോഭാഗത്തുള്ള മേശകളേയും പുസ്തകങ്ങളേയും ന്യായാധിപന്മാരേയും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ടകേന്ദ്രത്തോടടുക്കാതെ ദൂരത്തിഴയുന്ന വാദഗതികളും ഇദ്ദേഹമൊരൊന്നാന്തരം വക്കീലാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നിക്കുന്നു എന്നു വരാം. ആരോടും ഏതവസരത്തിലും മനസ്സിലുള്ളതു മുഴുവൻ തുറന്നുപറയുകയും സ്വന്തം ജാതകത്തിലെ ഗ്രഹനിലതിരുവിതാംകൂറിലെ അറുപതു ലക്ഷം ജനങ്ങളേയും അവത്തിച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയും, ശത്രുമിത്രഭേദമെന്യേ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ട സംഗതികൾപോലും അന്യന്മാർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുകയും, തന്നെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്തഭിപ്രായമാണുള്ളതെന്നറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇദ്ദേഹം ഒരു ബുദ്ധിമാനാണെന്നു പറയുന്നതു കേവലം അതിശയോക്തിയല്ലേ എന്നു ചിലർ ശങ്കിച്ചേക്കാം. സ്വന്തം മാഹാത്മ്യങ്ങൾ ഉരുക്കഴിക്കുന്നതിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ തലവൻ എന്ന നിലയിൽ താൻ ചെയ്യുമായിരുന്ന പരിപാടികൾ വിവരിക്കുന്നതിലും ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ള ഇദ്ദേഹം എങ്ങിനെ ഒരു വിനീതനാണെന്നു വിശ്വസിക്കാം? ധാരാളം പണം കിട്ടുന്ന ഒരു വക്കീലാണു ഇദ്ദേഹമെന്നു പരക്കെ സമ്മതമാണെങ്കിലും ധാരാളിയായ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഷ്പികമ്പാക്കിപത്രം ഈ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നില്ല. ഘോരദാരിദ്ര്യമനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണിദ്ദേഹമെന്ന് ചില പൂർവ്വസ്നേഹിതന്മാർ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതിയിൽ അതിന്റെ ലാഞ്ഛനകളൊന്നുംതന്നെ കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരൊന്നാംതരം ജ്യോത്സ്യനാണെന്ന് ചില കക്ഷികൾപോലും പറയാറുണ്ടെങ്കിലും സ്വന്തം ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഒരിക്കൽപോലും ശരിയായിട്ടില്ല.

ലോകചരിത്രത്തിൽ പല മഹാന്മാരുടേയുമെന്നപോലെ ബാല്യകൌമാരങ്ങൾ കൂചേലത്വത്തിലാണു കഴിഞ്ഞുകൂടിയതെങ്കിലും മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ വിദ്യാലയജീവിതം അതിപ്രശസ്തമായ ഒന്നായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു് കോട്ടയം ജില്ലാക്കോർട്ടിൽ ഒരു അല്പശമ്പളക്കാരനായി ജീവിതമാരംഭിച്ച മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ നിയമബിരുദം സമ്പാദിച്ചു് ഉദ്യോഗം രാജിവച്ചു് അവിടെത്തന്നെ വക്കീലായി വ്യവഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും, അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ എം. എൽ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു് ലാക്കാളേജു് ലെക്ചററായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധിയെ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മാററി. മി. വി. എസ്സിനോട്ടു കിടയായി നിന്നു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗലബ്ധിയിൽ ഹൈക്കോടതി ബാറിന്റെ നാഥനായി, ഹെഡ് ക്ലാർക്കുദ്യോഗംപോലെ തന്നെ തനിക്കു തീരെ ചേരാതിരുന്ന ലാക്കാളേജു് പ്രിൻസിപ്പാൾ ജോലി സ്വീകരിച്ചുദ്യോഗസ്ഥ

നായി, അവിടെനിന്നും, ഫ്രാഞ്ചൈസ് കമ്മീഷണരായി, വീണ്ടും ലാക്കാളേജിൽ തിരിച്ചെത്തി, പെൻഷ്യൻ പററി നാമിനേറഡ് നിയമസഭാംഗമായി, ബഹളകലാപങ്ങൾ ക്കിടയിൽ ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറ് സ്ഥാനമത്സരത്തിൽ പരാ ജിതനായി "മൂഷികസ്ത്രീ പിന്നെയും മൂഷികസ്ത്രീയായി വന്നു" മട്ടിൽ വീണ്ടും പഴയ വക്കീൽ ജോലിയിൽ തിരി ച്ചുവന്നുറച്ചുനില്ക്കുന്ന കാലമാണിത്.

അസൂയയുടെ തീക്ഷ്ണവീക്ഷണമോ, സ്പർദ്ധയുടെ പകച്ചുനോട്ടമോ, വർഗ്ഗീയവൈരത്തിൻെറ അസഹിഷ്ണുതയോ "സ്വാമിയേ" സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എങ്ങുനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ചാരിതാർത്ഥ്യത്തി നവകാശമുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവക്കും കായ്മാണു്; അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭ്യുന്നതിയിലേവക്കും അഹ്ലാദവു മുണ്ടു്. ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാതെ വേണമെങ്കിൽ അക്കു വേണ്ടിയും ഭാരം ചുമക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധമായി സ്വസ്ഥങ്ങൾ വീർത്തു് താടയാട്ടി ഊക്കൻ വൃഷഭം അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്നു. അതുകണ്ടു് ലോകം കനിയുന്നു. ഇതാണു് മിസ്റ്റർ ഇ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ വിജയരഹസ്യം. മററു വിധ ത്തിൽ മിസ്റ്റർ സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ ജീവിതം വിജയകര മായിരുന്നെന്നോ അകുമെന്നോ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കണക്കു വിഷയത്തിൽ അതിപ്രശസ്തമായ നിലയിൽ എം. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ച മി. ഇ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ വക്കീൽ വൃത്തിയിലെന്നപോലെ തന്നെ മദിരാശി സർവകലാ

ശാലയ്ക്ക് അഭിമാനം വളർത്തുന്ന ഒരു പ്രൊഫസറായോ ശാസ്ത്രജ്ഞനായോ പ്രശോഭിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലെങ്കിലും ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ബഞ്ചു് അവകാശപ്പെടേണ്ട മി. ഇ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ ലാക്കാളേജിലെ അദ്ധ്യാപകസ്ഥാനത്തിനു് ഒരപേക്ഷകനാകേണ്ടതല്ലായിരുന്നു. തന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനും വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനും പറ്റിയതല്ലാത്ത ഒരു പദവിക്കുവേണ്ടി അതിവിപുലമായ പ്രാക്ടീസ് അദ്ദേഹമുപേക്ഷിച്ചതും അടുത്തനിമിഷത്തിൽ താൻ ചെന്നു പതിച്ചുപോയ കുരുക്കിന്റെ ഇടുങ്ങിയ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കി ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ തൊഴിൽ പരിശീലനത്തിനനുവാദം വാങ്ങിയതും അതിനു ശേഷം പെൻഷ്യൻ പറ്റേറണ്ടതിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ അവധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനമായ ബാറിലോടിക്കയറിയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയചഞ്ചലതയും, നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിനും മകുടോദാഹരണങ്ങളാണു്. ഔദ്യോഗികമായ പ്രതാപങ്ങൾ ആശിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലഹൃദയത്തിനു ചേരുന്ന അനാഡംബരമായ പൊതുജനസേവനത്തിനു ബദ്ധകങ്കണനായി ഇറങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു നാമിനേഷനൊന്നും കൂടാതെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഒരുപക്ഷേ കഴിയുമായിരുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഉപവാസകാലത്തു് തിരുവനന്തപുരത്തു് പുത്തൻ കച്ചേരി മൈതാനത്തു കൂടിയ ഒരു വൻപിച്ച പൊതുയോഗത്തിൽ വച്ചു് അവർണ്ണർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കേണ്ട അവശ്യ

കതയെ പുരസ്കരിച്ച് ഗൽഗദസ്വരത്തിൽ വികാരോത്തേജക മായ ഒരദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം ചെയ്ത മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ അതിനുശേഷം ഉദ്യോഗമാകുന്ന അപ്പക്കഷണം കാംക്ഷിക്കാതെ ജനസേവനം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കായ്ജീവിതം ഒരുപക്ഷേ വിജയകരമായി പരിണമിച്ചേനേ! ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് അദ്ദേഹം മത്സരിച്ചു പരാജിതനായ ഡപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു നിഷ്പ്രയാസം ഹസ്തഗതമാകുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇന്നത്തെ പ്രജാധിപത്യ ഭരണാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു നായകനത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു ഗുണം നീതരാൽ നയിക്കപ്പെടുക—അതായത് അനുചരന്മാരുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ്. ഈ ഗുണം മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്ക്കു വേണ്ടുവോളമുണ്ട്.

ഫ്രാഞ്ചൈസ് കമ്മീഷണർ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം തയാറാക്കി സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തിന്റെ പ്രാഥമികതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞതയേയും, ഗ്രസ്വവീക്ഷണത്തേയും, അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യശൂന്യതയേയും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തുനിലവിലിരിക്കുന്ന സമുദായമത്സരങ്ങൾ ശമിപ്പിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ അനാശാസ്യങ്ങളാണെങ്കിലും—പ്രതിനിധ്യമില്ലാത്ത മർദ്ദിതസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിന് അതു സഹായമായി

ഭവിച്ചു എന്നു സമാധാനിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വഴിയുണ്ട്. മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും വിദഗ്ദ്ധതയ്ക്കും അനുയോജ്യങ്ങളല്ലാത്ത കൃത്യപദ്ധതികളിലാണ് വ്യാപൃതനായിരുന്നതു്. അതു കൊണ്ടാണ് അഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രാപഞ്ചികവിജയം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭ്യമാകാതിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഏവിടെയും ഒരു അസ്ഥാനസ്ഥിതനാണ്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ അവർ പരിപാലിക്കുന്ന സമസ്തവസ്തുവിദൂരതയില്ലാത്തതി നാൽ അസ്ഥാനസ്ഥിതൻ. അബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ അവരിലൊരുവനല്ലാത്തതു കൊണ്ടു് അസ്ഥാനസ്ഥിതൻ. കായ്വും കാണുന്നതിനുള്ള സേവകവൃത്തി വശമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു് സേവകന്മാരുടെ ഇടയിൽ അസ്ഥാനസ്ഥിതൻ. സ്വാതന്ത്ര്യകാഹളം പുറമേ മുഴക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനല്ലാ ത്തതുകൊണ്ടു് സ്വാതന്ത്ര്യനാട്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ അസ്ഥാന സ്ഥിതൻ. ഉദ്യോഗഗർവ്വമില്ലാത്തതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ രുടെ ഇടയിലും അനുദ്യോഗസ്ഥനിരുത്തരവാദിത്വം അസൂ യ്യമായതുകൊണ്ടവരുടെ ഇടയിലും അസ്ഥാനസ്ഥിതൻ. ഇങ്ങിനെയാണ് നില.

ശ്രീ. എ.
ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

അർത്ഥശൂന്യവും, ശോകാത്മകവും ആയ ഒരു ദുരിത നൃത്യനാടകം:—അതെ—അങ്ങിനെയല്ലാതെ ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതം ദർശിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. യഥാർത്ഥമായ മഹത്വത്തിന്റെ ഗണനീയമായ അംശം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അരിലെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് അദ്ദേഹത്തിലാണു്; എന്നിട്ടും എത്ര പരിതാപകരമായ പരാജയം!

അതു ശരിയാണോ? ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതം ഒരു ഭീമമായ പരാജയംതന്നെയാണോ? എന്നെ ഈ പ്രശ്നം പലപ്പോഴും അലട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സ്വാർത്ഥതല്പരരായ നമ്മുടെ പൊതുജനനേതാക്കന്മാരിൽ പലരും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ വിധി എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേവലം ലൌകികമായ ഒരർത്ഥത്തിൽ, ജീവിതത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങൾ തുലാ, അണ, പൈസയായി എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഇന്നത്തെ നാണയസംസ്കാരസിദ്ധാന്തത്തിൽ, അവരുടെ തീരുമാനത്തിനു വിലയും നിലയുമുണ്ട്. പക്ഷെ പാവനമായ ആദർശജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അങ്ങിനെ പറയുമോ! ഭാവിതലമുറകൾ ഈ വിധി ശരിവയ്ക്കുമോ!

ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്; പ്രശസ്തവും ഉന്നതവും ആയ വിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച് അന്നെന്നപോലെ തന്നെ ഇന്നും ശ്രേയസ്കരമെന്നു സാമാന്യജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗം ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ കരസ്ഥമാക്കിയ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള അതു രാജിവച്ച് തുച്ഛശമ്പളത്തിൽ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായി പൊതുജീവിതത്തിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത് അസാധാരണമായ ഒരു പ്രവൃത്തിതന്നെയായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ തുക ശമ്പളം വാങ്ങി സുഖജീവിതം നയിക്കുന്ന ബഹുമാന്യനായ പ്രഫസറോ പ്രിൻസി

പ്പാലോ ആയി കഴിയുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ആദർശഭക്തി അദ്ദേഹത്തെ അതിനു് അനുവദിച്ചില്ല.

അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച പ്രവൃത്തിരംഗം, പത്രപ്രവർത്തനം—അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും, ശിക്ഷണത്തിനും, അനിതരസാധാരണമായ വിജ്ഞാനത്തിനും പറ്റിയതല്ലെന്നു് പറയുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. കേരളത്തിൽ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രാധിപന്മാരിൽ ആർക്കും ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പ്രശസ്തി ഈ പ്രവൃത്തിരംഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ആദർശപരമായ പത്രപ്രവർത്തനം നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പര്യായമാണെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഞ്ചുകൊല്ലത്തിനു മുൻപു് ഈ ലേഖകൻ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി കണ്ട കാഴ്ച ഇന്നും സ്മൃതിപഥത്തിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നു. പത്രം ആപ്പീസിലെ ഒരു ചാരുകസേരയിൽ നരച്ചു നീണ്ട ഒരു താടിയും, രണ്ടു ദീപ്തനേത്രങ്ങളും ഒരു വലിയ തലയും. അവയെങ്ങിനെ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു എന്നുകൂടി ഞാൻ സംശയിച്ചുപോയി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിലെ മറ്റു ഭാഗമെല്ലാം കേവലം ഒരു ജീവനുള്ള ഉജ്ജ്വരേഖമാത്രമാണു്. ആഷ്ടതേജോമയമായ ആ മുഖം ആരെയും വഠാൽ ആകർഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷ

ണരീതിയും പെരുമാറ്റവും അപരിചിതരെ അടുത്തെങ്ങും ചെല്ലുവാൻ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. വളരെ വിരസവും രണ്ടോ മൂന്നോ വാക്കിൽ കവിയാത്തതും ആയ ഒരു തണുത്തുറഞ്ഞ കുശലപ്രശ്നം, ഒരു നിർജ്ജീവമായ ചിരി; ഇതുമാണ് അപരിചിതനായ അഥിതിക്ക് ആ ചായകസേരയിൽ തങ്ങി നില്ക്കുന്ന മുഖത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സ്വീകരണം. വിശേഷിച്ചു വല്ല കാര്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. അല്ലെങ്കിൽ ആ തല ശൂന്യമായ ഹസ്തങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വല്ല ഗഹനഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കും കുനിയും; പിന്നെ അടുത്തിരിക്കുന്ന ആൾക്ക് അവിടെയുള്ള കസേരയും, മേശയും, വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾക്കും ഉള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിത്വവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമാണ്.

പക്ഷെ ഈ പരുപരുത്ത പെരുമാറ്റം അഹംഭാവത്തിൽനിന്നോ, വിരോധത്തിൽനിന്നോ ജനിച്ചതല്ല. രമ്യമായ സംഭാഷണചാതുര്യവും, പ്രിയതരമായ ഭാവമാധുര്യവും അദ്ദേഹത്തിനില്ലെങ്കിലും, ആദരണീയമായ ആത്മാർത്ഥതയും, അകളങ്കിതമായ ഹൃദയശുദ്ധിയും ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷെ അതറിയുവാൻ അടുത്തു പരിചയമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു.

ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു വിപ്ലവകാരിയാണ്. നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യനിബന്ധനകളുടെ അന്ധവും സങ്കുചിതവും ആയ വലയങ്ങളെ ശിഥി

ലമാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. "ഈ വിധത്തിലുള്ള വിപ്ലവകാരികളെ ഒന്നുകിൽ സമുദായം വധിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിലവിലിരിക്കുന്ന സമുദായഘടനയെ ഉടച്ചുവാർക്കും" എന്ന് റോഡ്സ് എന്ന മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ നിശിതമായ മർദ്ദനത്തിനു വിധേയനായി വലയുന്ന ഒരു വിപ്ലവകാരിയാണ് ബാലകൃഷ്ണപിള്ള. രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിലായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവമനസ്ഥിതി ആദ്യം ഉദിച്ചുയർന്നത്. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പുരോഗമനോന്മുഖമായ എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വാദിക്കുവാനും നിസ്സ്വാർത്ഥസേവനമെന്ന ഉന്നതാദർശത്തെ മാനദണ്ഡമാക്കി, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരുടെയും, ഗവർമ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും പ്രവൃത്തികളെ വിമർശിക്കുവാനും തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലം നമുക്കെല്ലാം അറിവുള്ളതാണല്ലോ. പത്രനിയമം അദ്ദേഹത്തെ സമദർശിയുടെ പത്രാധിപസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും പായിച്ചു; പ്രബോധകൻ കേസ്സിൽ ശിക്ഷിച്ചു; കേസരിയുടെ ലൈസൻസുഫീസ് ഭീമമായ വിധം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതചേരുകളഞ്ഞു. സമരരംഗത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു് അങ്ങിനെ പിന്മാറേണ്ടിവന്നു. പക്ഷേ, അവസാനകാലമത്രയും അനീതിയോടു് ഇത്രയും ക്ഷോഭമായും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും പടവെട്ടിയ യോദ്ധാക്കൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മറ്റാരെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. സ്വകാര്യലാഭം ഇച്ഛിച്ചോ, മറ്റുള്ളവരുടെ എതിരിനെ ഭയന്നോ

ആദർശമാഗ്രത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം അണുമാത്രമെങ്കിലും വ്യതിചലിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല. സംയുക്തകോൺഗ്രസുകാരുടെ നിവർത്തനപരിപാടിയെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച നയം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായധീരതയ്ക്കും നീതിബോധത്തിനും മതിയായ ലക്ഷ്യമാണ്.

സംസ്കാരപരമായും, സാന്മാഗ്രികമായും ഉള്ള ഒരു മഹാവിപ്ലവത്തിന്റെ കാഹളം അദ്ദേഹം ഇന്നും മുഴക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും അദ്ദേഹത്തെ നിർവാണമായ ഒരഗ്നിപർവ്വതമെന്നു വിളിക്കുവാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്തത്. വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അളകം അഴിമില്ലാത്ത ജലാശയം പോലെയാണെന്ന് പ്ലൂട്ടാർക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഏറെക്കുറെ പരമാർത്ഥമാണെങ്കിലും ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിക്കും. സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, നിയമം, ജ്യോതിഷം, രേഖാശാസ്ത്രം എന്നുവേണ്ടാ അദ്ദേഹത്തിനു അറിവില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചുരുങ്ങും. സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രഞ്ചു്, തമിഴ് ആദിയായി അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഭാഷകളുടെ എണ്ണവും വളരെയുണ്ട്; ഈവക വിജ്ഞാനങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ചു ശേഖരിച്ചു് അദ്ദേഹം ഒരുതരം ജീവനുള്ള ഗ്രന്ഥശാലപോലെയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഭാഷാപരിഷ്കരണത്തിനാവശ്യമായ പല പുതിയ പദ്ധതികളും അദ്ദേഹം നമുക്കു നിർദ്ദേശിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്.

ഗവേഷണപരമായ അനേകം ലേഖനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഇന്നും എഴുതുന്നുണ്ട്; ഒരു സാഹിത്യനിരൂപകനെന്ന നിലയിൽ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവന അതുല്യമാണ്; എങ്കിലും ഒരു കാര്യം പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ സംഭരിതമായി കിടക്കുന്ന വിജ്ഞാനഭണ്ഡാരത്തിലെ രത്നങ്ങൾ മുഴുവൻ പുറത്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഔത്സുക്യം അദ്ദേഹത്തിനു കുറെ കുറവുതന്നെയാണ്. ഒരു സ്വതന്ത്രനാടകമോ, കവിതയോ, നോവലോ നാം ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല.

ലിംഗബന്ധപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സന്മാർഗ്ഗബോധത്തെ കിടുകിടെ വിറപ്പിക്കുന്ന പല അഭിപ്രായങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽനിന്നും പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈവക സംഗതികളിൽ ഇന്നുള്ള ആത്മവഞ്ചനയും, അയഥാർത്ഥങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ആരോഗ്യകരമായ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുള്ള ഔത്സുക്യംകൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം ഇത്തരം വിപ്ലവപരങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രചാരം നൽകുന്നതു്. അവിവാഹിതകളായ പ്രായംചെന്ന സ്ത്രീകളുടെ ലിംഗബന്ധപരമായ ആവശ്യങ്ങളുടെ നിവർത്തിക്കുവേണ്ടി ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കേസരിയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിരുന്ന ഒരു ലേഖനം ഇവിടത്തെ ഒരു വലിയ പൌരപ്രമാണിയെ വളരെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും

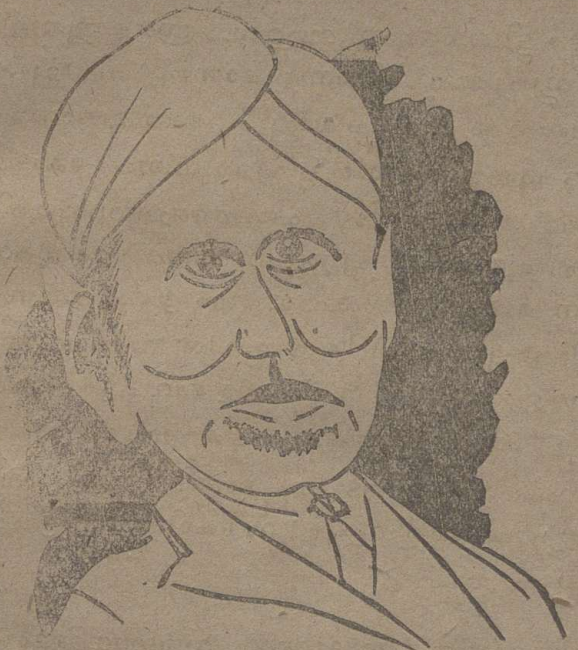
അദ്ദേഹം ആ കടലാസ്സുമായി പത്രാധിപരെ ചെന്നു കണ്ടു് ഒട്ടുവളരെ ശകാരിക്കുകയും ചെയ്തുവത്രേ! ഇത്തരം സംഗതികളിൽ ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു രഹസ്യമായ ആനന്ദമാണുള്ളതു്. ശാസ്ത്രീയവും, യുക്തിപൂർവ്വവും ആയ ഒരു മനോഭാവം ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കയെന്നതു് ആദരണീയമായ പ്രവൃത്തിതന്നെയാണു്. പക്ഷേ ശ്രീമാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഇത്തരം സംഗതികളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന പ്രതിപത്തി കേവലം ശാസ്ത്രീയം മാത്രമാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അനാരോഗ്യംകൊണ്ടും, ബുദ്ധിപരമായ നിരന്തരപരിശ്രമംകൊണ്ടും മർദ്ദിതമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലിംഗബന്ധപരമായ അഗ്രഹങ്ങൾ, ഉപബോധമനസ്സിൽ വിലയംപ്രാപിച്ചു്, ശാസ്ത്രതൃഷ്ണയെന്ന വ്യാജനാമത്തിൽ ഇപ്പോൾ പ്രകാശിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഫ്രായിഡിന്റെ മാനസികാപഗ്രഥനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന അദ്ദേഹം എന്റെ ഈ വിമർശത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം സ്വയം സമ്മതിക്കേണ്ടതാണു്.

ദുഃഖപര്യവസായിയായ ഒരു നാടകത്തിലെ കഥാനായകന്റെ സ്ഥിതിയാണു് മിസ്റ്റർ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഏകാന്തവും, ശോകസങ്കലിതവുമാണു്. വിജ്ഞാനസമ്പാദനമല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു തൃഷ്ണ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടോ എന്നുകൂടി ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഒരു അവധൂതന്റെ വൈരാഗ്യമാണു് നിത്യദാരിദ്ര്യം സൃഷ്ടി

ച്ചുവിട്ടുന്ന നൈരാശ്യത്തെപ്പോലും അതിവിക്ഷോഭം കൂടാതെ സഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നതു്. "അങ്ങു് ഒരു വിഷാദാത്മകനാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു" എന്നു് ഞാൻ ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടു പറകയുണ്ടായി. അല്പനേരം അദ്ദേഹം അനങ്ങാതിരുന്നു. ആ വലിയ കണ്ണുകളിൽ മനോവേദനയുടെ ഒരു നിഴലാട്ടം സ്ഫുരിച്ചു. മെലിഞ്ഞ കൈയുയർത്തി വളർന്നു നീണ്ട താടി മെല്ലെ മെല്ലെ തലോടിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—"അതേ. എനിക്കു ജീവിതത്തിൽ സ്നേഹിക്കാനും ആശിക്കാനും ഒന്നും ഇല്ല. എന്റെ മകളുടെ മരണമാണു് എന്നിൽ ഈ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കിയതു്. എനിക്കു് ഇപ്പോൾ കുട്ടികളൊന്നുമില്ല. മറ്റാരെപ്പറ്റിയും ഞാനതു ചിന്തിക്കാറില്ല" അദ്ദേഹം തുടർന്നുപറഞ്ഞു:—"എന്റെ കാലം ഇങ്ങിനെ കഴിയും. അതിനുശേഷം എന്റെ ഭാര്യയുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു് എനിക്കല്പം വ്യാകുലത തോന്നാറുണ്ടു്."

ആദർശഭക്തിയുടെയും, നിസ്വാർത്ഥമായ പൊതുജനസേവനത്തിന്റേയും അനിവാര്യഫലം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇതാണോ!

ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദൻ

മി. എം. ഗോവിന്ദൻ വിശേഷരീതിയിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാണ്. ഒരു പ്രഭാതത്തിലോ സായാഹ്നത്തിലോ പബ്ലിക് റോഡുകളിലെവിടെയെങ്കിലും വച്ച് മി. ഗോവിന്ദനുമായി കൂട്ടിമുട്ടുകയാണെങ്കിൽ വിനോദരസികനായ ഒരു സ്നേഹിതനെ കണ്ടുകിട്ടിയതായി നിങ്ങൾക്കു സമാശ്വസിക്കാം. മി. ഗോവിന്ദനുമായി പരിചയപ്പെടണമെന്നാണു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനു പറ്റിയ സ്ഥലം

ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനമല്ല. പ്രായേണ ഗൃഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുകിട്ടുകയെന്നുള്ളതു് സാധ്യമല്ല. കണ്ടുകിട്ടിയാൽത്തന്നെ ബഹുസഹസ്രം കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായിരിക്കുന്നതു കാണാം. ചിലപ്പോൾ വളരെ ചുരുക്കമായും മറ്റു ചിലപ്പോൾ അനിഷ്ടകരമായും നിങ്ങളോടു ചിലതു സംസാരിച്ചു എന്നും വരാം. കോടതികളിൽ ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു് പരിചയപ്പെട്ടുവാൻ മുതിരുന്നതും സൂക്ഷിച്ചുവേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കേസുകൾ വാദിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ന്യായാധിപന്മാരോടദ്ദേഹം നമ്മസംഭാഷണത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയില്ലെങ്കിൽ വക്കീലന്മാരുടെ ഒരു ചെറുസംഘവുമായി സമീപമുള്ള ഹോട്ടലുകളിലെവിടെയെങ്കിലും ലഘുഭക്ഷണത്തിനു പോകുവാൻ കോപ്പുകൂട്ടുകയായിരിക്കും. മുന്നറിവുകൂടാതെ അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ അന്യായ അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമില്ല.

ഒരന്യനു് അദ്ദേഹത്തെ നിർബാധമായും സ്വതന്ത്രമായും കണ്ടുമുട്ടുവാനും പരിചയപ്പെട്ടുവാനും ഏറ്റവും യോഗ്യമായ സ്ഥലം വിശാലമായ പബ്ലിക്കു് റോഡുകളും അതിനു പറ്റിയ സമയം പ്രഭാതവും സായാഹ്നവുമാണു്. മി. ഗോപിന്ദൻ ഒരു വലിയ സവാരിപ്രിയനാണു്. റോഡിൽ വച്ചു കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ബഹുമാനപുരസ്സരം മുഖത്തു നോക്കി വിനയസമന്വിതം അഭിവാദനംചെയ്താൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ വശീകരിക്കയും നിങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ

സമീപമുള്ള കാപ്പിഹോട്ടലിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു് ഒന്നാന്തരം 'ഹൽവ' ഭക്ഷണമായി സമ്മാനിക്കയും ചെയ്യും. 'ഹൽവ' അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയതരമായ ഒരു ഭക്ഷണമാണു്. 'ഹൽവ' ഏതാനും റാത്തൽ തന്നെ ഭക്ഷിച്ചാലും അതദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദരം സമഭാവേന സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു ചില വിനോദശീലന്മാർ നേരംപോക്കു പറയാറുണ്ടു്. ഡൽഹിയിൽ ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ഒരു ബോർഡുമീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് അദ്ദേഹം പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ കന്പോളത്തിൽ കിട്ടിയ 'ഹൽവ' മുഴുവൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോന്നതായി അന്നുകൂടെപ്പോയിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതൻ ചിത്രകാരനോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു് ഒരതിശയോക്തിയാണെന്നു വരാം. എങ്കിലും മി. ഗോവിന്ദനെ നേരിട്ടറിയുള്ള ചിത്രകാരനു് ഇതിൽ അല്പം പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരിൽ മി. ഗോവിന്ദനെപ്പോലെ കാരുണ്യശീലനായ ഒരു യുവവൃദ്ധനെ കാണുവാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു ക്ഷിപ്രകോപിയാണെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹമൊരു നിർബന്ധബുദ്ധിയാണെന്നു ശഠിക്കാറുണ്ടു്. ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യസഹജങ്ങളായ ദൗർബല്യങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ മി. ഗോവിന്ദന്റെ ദയാശീലവും സമസൃഷ്ടിസ്നേഹവും ബാലിശമായ വിനോദപ്രകൃതിയും അദ്ദേഹത്തെ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ ആബാല

വൃദ്ധം ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു പാത്രമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു ഹരിജനകേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുവാൻപോയ മി. ഗോവിന്ദനു് ഒരു സാധുവായ പുലയന്റെ കുടിൽ അഗ്നിക്കിരയാകുന്നതു കാണുവാനിടയായി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് ഗൃഹപ്രവേശനത്തിനു വന്ന വധുവിന്റെ ആഗമനവും തീപിടിത്തവും ഒരേ അവസരത്തിലാണു നടന്നതെന്നു് അവിടെ ചെന്നതിനുശേഷം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അന്ധവിശ്വാസികളായ പുലയരുടെ ഇടയിൽ ആ വധുവിനെക്കുറിച്ചു് ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയുള്ള ജുഗുപ്സയെ മനസ്സിലാക്കിയ മി. ഗോവിന്ദൻ തന്റെ കീശയിൽ നിന്നു് പത്തു രൂപയുടെ ഒരു നോട്ടെടുത്തു് ആ ഗൃഹനായകനു സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. അഗ്നിക്കിരയായ കുടിൽ വീണ്ടും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിലേയ്ക്കു മറെറാരു പത്തു രൂപയും അവിടെവച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൌശലബുദ്ധി അവിടെ അവസാനിച്ചില്ല. അവിചാരിതമായി ലഭിച്ച ഈ സഹായത്തിനു് ആ വധുവിന്റെ ഭാഗ്യമാണു് കാരണമെന്നദ്ദേഹം അവിടെ കൂടിയ ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കയും, ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢയായി ഒരു കോണിലൊതുങ്ങിനിന്നു് കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ യുവതിയെ അരികിൽവിളിച്ചുഭിനന്ദിക്കയും ചെയ്തു.

മി. ഗോവിന്ദൻ കൃത്യാന്തരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു് വിശ്രമമെടുക്കാറുള്ള രീതി വളരെ പ്രസിദ്ധമാണു്.

അദ്ദേഹം മാനസീകമായ വിനോദത്തിനുവേണ്ടിയാണ് വിശ്രമമെടുക്കാറുള്ളത്. കുറച്ചു പണവും കീശയിലിട്ടു കൊണ്ട് ഒരു വാരാന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നന്തർധാനം ചെയ്യുന്നു. ദേഹത്തിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങളല്ലാതെ ഒരു ചെറിയ സഞ്ചിപോലും അദ്ദേഹം കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്ന പതിവില്ല. എവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്നോ എവിടെ ഉറങ്ങുമെന്നോ എന്നുള്ള ചിന്തകൾ ഒരിക്കലുമദ്ദേഹത്തെ അലട്ടുന്നില്ല. ഒരു ബഹുമാന്യനായ സ്നേഹിതന്റെ രമ്യഹർമ്മ്യത്തിലോ മദ്ധ്യതനായ ഒരധഃകൃതന്റെ ചെറുകുടിലിലൊ വിശ്രമം തേടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മടിയില്ല. ഇവ രണ്ടും ഒന്നുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനാനന്ദകരമാണ്. ആ വിശ്രമവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹചര്യം ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരുവനു വിനോദകരങ്ങളായ ആ ദിവസങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയോ, അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചദ്ദേഹം പറയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ എതുക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ വിശ്രമദിവസങ്ങളിലെ സകല ഉന്മേഷവും നശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അംഗീകൃതമായ അഭിപ്രായത്തിനു എതിരു പറകയെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനോദങ്ങളിലൊന്നാണ്. അതിനെതുവാദം ചെയ്യുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കുകയാണു ഭേദം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ഒരു ശിശുവിന്റേതു

പോലെ വിനോദം തേടുന്നു. വാർദ്ധക്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാശകളെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

മി. ഗോവിന്ദന്റെ സക്കാർസേവനജീവിതം അതി പ്രശസ്തമായ ഒന്നാണ്. വർഗ്ഗീയമായ അസമത്വങ്ങളേയും അസ്വതന്ത്രതകളേയും ഇഞ്ചിഞ്ചായി ഭേദിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വന്നതു്. ജീവിതാരംഭത്തിൽ നേരിടേണ്ടിവന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചദ്ദേഹം പറയാറുള്ള വിനോദകരങ്ങളായ ചെറുകഥകൾ നമ്മുടെ സാമുദായികപുരോഗതിയുടെ പന്ഥാക്കളിൽ കടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില മൈൽക്കുറ്റികളാണ്. ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹമയച്ച അപേക്ഷ അപേക്ഷകനൊരു ഈഴവനായിപ്പോയതുകൊണ്ട് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായില്ല. എന്നാൽ ഏതാനും കാലം കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ ഉയർച്ച ഹൈക്കോടതിയിലെ ഉയർന്ന ന്യായാസനം വരെ എത്തിച്ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ അതു നിയതിയുടെ വൈപരീത്യംകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നിരിക്കാനേ വഴിയുള്ളൂ. ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും കർത്തവ്യബോധവും, സത്യസന്ധതയുംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പടിപടിയായി ഉയർന്ന് ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയായതിനുശേഷം ജോലിയിൽ നിന്നു പെൻഷ്യൻപറ്റി പിരിഞ്ഞു.

ഈഴവസമുദായത്തിൽനിന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിലൊന്നിൽ ആദ്യമായി പ്രവേശിച്ചതു് മി. ഗോവിന്ദനാണ്. മി. ഗോവിന്ദന്റെ മുൻപിൽ കേസു

കാര്യം സംബന്ധമായി ഹാജരാകേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള വക്കീലന്മാർക്ക് ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമാധുര്യത്തെ മറക്കുവാൻ കഴികയില്ല. വക്കീൽപണിയിലേക്ക് എത്തി നോക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരെ അദ്ദേഹം അതിരറ്റു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു നീതി ലഭിക്കയില്ലെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ വക്കീലന്മാരേയോ കക്ഷികളേയോ ഒരിക്കലെങ്കിലും വ്യാകുലപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതായറിവില്ല. സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനും വ്യക്തിപരമായ ഉന്നമനത്തിനുംവേണ്ടി തന്റെ ഔദ്യോഗിക കർത്തവ്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വ്യഭിചരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ ഔദ്യോഗികചെയ്തികളിൽ കൈ കടത്തുവാൻ തുടങ്ങിയ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളോടുപോലും അദ്ദേഹം സധീരം പോരാടിയ ചില കഥകൾ ഇന്നും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പെൻഷൻപറ്റുന്നതിനു മുൻപു് ഹൈക്കോടതിയിലേക്കു കയറുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ളതല്ല; പിന്നെയോ സാമുദായികപ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഓരോ പടിയിലും അദ്ദേഹത്തെ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത്രയെങ്കിലും മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യമായല്ലോ എന്നുള്ളതാണു് പുറകിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ അതിശയപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഇന്നു് അവശസമുദായക്കാർക്ക് താരതമ്യേന ഒരു സുവർണ്ണകാലമാണു്. എന്നാൽ മി. ഗോവിന്ദന്റെ കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു ദീഘ്വവും ഉഗ്രവുമായ ഒരു സമരത്തിൽതന്നെ സദാ ഏർപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ മി. ഗോവിന്ദൻ

തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിൽ ഒരു ഗംഭീരമായ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതു ശ്രവിക്കുവാൻ ചിത്രകാരനു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷണരുടെ റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പഴയകാലങ്ങളിൽ അവശസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരംഗത്തിനു സെക്രട്ടേറിയേറ്റിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും പ്രമോഷൻ ലഭിക്കുവാനും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ കുറിച്ചു അദ്ദേഹം സുദീർഘമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. "ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്നിട്ടും ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗത്തിലുയർന്നല്ലോ" എന്നു മറെറാരു സാമാജികൻ മി. ഗോവിന്ദന്റെ നേർക്കല്പം പുച്ഛരസത്തിൽ ഒരു ചോദ്യമെറിഞ്ഞു. മി. ഗോവിന്ദൻ വികാരതീക്ഷ്ണതയോടെ മറുപടി കൊടുത്തതിങ്ങനെയായിരുന്നു. "ഞാൻ ഉയർന്നു എന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ ഞാൻ സഞ്ചരിച്ച പന്ഥാവിൽ ഓരോ ഇഞ്ചും ഓരോ ഭയങ്കരമായ സമരം കൊണ്ടാണ് കടന്നതു്. ഞാൻ അങ്ങിനെ യുദ്ധം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവും ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല.

മി. ഗോവിന്ദന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇനിയും അല്പം ചിലതു പറവാനുള്ളതു്. ഒരു പെൻഷൻ പററിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലിറങ്ങിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം അതു വളരെ ശോഭനമായിരിക്കുന്നതു് അസാധാരണമാണ്. ഈ വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു പരിപാടികൾ ഒരേ ജീവിതത്തിൽസംഘടിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായി പല മാന്യന്മാരു

ടേയും പ്രശസ്തിക്ക് ശൈഥില്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സക്കാർ സേവനവും പൊതുക്കായ്ജീവിതവും കൂട്ടുതൽ അടുപ്പിക്കുവാൻ മി. ഗോവിന്ദന്റെ സേവനം കൂടുതൽ പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ശരിയായിരിക്കയില്ല. അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെട്ടുന്ന അവശസമുദായങ്ങളുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലാക്കാക്കി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നുള്ളതിൽ കൂടുതലായി പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിൽ യാതൊരു സേവനവും അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടില്ല. സാമുദായിക കായ്ങ്ങളിൽ അവസരം കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം തീവ്രമായ വാക്സമരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമായ വിശാലവീക്ഷണമോ, പൊതുജനങ്ങളുടെ പൊരാവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയോ സാമുദായികവാദങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിക്കലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിച്ചിട്ടില്ല. നിയമസഭാമന്ദിരങ്ങളിൽ സ്ഥാനത്തു മസ്ഥാനത്തും വികാരതീക്ഷ്ണതയോടെ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളിലൊന്നെങ്കിലും ബഹുജനങ്ങളെ സാമാന്യമായി ബാധിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയമായ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുന്നതായിരുന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു കറയറ്റ സമുദായവാദിയാണെങ്കിൽ അതിനു പേടേണ്ട സമാധാനവും അദ്ദേഹത്തിനു പറയുവാൻ കഴിയും. തന്റെ സമുദായം ദീർഘകാലമായി അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന അവശതകളുടെ രൂക്ഷത ജീവിതമത്സരത്തിൽ മി. ഗോവിന്ദനൊപ്പമെത്തിടേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനഭിമുഖീകരി

ക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെ കാഠിന്യത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ പിൻഗാമികളെ എങ്കിലും വിമോചിപ്പിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ വളരെയൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വസമുദായത്തെത്തന്നെ സംതൃപ്തരാക്കിയിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിയുള്ളവർ പറയുന്നത്. നിയമസഭയിലൊരിക്കലെങ്കിലും ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ സന്നിഹിതനാകുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അദ്ദേഹം പൊതുവായകാര്യസ്ഥാപനപരങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനദ്ദേഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതു ശരിയല്ല. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകം കൊണ്ട് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാമിനേഷൻ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിനു സാമുദായിക അഭ്യന്നതിക്കു വേണ്ടി വിലപിക്കുകയും, മത്സരിക്കുകയും, അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുമല്ലാതെ ഗവമ്മെൻറിനു വിപരീതമായ പ്രവർത്തനത്തിലോ സന്നാഹങ്ങളിലോ പ്രസംഗങ്ങളിലോ പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. പോരെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പെൻഷ്യൻ പറ്റിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമാണല്ലോ! മി. ഗോവിന്ദന്റെ ഇട്ടുങ്ങിയ സമുദായവാദത്തിനു് ഇന്ന് അല്പംകൂടി വൈപുല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മരണീയമല്ല. ഹരിജനസേവാസംഘത്തോടു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സാഹചര്യം ഗുണകരമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണഗതിയിൽ

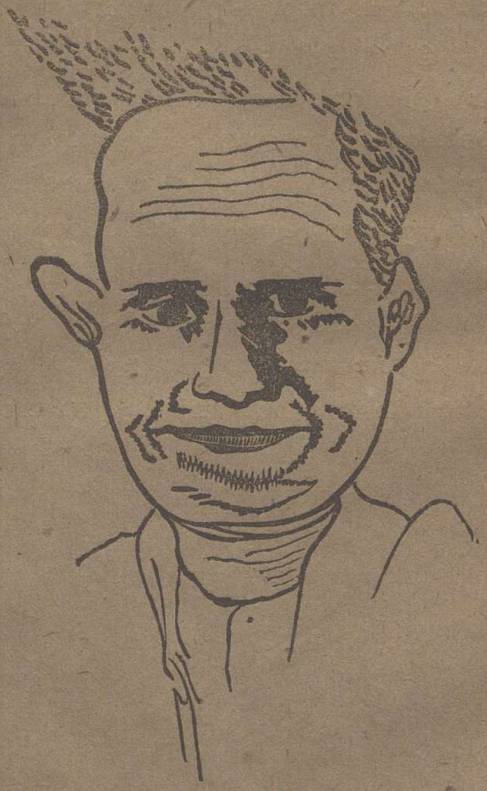
വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിയെക്കാൾ ഹരിജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കുന്നതു്. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രയോജനം ഏതാണ്ടവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം അടുത്ത കാലത്തു് ഒരു സ്നേഹിതനോടു സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതു ചിത്രകാരനറിയുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ നാല് വർഷങ്ങളായി ഒരു സമുദായവാദിയായിരുന്ന മി. ഗോവിന്ദനിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ മാനസാന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികമായ യുവത്വത്തിനു് ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാണു്. എങ്കിലും ഇന്നു് അദ്ദേഹം എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടാണു്.

മി. ഗോവിന്ദന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം അതിന്റെ വലിപ്പത്തിലല്ല കൃമ്മതയിലാണു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ഏതൊരു വിഷയവും പൂർണ്ണമായി വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിവുണ്ടെങ്കിലും വിഭിന്നവിഷയങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷിയില്ല. വിവിധങ്ങളായ വാദമുഖങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവയെ സംഘടിപ്പിച്ചു് എതിർവാദം ചെയ്യുവാൻ ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹം കൂഴങ്ങുമെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക വാദമുഖങ്ങളേയോ പ്രശ്നങ്ങളേയോ കൂലംകഷമായി പഠിച്ചു വിശകലനം ചെയ്ത പ്രതിയോഗിയെ അസ്തപ്രജ്ഞനാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമില്ല. വിഭി

ന്നകാര്യങ്ങളും വിഭിന്നവ്യക്തികളും സംഘടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനുകഴിവില്ലെന്നുവരാം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തിനു് ഈഴീവസമുദായത്തിന്റെ നേതൃത്വം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ഈ അടുത്ത കാലം വരെ കഴിവില്ലാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈഴീവസമുദായത്തെ നയിച്ചിട്ടുള്ള നേതാക്കന്മാർ ബുദ്ധിപരമായ ഔന്നത്യത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മി. ഗോവിന്ദന്റെ സമീപത്തെങ്ങും വരികയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്. എങ്കിലും ഇന്നലെവരെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും പുരോഗതികൊണ്ടും മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ആ സമുദായം മി. ഗോവിന്ദനേക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടും താണപടിയിൽ നിൽക്കുന്ന നേതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കയും അനുഗമിക്കയും ചെയ്യ. ദീർഘകാലത്തെ സക്കാർസേവനം അദ്ദേഹത്തെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും അലോചനാശീലനുമാക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പ്രവർത്തനപന്ഥാവിലും സാഹസബുദ്ധിയോടുകൂടി എടുത്തു ചാടുവാൻ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം തുനിയുകയില്ല. അവസാനം കാണുവാൻ കഴിവില്ലാത്തതും അന്ധകാരനിബിഡവുമായ ഒരു പന്ഥാവിൽ ചരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലുംസാഹസികന്മാരും, എടുത്തുചാട്ടക്കാരുമാണുലോകചരിത്രംസൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് അദ്ദേഹം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കായ്ജീവിതം പൂർണ്ണമായവളർച്ചയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇനിയും അതു കൂടുതൽ പരിപുഷ്ടമാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു കൂടി ഒരു വാക്കു പറയാതെ ഈ തുലികാചിത്രം പൂർണ്ണമാകുകയില്ല. അദ്ദേഹം ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ ആശാസ്യമായ ഒരു മാതൃകയാണ്. എന്നാൽ പ്രാചീനാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ അടിമപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സ്വതന്ത്രചിന്തകനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം യുക്തിവാദത്തോടടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു നിരീശ്വരവാദിയല്ല. ലളിതമായ ഭാഷയിൽ വിനോദസംപൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹം ചെയ്യാറുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ സദസ്യരെ ചിരിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നാൽ സകലരിലും അധികം ചിരിക്കാറുള്ളത് അദ്ദേഹമാണ്. വൃദ്ധരിൽ യുവാവും യുവാക്കന്മാരിൽ വൃദ്ധനുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹചര്യം ഇന്നും വിലമതിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും അപൂർവ്വമല്ല.

ശ്രീ മന്നത്തു പത്മനാഭപിള്ള

ഇക്കഴിഞ്ഞ പതിനേഴാംതീയ്യതി ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെ രാജവീഥികളിൽകൂടി ജയജയാരവപരംഗിതമായി മൂന്നോ ട്ടോഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മാനവപാരാവാരത്തിന്റെ അഗ്രി

എങ്കിലും അന്നേ ദിവസം അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിച്ച മംഗള പത്രങ്ങളിൽ ഏതാദൃശപദവികൾ കല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു ചില കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും മടിച്ചിരുന്നില്ല. ആ മംഗളസുദിനത്തിൽ, അത്യുന്നതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു പോലും മംഗളാശംസകളും അമൂല്യങ്ങളായ ഉപഹാര ദ്രവ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണം എന്തായിരിക്കാം? രാജശ്രീ മന്നത്തു പത്മനാഭ പിള്ള അവർകൾക്കും ഒരു സാമ്രാജ്യമുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം നായന്മാരുടെ കരയോഗസാമ്രാജ്യം! അതിൽ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയാണ്. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് അതിലെ മുസ്സോളിനിയും മഹാത്മാഗാന്ധിയും.

തന്റെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിമഹോത്സവം രാജോചിത മായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി അർദ്ധരാത്രിവരെ കൊണ്ടാടി യതിനു ശേഷം, ആയാസപരിശ്രാന്തിക്കായി ഇഷ്ടജനങ്ങ ളുടെ സന്നിധത്തിലണഞ്ഞു് ഉത്തുംഗോപധാനത്തിൽ തല യുംചേർത്തു് വിശ്രമിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മുൻ കഴിഞ്ഞ അറുപതു വർഷങ്ങളിലെ സംഭവപരമ്പരകൾ അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ അന്തർദൃഷ്ടികൾക്കു മുമ്പിൽ കൂടി ഒരു ചലന ചിത്രം പോലെ ഒന്നൊന്നായി തെളിഞ്ഞുമറിഞ്ഞിരിക്കണം. മനോതാവായി, ആരാധനാദേവനായി, ജൈത്രയാത്ര നട ത്തിയ ആ ദീർഘകായൻ മുസ്സോളിനിയെപ്പോലെ സാമ്രാ ജ്യജേതാവായ ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനോ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ പ്പോലെ ലോകരക്ഷിതാവായ ഒരു ദിവ്യപുരുഷനോ അല്ല.

ഭാരമേറിയ ആ നിമിഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച വികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കും—? വിജയത്തിന്റെ സംതൃപ്തിയോ, അതോ, പരാജയത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപമോ—?

ചിത്രകാരനല്ല, ചരിത്രകാരനാണ് മേല്പറഞ്ഞപ്രശ്നത്തിന് ഉത്തരം നൽകേണ്ടത്. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം തീച്ചയാണ്. മി. മന്നത്തിനെ വിസ്മരിക്കുവാനോ വിഗണിക്കുവാനോ തിരുവിതാംകൂറിനു സാധിക്കയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമൂദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികൾ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പാദമുദ്രകൾക്കു വിനോദകരമായ ഒരു വിശേഷതകൂടിയുണ്ട്. ഭാവിചരിത്രകാരൻ അതു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. മാനവസമുദായം ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിൽ നിന്നും ഇരുപത്തിഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്കു ജ്വരവേഗതയോടെ കുതിച്ചുപായുന്ന ഒരവസരത്തിൽ, മി. മന്നവും അനുയായികളും നേരെ പുറം തിരിഞ്ഞു പത്തൊൻപതാംശതകത്തിനെ ലക്ഷീകരിച്ചുകൊണ്ടു പലായനംചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഈ വിശേഷവിധി. മി. മന്നത്തിന്റെ കാലടികൾ ഈ കാരണത്താൽ ഭാവിചരിത്രത്തിൽ പശ്ചാൽഗമനോന്മുഖങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. എങ്കിലും പുരോഗതിയിൽ മാത്രമല്ല, പശ്ചാൽഗതിയിലും ചില വിജയങ്ങളുണ്ട്. മി. പദ്മനാഭപിള്ളയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിനു ഈ വിധത്തിലുള്ള വിജയം അതിന്റെ പരമകോടിയിൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

ചങ്ങനാശേരിയിൽ പെരുന്നകരയിൽ മന്നത്തുവീ
ട്ടിൽ ൧൦൫൩ ധനു ൨൦-ാംനു-ബുധനാഴ്ച കന്നിലഗ
ത്തിൽ മൂലംനക്ഷത്രത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ഭൂജാതനായി. മാതാവു്
മന്നത്തു ശ്രീമതി പാർവതി അമ്മയും പിതാവു് നീലമന
ശംഭുപ്പോററിയെന്നൊരു ബ്രാഹ്മണനുമായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ
മന്നത്തിനു് പിതൃലാളനം വേണ്ടത്ര ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമു
ണ്ടായില്ല. മാതാവിന്റെ ദ്വിതീയഭർത്താവായിരുന്ന കള
ത്തിൽ വേലുപ്പിള്ള അവർകളുടെ സംരക്ഷണത്തിലാണു് ഇ
ദ്ദേഹം വളർന്നതു്. പുസ്തകത്തിനും ഫീസിനും പണമില്ലാ
ത്തതുനിമിത്തം വിദ്യാഭ്യാസം യഥാർഹം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു
സംഗതിയായില്ല. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ബലിപീഠ
ത്തിൽ അദ്ദേഹം അസ്തമിച്ചതുമില്ല. ൧൨-ാംവയസ്സിൽ
ത്തന്നെ ലോകരംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു. നാടകം,
തുള്ളൽ എന്നിത്യാദികലകളിൽ അദ്ദേഹം വിഖ്യാതനായി
ത്തീർന്നു. അനന്തരം വീണ്ടും സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. സർക്കാർ കീഴ്
ജീവനപരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചു. അഞ്ചുരൂപാ ശമ്പളത്തിൽ
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിസ്കൂളിൽ ഒരദ്ധ്യാപകനായി പ്രവേശിച്ചു.
അവിടെ നിന്നും ക്രമേണ ഉയർന്നുയർന്നു് തൃശ്ശിസ്കൂളിൽ
ഒമ്പതുരൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിത്തീർന്നു. അ
ക്കാലത്താണു് അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ഗാർഹസ്ഥ്യത്തിൽ പ്ര
വേശിച്ചതു്. ധർമ്മപത്നിയായിരുന്ന തൃക്കോടിത്താനത്തു ക
ല്യാണിക്കുട്ടിയമ്മ അദ്ദേഹത്തിനു് അനുരൂപയായ ഒരു
പത്നിതന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ പ്ലീഡർ മജിസ്ട്രേ
ട്ടുപരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു ജയിക്കുകയും, ഉദ്യോഗം രാജിവച്ചിട്ടു

ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഒരു വക്കീലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഏറ്റവും-മുതൽ നായർ സമുദായകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തുതുടങ്ങി. ഏതാണ്ട് അതിനോടടുത്തുതന്നെയായിരുന്നു ശ്രീമതി കല്യാണിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ അകാലചരമവും സംഭവിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യജീവിതം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സമാപ്തമായി. അന്നുമുതൽ ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനു് നായർ സമുദായത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ല. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ശ്രീമതി തോട്ടയ്ക്കാട്ടു മാധവിയമ്മയുമായുണ്ടായ വിവാഹവും മറ്റും കേവലം ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യസംഭവങ്ങളായിരുന്നില്ല. പിന്നെയോ, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളായിരുന്നു. പൊതുക്കാര്യങ്ങളിലായാലും, വ്യക്തിപരമായ സംഭവങ്ങളിലായാലും ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ബഹുജനദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നകന്നുനിന്നിട്ടില്ല. സംഭവബഹുലമായ ആ പരസ്യജീവിതത്തിന്റെ പാരമ്യമാണു് അടുത്തുകഴിഞ്ഞ ഷഷ്ടിപൂർത്തി മഹാമഹം. ഇങ്ങിനെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമോ, ധനശക്തിയോ, പ്രൗഢതപോ, ഉദ്യോഗമോ കൂടാതെ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇത്രമാത്രം സ്വാധീനശക്തിയും പ്രശസ്തിയും സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ച ഒരാൾ, നമ്മുടെ പ്രാദേശികമാനദണ്ഡം വച്ചളന്നാൽ, ഒരു ചെറിയ മഹാനാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ!

എങ്കിലും, ഇന്നു് മി. മന്നത്തു പദ്മനാഭപിള്ളയെപ്പോലെ നിശിതവും കക്ഷപുമായ നിരൂപണങ്ങൾക്കു

ലക്ഷ്യമാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള സമുദായ നേതാക്കന്മാർ ചുരുക്കമാണു്. താൻ നിരന്തരം സേവിക്കുന്ന നായർസമുദായത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാണു് ഈ ദ്വിമുഖശസ്ത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ആദർശവൈകല്യവും ദീർഘവീക്ഷണമില്ലായ്മയും ഇട്ടുങ്ങിയ സാമുദായികമനഃസ്ഥിതിയുമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഈ വിമർശകന്മാർ ആരോപിക്കുന്ന അപരാധങ്ങൾ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ആരും വിസ്മരിക്കരുതു്. തെങ്ങിനും കവുങ്ങിനും ഒരേ തളപ്പിട്ടു കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ല. സാമുദായികമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വർഗ്ഗീയമായ ആദർശങ്ങളോടുകൂടി വർഗ്ഗീയസേവനം ജീവിതവൃത്തിയായി ഗണിച്ചു് വർഗ്ഗീയനേതാവായി കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ ഒരു വിശ്വപൌരന്റെ ആദർശങ്ങൾ വച്ചളക്കുന്നതു് ന്യായയുക്തമല്ല. നായർസമുദായ പ്രവർത്തകനായ മി. മന്നത്തു പത്മനാഭപിള്ളയെ സർവ്വസമുദായ നേതാവെന്നനിലയിലോ ആധുനികാദർശപ്രചാരകനെന്ന നിലയിലോ പരിഗണിച്ചു വിധിയെഴുതുന്നതും, ഇന്നുള്ളതിൽ കൂടുതലായി വല്ലതും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള പരിഗണനയിൽ ഇച്ഛാഭംഗം നേരിടുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ സങ്കുചിതാദർശത്തിനും മറ്റും കുറപ്പെടുത്തുന്നതും ന്യായമല്ല.

ഇങ്ങിനെ ഒരു വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, നായർ സമുദായോദ്ധാരകനെന്നു് ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ

കീർത്തിക്കുന്ന മി. മന്നത്തിന്റെ സമുദായസേവനത്തെ വിമർശിക്കുന്നതു് രസകരമായിരിക്കും. വക്കീൽവൃത്തിയിൽ സാമാന്യം വരുമാനമുണ്ടായിരുന്ന മി. മന്നം ജീവിതത്തിന്റെ മദ്ധ്യപ്രായത്തിൽതന്നെ തന്റെ ആത്മാഭിമാനവും പൌരുഷവും സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ഉദ്ധതനും അധികാരപ്രമത്തനുമായിരുന്ന ഒരു ന്യായാധിപന്റെ മുഖത്തു സന്നദ്ധവലിച്ചെറിഞ്ഞ് സമുദായസേവനം ജീവിതവൃത്തിയായി അംഗീകരിയാണു ചെയ്തതെന്നു് ഒരു ഐതിഹ്യം പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടു്. നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഉദ്ഭവകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞ 23 വർഷങ്ങളായി അതിന്റെ അപ്രതിഷേദ്ധ്യനായ കാര്യദർശിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ആനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനം പൂർവാപരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു കെട്ടാണു്.

ആയോധനവിദ്യയിൽ കർമ്മനിപുണനായ ഒരു സവ്യസാചിയാണു് മി. മന്നം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാപാരത്തെ ഗാഢമായി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നയതന്ത്രവിശാരദനായ ഒരു ശ്രീകൃഷ്ണൻ സമീപത്തില്ലെങ്കിൽ പ്രയോഗങ്ങളിൽ പലതും സാഹസികവും ബുദ്ധിശൂന്യവുമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ അർജ്ജുനനെപ്പോലെ ഓരോ ഒരു കൃഷ്ണനെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനു സാധ്യമാകാതെ നമ്മുടെ കിടിടി, ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി അനേകം കൃഷ്ണന്മാരെ ആശ്രയിക്കാൻ നിർബന്ധിതനാകയാണു ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ ഇതി

ന്റെ ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. നയജ്ഞനും ദീർഘദൃഷ്ടി യുമായിരുന്ന മി. ചങ്ങനാശ്ശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നിയന്ത്രണം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ മി. മന്നത്തു പദ്മ നാഭപിള്ളയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വളരെയൊന്നും പിഴച്ചിട്ടില്ല. അന്നദ്ദേഹം സവർണ്ണസമുദായമൈത്രിയുടെ പ്രഭാതദൂതനായി രുന്നു. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിലും അതേ തുടർന്നുണ്ടായ സവർണ്ണജാഥായിലും അദ്ദേഹം സർവ്വസൈന്യാധിപനായി രുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി നായർസമുദായപരിധി യേയും കേരളസീമകളേയും അതിലംഘിച്ചു് ഭാരതത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. സവർണ്ണജാഥായുടെ സർവസൈന്യാധിപനെന്ന നിലയിൽ വയ്ക്കം മുതൽ തിരു വനന്തപുരംവരെ ലഭിച്ച സ്വീകരണങ്ങളുടെയും, പുഷ്പ ഹാരങ്ങളുടേയും ഭാരം ചുമക്കുവാനശക്തനായി തിരുവി താംകൂറിലെ പുരോഗമനോന്മുഖമായ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ അപ്രതിഷേധ്യനേതാവായി, ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ പരി ഷ്കർത്താവായി ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയോടടുക്കുമ്പോൾ തിരു വനന്തപുരത്തെത്തി ഘോഷയാത്രയുടെ മുന്നണിയിൽ കട പ്പുറത്തേയ്ക്കു കാൽനടയായി പ്രയാണം ചെയ്ത മി. മന്നം അന്ന് നായർസമുദായത്തിന്റെതല്ല, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തന്നെ അഭിമാനസ്തംഭമായിരുന്നു. അതിനടുത്ത ദിനം പുത്തൻ കച്ചേരി മൈതാനത്തുവച്ചു കൂടിയ മഹായോഗ ത്തിൽ ജാഥായുടെ ആഗമനം ഫലപ്രാപ്തിയിൽ കലാശിച്ചി ല്ലെന്നു കണ്ടു കുപിതരും അസംതൃപ്തരുമായി ചമഞ്ഞ തമ്പ്ര ട്ടന്മാരെ പിരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി, സ്വതസ്സിദ്ധമായ

അനുനാസികശബ്ദത്തിൽ, സംഗീതസ്വരത്തിൽ, പെരുമ്പാമ്പുപോലെ വളഞ്ഞുപോകുന്ന വാചകങ്ങളിൽ, വെട്ടിമുറിച്ചുപോലെ വാചകങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗം ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ ഇളക്കിമറിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഏതൊരു മഹാജനസദസ്സിനേയും ഇളക്കിമറിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെവാഗ്മിത്വത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന സരസ്വതീവിലാസം അക്കും ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. കാലം അങ്ങിനെ കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അധികം അധികം അവസാനിച്ചു. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭത്തിനിടയിൽ ഈ പാർത്ഥനും, സാരഥി മി. ചങ്ങനാശ്ശേരിയും തമ്മിൽ പിണങ്ങി. എങ്കിലും ആയോധനം നിലച്ചില്ല. പുതിയ ശ്രീകൃഷ്ണന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ സ്വാർത്ഥമതികളും ഹ്രസ്വദൃഷ്ടികളുമായിരുന്നതിനാൽ, വിജയനെ അവരുടെ അഭിലാഷം പോലെ തിരിച്ചു വിട്ടു. അതിന്റെ ഫലമെന്താണ്? ഫ്രാഞ്ചൈസി-ലെ നിയമസഭാ പരിഷ്കാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ വിപ്ലവപരങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കി. ആ പരിഷ്ക്കാരമനുസരിച്ചു് നായർ സമുദായത്തിനു് അവർ ന്യായമായി അർഹിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ നിയമസഭയിൽ കരസ്ഥമായി. നായർ സമുദായത്തിന്റെ ബന്ധത്തിൽ, ഹൃദയവിശാലത പലപ്പോഴും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നായർ നേതാക്കന്മാരുടെ സഹായത്തിൽ, വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈഴവസമുദായത്തിനു് ഫ്രാഞ്ചൈസി-ലെ പരിഷ്ക്കാ

രത്തിന്റെ ഫലമായി ലഭിച്ച സ്ഥാനങ്ങൾ മൂന്നോ നാലോ മാത്രമായിരുന്നു. ജനസംഖ്യയിൽ നായർ സമുദായത്തെക്കാൾ മികച്ചുനിൽക്കുന്ന ഈഴവസമുദായത്തിനു് ന്യായമായി ലഭിക്കേണ്ട അവകാശങ്ങൾ വിശാലചിത്തതയോടെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനോ, അവക്കവകാശമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകണമെന്നു് പൊതുജനാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിച്ചു് ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിനോ വേണ്ട മഹാമനസ്കത പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ അന്നത്തെ നായർനേതാക്കന്മാർ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. കരസ്ഥമായ അവകാശങ്ങൾ കൈവിട്ടു കൊടുക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യസഹജമായ വൈമുഖ്യം രാഷ്ട്രീയ പുരോഗതിയിലും നീതിബോധത്തിലും മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്ന നായർ സമുദായം പ്രദർശിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ, അതു് അന്നത്തെ നായർസമുദായ നേതാക്കന്മാർ ഹ്രസ്വദൃഷ്ടികളും സ്വാർത്ഥലോലുപന്മാരും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണു്. അധഃകൃതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉന്നമനം ഒന്നിനെ മാത്രം ലാക്കാക്കി വ്യക്തിപരമായ സകല സൌകര്യങ്ങളും ബലികഴിച്ചു് കായക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു് ഒരു വൻപിച്ച ജാഥയുമായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ സങ്കടനിവേദനം ചെയ്ത മന്നം അന്നു മൌനം ദീക്ഷിച്ചു. എങ്കിൽ, അതിലദ്ദേഹം നിരപരാധിയാണു്. മി. മന്നത്തിനെ ഉപദേശിക്കയും നിയന്ത്രിക്കയും ചെയ്യുന്ന നേതാക്കന്മാക്കു് വേണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു് എന്തു വേഷവും കെട്ടിക്കാം. സർവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വം, അന്നു കാംക്ഷമതയോ ദീർഘവീക്ഷണമോ ഉള്ള നേതാക്കന്മാരി

ലല്ലാ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നതു്. അന്നുള്ളവരുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു പരപ്രത്യയനേയ ബുദ്ധിയായ മന്നം പ്രവർത്തിച്ചു. ഈഴവരെ സഹായിക്കുവാൻ പഴയപോലെക്രിസ്ത്യാനികൾ മുന്നോട്ടു വന്നു. അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ ആരും മറന്നിരിക്കാനിടയില്ല. സമുദായവൈരവും സ്പർദ്ധയും നാടൊട്ടുക്കു് വ്യാപിച്ചു. മി. മന്നത്തിന്റെ ഉപദേശകന്മാർ ഈ അവസരം പാഴാക്കിയില്ല. തുടങ്ങീ, ചീത്ത പറച്ചിൽ. മറ്റു സമുദായങ്ങളും ഈ കലയിൽ പിന്നോക്കമായിരുന്നില്ല. നായർ സമുദായത്തിന്റെ ബന്ധുക്കൾ അകന്നു. ശത്രുക്കൾ പെരുകി. സാമുദായിക ദൃഷ്ട്യാ നോക്കുന്നപക്ഷം യുദ്ധവും മുഴുവനും തോറ്റു. ശതവർഷപുരാതനമായ നായരീഴവമൈത്രി ഒരൊറ്റ വർഷത്തിലെ പ്രസംഗവും പത്രപ്രവർത്തനവും മൂലം ഖണ്ഡിതമായി. മുമ്പുതന്നെയും പരസ്പരം സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായം കൂടുതൽ ഭിന്നിച്ചു. സമുദായമൈത്രി എന്നുള്ള പ്രഭാതം ഇനി സ്വപ്നത്തിൽ പോലും സാധിക്കാത്ത വിധം അകന്നു. ഫ്രാഞ്ചൈസിലെ പരിഷ്ക്കാരം വീണ്ടും ഗവർമ്മെൻറിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമായി. പണ്ടു കിട്ടിയ നിയമസഭയിലെ സ്ഥാനങ്ങൾ മിക്കവയും കൈവിട്ടുപോയി. വർഗ്ഗീയ പ്രാതിനിധ്യതത്വമനുസരിച്ചു് ലഭിക്കുവാനവകാശമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾപോലും നഷ്ടമായി; രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന നേതൃത്വവും തുലഞ്ഞു. ഇന്നിതാ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ മുസ്ലിംലീഗുപോലെ ഒരു ന്യൂനപക്ഷസമുദായമെന്ന നിലയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, സാമുദായികാവകാശ

ങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യില പറയുന്നു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു് അബ്രാഹ്മണപ്രസ്ഥാനം പ്രബലപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർക്ക് സർക്കാരുദ്യോഗങ്ങൾ പോലും കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് നിയമമുണ്ടായി. ബുദ്ധിമാനായ ബ്രാഹ്മണൻ അതുകൊണ്ടു് കമ്പിതനായില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളിലും പുരോഗമനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അവർ മുന്നിട്ടു നിന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. അല്ലാതെ സമുദായവിദ്വേഷം പരത്തി വർഗ്ഗീയവാദംകൊണ്ടു് പ്രതിയോഗികളെ തോല്പിക്കുവാനൊരുമ്പെടുകയല്ലാ അവർ ചെയ്തതു്. അതിന്റെ ഫലം പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. അബ്രാഹ്മണപ്രസ്ഥാനം എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി അതിന്റെ ശവക്കുഴിയിലൊതുങ്ങി. ഇന്നു മന്ത്രിസഭയിലും നിയമസഭയിലും സംഖ്യകൊണ്ടും പ്രാബല്യംകൊണ്ടും പ്രാമുഖ്യം വഹിക്കുന്നതു ബ്രാഹ്മണർ തന്നെയാണു്. ഇതു് രാഷ്ട്രീയമായ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമാണു്. അല്ലാതെ സാമുദായികമാത്സര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു് അപവാദങ്ങൾ കെട്ടിപ്പുറത്തതുകൊണ്ടുണ്ടായതല്ല.

എന്നാൽ മി. മന്നത്തിനെ വിമർശിക്കേണ്ടതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം വീക്ഷണകോണത്തിൽ കൂടിയായിരിക്കണമല്ലോ. പുരാതന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം മുസോളിനിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നപോലെ, പുരാതനനായർ പ്രഭാവത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം മന്നത്തിന്റെ ജീവിതവ്രതമാണു്. അതിനാൽ സവ്വസമുദായമൈത്രിയോ പൊതുവായ രാജ്യകാ

ര്യമോ ഏതെല്ലാം നിലയിലായിരുന്നാലും നായരുടെ ഉദ്ധാരണം ഏതുനിലയിലായിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണല്ലൊ നോക്കേണ്ടതു്. ഏകദേശം ഇരുപത്തിമൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി, സഖീ സ് സൊസൈററി മി. മന്നത്തിന്റെ കാര്യദർശിത്വത്തിൽ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയിട്ടു്. നായരുടെ അന്നത്തെ നിലയും ഇന്നത്തെ നിലയുംതമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുനോക്കുന്നതു് സംഗതമായിരിക്കും. ടിപ്പുസുൽത്താനെ പടയിൽ പരാജിതനാക്കി ആലുവായിൽനിന്നു് വടക്കോട്ടോടിച്ച ധീരദേശാഭിമാനി രാജാ കേശവദാസന്റെ ഭാഗിനേയത്വവും, ജയന്തൻ ശങ്കരൻ നമ്പൂരിയുടെ ഭരണവൈകല്യങ്ങൾ കണ്ടു സഹനശക്തി നശിച്ചു് അൾശേഖരം ചെയ്തു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയ നീതിശാലി വേലുത്തമ്പിയുടെ പാരമ്പര്യവും വഹിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമാണു് നായർസമുദായമെന്നു് ചിലർ ഉൽഘോഷിക്കാറുള്ളതു് അക്ഷരംപ്രതി ശരിതന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ പൂർവീകന്മാരുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം സ്ഥാനത്തിലും അസ്ഥാനത്തിലും ഉരുക്കഴിച്ചുപജീവിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരു സമുദായവും പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ളതായി ലോകചരിത്രം വെളിവാക്കുന്നില്ല. കേശവദാസനും വേലുത്തമ്പിയും ഒരു പ്രത്യേകസമുദായത്തേയോ വർഗ്ഗത്തേയോ സേവിച്ചില്ലാ, പിന്നെയോ, വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളുൾപ്പെടുന്ന തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ സേവിച്ചാണു് അവർ യശസ്തംഭം നാട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് നായന്മാരെന്നപോലെതന്നെ തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികളായ എല്ലാ ജനങ്ങളും അവരുടെ നാമധേയം സ്മരിക്കു

ന്നതു്. ആ മഹനീയനേതാക്കന്മാരുടെ നിലയിൽനിന്നു് നായർ വളരെയൊക്കെ അധഃപതിച്ചു പോയി എന്ന കഥ പോകട്ടെ. യഥാർത്ഥമായ വർഗ്ഗീയസേവനം തന്നെ മാനദണ്ഡമാക്കിവച്ചു് പരിഗണിച്ചാലും, ഇന്നത്തെ നായർസമുദായനേതൃത്വം ആശാസ്യമാണോ? സക്കാർസേവനം മാത്രം തൊഴിലായി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നായർ സമുദായത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ നില പഴയതിൽ നിന്നു് വിപരീതമാണു്. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയായിരിക്കണം. മി. മന്നവും അനുയായികളും വ്യവസായകാര്യങ്ങളിലേർപ്പെടണമെന്നു സമുദായത്തെ ഉണർത്തോഷിക്കാറുള്ളതു്. എന്നാൽ സ്വല്പം വ്യവസായമൊഴിച്ചു് സമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ മി. മന്നം നടത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഇന്നുവരെ വിജയത്തിൽ കലാശിച്ചിട്ടുള്ളതായറിവില്ല. ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒന്നിലധികമുണ്ടു്. വ്യവസായശീലന്മാരായ കൃസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും പരിശ്രമശീലന്മാരായ ഈഴവരിൽനിന്നും നായർസമുദായത്തിനു് പലതും പഠിക്കുവാനുള്ളതുകൊണ്ടു് അവരോടുള്ള രമ്യബന്ധം രാഷ്ട്രീയപുരോഗതിയെന്നപോലെ വർഗ്ഗീയ പുരോഗതിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു് ഒരുപക്ഷെ മി. മന്നം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കയില്ല. ഉദ്യോഗവഴക്കുകളാകുന്ന വർഗ്ഗീയ വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നു നോക്കിയാലും, കൂടുതൽ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നായരും കൃസ്ത്യാനിയും യോജിച്ചു നിന്നു് ഉദ്യോഗങ്ങൾ പകുത്തുകിട്ടണമെന്നു വാദിക്കുന്ന ഇതര സമുദായങ്ങളോടു് മല്ലിടുന്നതും ഒരുപക്ഷെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ

ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഒരു ഹിന്ദുസംഘടനയുടെ അവശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. മത പരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനവിഭാഗങ്ങൾ സംഘടിക്കുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യം ലോകചരിത്രം വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഹിന്ദുധനികനും ക്രസ്തീയധനികനും മുസ്ലീംധനികനും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും ഹിന്ദുദരിദ്രനും ഹിന്ദുധനികനും; ക്രസ്തീയ ദരിദ്രനും ക്രസ്തീയധനികനും; മുസ്ലീംദരിദ്രനും മുസ്ലീംധനികനും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ല. അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ വിരുദ്ധങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ആധുനികലോകം സാമ്പത്തികമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിക്കുന്നത്.

കേരളത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള രാഷ്ട്രീയഗതികളുടേയോ, സംസ്ക്കാരപരവും സാർവലൌകികവുമായ ഇതര രംഗങ്ങളുടേയോ, പ്രവാചകനായോ പ്രതിനിധിയായോ മി. മന്നത്തിനെ വീക്ഷിക്കുവാൻ സാബോധമുള്ള നായന്മാർ ഇന്നുവരെ സന്നദ്ധരായിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാര്യം നിശ്ചയമാണ്. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ നായരുടെ സാമുദായിക താല്പര്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്തകനോ പ്രതിനിധിയോ ആയി പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വത്തെ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സർവ്വാത്മനാ സമ്മതമുള്ള ഒരു പക്ഷത്തിനുപോലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ കഴിഞ്ഞ അർദ്ധപുരുഷായുസ്സിനിടയിൽ നായർ സമുദായത്തിനു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ നിരാശയുടേയും നിസ്സഹായതയുടേയും പരമകോടിയിലെത്തിയ ഒരു മനോഭാവത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു

തോന്നുന്നില്ല. നായർസമുദായത്തിന്റെ കൂട്ടുകുടുംബവ്യവസ്ഥയെ ഭേദപ്പെടുത്തി നവീകരിക്കുവാൻ ഹേതുഭൂതരായ വ്യക്തികളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാനമാണല്ലോ മി. മന്നത്തിനുള്ളതു്. എന്നാൽ ആലോഹരിഭാഗത്തിനായി ശ്രമിച്ചു സാധിച്ച ഈ മഹാനുഭാവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും നായരെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു പുറത്തയയ്ക്കുകയെന്ന ഒരു സ്വധർമ്മനിർവഹണത്തോടു കൂടി ആ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ സമുദായസേവനഗർഹ്യനങ്ങൾ പര്യവസാനിപ്പിച്ചതു് നായരുടെചരിത്രത്തിൽ അക്ഷന്തവ്യവും അസഹനീയവുമായ ഒരപരാധമായി സമുദായം ലിഖിതപ്പെടുത്തുവാനിടയുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുകരിച്ചു് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തി അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ഒരംശമെങ്കിലും നായരുടെ സാമ്പത്തികമായ അവസ്ഥ നന്നാക്കുവാൻ വിനിയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു് ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങളുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കകം നായർസമുദായത്തിനുണ്ടായ ലാഭങ്ങളുടേയും നഷ്ടങ്ങളുടേയും കണക്കു നോക്കുക അത്രതന്നെ അഭിമാനകരമല്ല. ധനശക്തി ദേഹശക്തി ഉദ്യോഗശക്തി രാഷ്ട്രീയശക്തി എന്നു തുടങ്ങിയുള്ളവയിൽ അതിഭീമമായ നഷ്ടമാണു് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനു പകരം കൈവന്നിട്ടുള്ള ലാഭങ്ങൾ ആയിരത്തിൽപരം കരയോഗങ്ങളും ഏതാനും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും മാത്രമാണു്.

പക്ഷേ ഇതിനുപരി വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ വ്യതിരേകങ്ങളെല്ലാം മി. മന്നത്തിന്റെ മനഃപൂർവ്വകൃതികളല്ല. പിന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഒരായുധമാക്കി പ്രയോഗിക്കുന്ന ചില ഗ്രഹശക്തികളാണ് ഇവയെ നിയന്ത്രിച്ചതു്. ഈ മായാവലയത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനാകുവാനുള്ള തന്റേടവും പൌരുഷവും സംസ്കാരവും മി. മന്നത്തിനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശതവർഷാഘോഷം ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെ നായക്കു മാത്രമല്ല കേരളക്കരയിലെ സർവജനങ്ങൾക്കും ഉത്സവവേളയായിരുന്നേനേ.

എന്തെന്നാൽ ഒരു അതിമാനുഷനു വേണ്ടുന്ന ചില അപൂർവ്വഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. എത്ര വലിയ എതിരിനോടും മത്സരിച്ചു ജയിക്കാനുള്ള കരുത്തു്, സ്വതസ്സിദ്ധമായ വാചാലത, നിസ്തന്ദ്രമായ പരിശ്രമശീലം എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയസോപാനത്തിന്റെ പടികൾ ഒന്നും രണ്ടുമല്ല. എങ്കിലും നായർ മാത്രമല്ല ഉദ്ധാരണാർഹരായ ജനങ്ങളെന്നും, തിരുവിതാംകൂർ മാത്രമല്ല ലോകമെന്നും, തന്നെ വഴി തെറ്റിക്കുന്ന ഉപദേശകന്മാർ മാത്രമല്ല സമുദായബന്ധുക്കളെന്നും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സംസ്കാരം അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടാകുവാൻ എന്നാണാവോ സന്ദർഭമുണ്ടാവുക? ചുറുപാടുമുള്ളവർ മോട്ടാർകാറിലും തീവണ്ടിയിലും വിമാനത്തിലും സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം പഴയകാളവണ്ടിയുടെ യുഗത്തിൽത്തന്നെയാണ് ജീവിക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതും. എങ്കിലും കാലദേശാതിവ

ത്തിയായ ഒരു നിഷ്കളങ്കത അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. നായരുടെ അഭിമാനം പുലർത്തുന്നതിന് ബ്രാഹ്മണരെ ശകാരിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്ന് ഒരു കാലത്തു് ആരോ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു. കാട്ടുതീപോലെ ആ പ്രസ്ഥാനം പ്രചരിച്ചു. "പട്ടർ" പദത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചു കൊണ്ടു് നായർ കാൺഫറൻസുകളിൽ പോലും പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. പിന്നീടു് നായരുടെ രക്ഷയ്ക്കു് കുസ്ത്യാനിയെ അപലപിക്കയാണുവേണ്ടതെന്നു പേറെ ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. ചിത്രമെഴുത്തു വഴിപാടും പഞ്ചകല്യാണിയും, കുറേനാളത്തേയ്ക്കു്, വികൃതപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിരുന്ന അന്തരീക്ഷം, കൂട്ടുതൽ മലിനമാക്കി. അനന്തരം നായരുടെ രക്ഷയ്ക്കു് ഈഴവരെ ശകാരിക്കുന്നതു വേണ്ടതാണെന്നു് പേറെ ആരോ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു. നിവർത്തനകാലത്തു തുടങ്ങി പത്തനംതിട്ട തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും അവസാനിക്കാത്ത സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ ഫലമാണു്. എന്നാൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ മി. മന്നത്തിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളുടെ സ്വാർത്ഥബുദ്ധിയും തെളിഞ്ഞുകാണാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ മി. മന്നം സമുദായത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിലല്ല സ്വാർത്ഥന്മാരായ ചില പ്രമാണികളുടെ ബലിപീഠത്തിലാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചു പോയതു്. അതുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇത്രമാത്രം പരാജയ സംകുലമായിത്തീർന്നതിനുള്ള കാരണവും. പക്ഷേ ഇതിന്റെ പരിഹാ

രത്തിന് ഇനിയും സമയമില്ലാതില്ല. ഈ നായർ പാത്രൻ ഒന്നുകിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ കൃഷ്ണനെ സ്ഥിരമായി അംഗീകരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം യാതൊരു കൃഷ്ണനും വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കണം. പക്ഷേ നിശ്ചയ ദാർഢ്യമോ അഭിപ്രായധീരതയോ ഇല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിനിതെത്രമാത്രം സാധ്യമാകുമെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയണം.

---

113 ധനു 24-ാംതീയതി നമ്മുടെ ഓഫീസിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്.

ശ്രീ. കെ. ജീ. പരമേശ്വരൻപിള്ള

അനാഥകുമാരനായിരുന്ന കാലത്തു് മധുരക്കിഴങ്ങു മോഷ്ടിച്ച കുറ്റത്തിനു് റാംസേമാക്കു് ഡോണാൾഡിന്റെ ചെകിടത്തു് ഒരു കർഷകപ്രമാണി നിഷ്കരുണം പ്രഹരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തൊഴിലാളിപക്ഷത്തിന്റേയും, അവിടെനിന്നും ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെന്റിന്റേയും

നേതാവായി മി. മാക്ഡോണാൾഡ് പരിലസിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ പ്രസ്തുത കർഷകപ്രമാണി അയാളുടെ അഭിവേകത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കണം. എന്നാൽ ശീമയിൽ മാത്രമല്ല കേരളത്തിലും ഈവിധം പ്രതീക്ഷയെ അതിലംഘിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. കൊല്ലംപട്ടണത്തിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള ചില പുരാതനകുടുംബങ്ങളിലെ മുത്തശ്ശികൾ ഇന്നും അസൂയയോടുകൂടി അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം പത്തു മുപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് അഞ്ചിടങ്ങഴി നെല്ലിനു വേണ്ടി കടം പറയുവാൻ അറപ്പുരമുറ്റത്തു് അവസരം കാത്തുനിന്നിരുന്ന ഒരു പരമേശ്വരന്റെ കഥകൾ! ഇന്നാകട്ടെ ആ കുടുംബങ്ങളിലെ കാരണവന്മാർ പ്രസ്തുത പരമേശ്വരന്റെ മുറ്റത്തു് നിരന്തരം കാവൽ നിൽക്കുകയാണു്.

അത്ഭുതാവഹമായ ഈ പരിവർത്തനത്തിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു് രാജശ്രീ കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളോടു നേരിട്ടു ചോദിക്കുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹം പറയുന്ന മറുപടി അല്പകാലം മുൻപു് ഉറിയടിവഴക്കുമൂലം പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന കൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ സഹായം മാത്രമാണു് ഇതിനെല്ലാം കാരണമെന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ ഭയകലുഷിതമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ മുമ്പും പിമ്പും ഇരുവശങ്ങളിലും ആയുധപാണികളായ പോലീസ്സുകാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടിയല്ലാതെ കന്യോളത്തിൽ കൂടി എഴുന്നള്ളുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ, ദയനീയമാംവിധം പരാധീനനായിരുന്ന കൃഷ്ണ

സ്വാമിയേക്കാൾ കൊല്ലംപട്ടണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും രാജശ്രീ കെ. ജി. ശതഗ്രണം പ്രബലനാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ അത്ര വളരെ കടപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് സുവിശദം പ്രത്യക്ഷമാകാതിരിക്കയില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ന് ഭൂലോകം ഭരിക്കുന്നത് ദൈവമാണോ ചെകിത്താനാണോ എന്നുള്ള കാര്യം അത്രവേഗം തീരുമാനിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. മി. കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉയർച്ചയുടെ രഹസ്യം അവിധം ചിന്തിച്ചാൽ തെളിഞ്ഞുകിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നുമില്ല. അതിനാൽ തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം നമുക്കു നിസ്സംശയം സ്വീകരിക്കാൽ വയ്യ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയപരിധിയിൽ ആരായുന്ന പക്ഷം ഏതദ്വിഷയകമായി മൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രചരിക്കുന്നതു കാണാം. നിസ്തുലമായ പരിശ്രമമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയഹേതുവെന്ന് ഉദാരബുദ്ധികളായ ഒരുകൂട്ടം ആരാധകർ പറയും. അതല്ലാ, ജാതകനിലയുടെ ഭാഗ്യപരിപാകമാണ് ഇതിനെല്ലാം നിദാനമെന്ന് നക്ഷത്രഭക്തന്മാരായ മറ്റൊരു കൂട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടും. ഇതൊന്നുമല്ല, പ്രശസ്തരായ ചിലരുടെ സ്നേഹബന്ധമാണ് ഈ ഔന്നത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ന് വേറൊരു കൂട്ടർ മന്ത്രിക്കും. എന്നാൽ ഈ മൂന്നു മതക്കാരും യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഓരോ വശങ്ങൾ മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ ത്രിവിധസരണികളിൽകൂടി യഥാക്രമം പ്രചരിക്കു

കയും അവസാനത്തിൽ ധനാർജ്ജനമെന്ന പൊതുലക്ഷ്യ
ത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേരുകയും ചെയ്യുന്ന മൂന്ന് ഉപവഴികളാണ്
രാജശ്രീ കെ. ജീ-യുടെ ജീവിതപന്ഥാവിനുള്ളത്. ഇവ
മൂന്നും ഒരേ സമയം തന്നെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ള
താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യം.

മെ. വേലുപ്പിള്ള, നാണുപിള്ള, പരമേശ്വരൻപിള്ള,
ശിവരാമപിള്ള, ശങ്കരപ്പിള്ള എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചുപേരാ
ണ് കെ. ജീ. സഹോദരന്മാർ, ഇവരുടെ സഹോദരത്വം
ജനനകാലത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ യഥാ
ർത്ഥജീവിതത്തിലെ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും ഇവർ പരസ്പരം ഭാഗ
ഭാക്കുകളായിരുന്നു. ഒരു സഹോദരന്റെ ആനന്ദം മറ്റുള്ള
സഹോദരന്മാരുടേയും ആനന്ദമായും ഒരു സഹോദരന്റെ
ആതങ്കം ഇതരസഹോദരന്മാരുടേയും ആതങ്കമായും ഇവർ
കരുതിവന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പഞ്ചശരീരികളെങ്കിലും ഏക
ഹൃദയത്തോടുകൂടി വർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ സഹോദരജീവിത
ത്തിലും അകാലമൃത്യുവിന്റെ നിഷ്ഠുരഹസ്തങ്ങൾ എത്താ
തിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി അഗ്രജനായ വേലുപ്പി
ള്ളയും മദ്ധ്യസഹോദരനായ ശിവരാമപിള്ളയും പരലോക
പ്രാപ്തരായി. ബാക്കിയുള്ള മൂവ്വരിൽ കനിഷ്ഠജാതനായ മി.
ശങ്കരപ്പിള്ള അഥവാ ശ്രീയുത് കെ. ജീ. ശങ്കർ ഇപ്പോൾ
വാതരോഗാതുരനായി കിടപ്പിലാണ്. മി. കെ. ജീ. പരമേ
ശ്വരൻപിള്ളയുടെ ചിത്രത്തിൽ ഈ സഹോദരപരാമർശം
അനുപേക്ഷണീയമാണെന്ന സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എ

തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പദവികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാരും ഉത്തരവാദികളാണ്. കെ. ജീ. സഹോദരന്മാരുടെ പൊതുവെയുള്ള പ്രസക്തഫലം തികച്ചും അനുഭവിക്കുവാൻ അവരിൽ ഒരാളായ മി. കെ. ജീ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു മാത്രമാണ് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു മാത്രം ധരിക്കുന്നതായിരിക്കും പരമാർത്ഥം.

മി. കെ. ജീ യുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശാചരിത്രം ഇന്നും അത്രതന്നെ പരസ്യമല്ല. ആ കാലങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പല കഥകളും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ എത്രയെണ്ണം വിശ്വസനീയമാണെന്നുള്ളതു തീർച്ചയില്ല. അതിനാൽ അവയെപ്പറ്റി യാതൊന്നും തന്നെ ഈ ചിത്രലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. എങ്കിലും ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പരമാർത്ഥമാണെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദാരിദ്ര്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മാവകാശം. വിദ്യാഭ്യാസം ആ കാരണംകൊണ്ടു മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇഞ്ചിനീയർഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ചില മേധാവികളുടെ ഡ്രൈവറായിരുന്നതിനാൽ മോട്ടാർ വേലുപ്പിള്ള എന്ന ഇരട്ടപ്പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരാളുടെ പരിചയം ആ കാലങ്ങളിൽ കെ. ജീ. കുടുംബത്തിനുണ്ടാവുകയും അതു മുഖാന്തിരം ഇഞ്ചിനീയർ വകുപ്പിൽ സ്ഥായിയായ ചില സ്വാധീനങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തതാണെന്നു പൊതുമതമത്രേ കൺടാക്ക്

കളിലേയ്ക്ക് ഇവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുവാനുണ്ടായ പ്രഥമകാരണം. ഏതായാലും അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയും പ്രസ്തുത ജോലിതന്നെയാണ് കെ. ജീ. കുടുംബത്തിനു മുഖ്യ മായുള്ളതെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. ധനസംബന്ധമായി ഇവർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉന്നമനത്തിന്റെ പരമനിദാനവും ഈ കൺട്രാക്റ്റു പ്രസ്ഥാനം തന്നെയാണു്.

പക്ഷേ മി. കെ. ജീ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കാൾ ശതഗുണം സമ്പന്നന്മാർ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവരെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾ അത്ര തന്നെ ആലോചിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ മി. കെ. ജീ-യ്ക്ക് ധന ത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി പൊതുശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ചില വിശേഷങ്ങളുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അവ മറ്റൊ ന്നുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രീരാമവിലാസം അച്ചുക്കൂടവും അവിടെ നിന്നും അനുദിനം പ്രചരിക്കുന്ന മലയാളരാജ്യം പത്രവുമാണ്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദർശങ്ങൾ പ്രചരി പ്പിക്കുന്നതിനായി മി. കെ. ജീ. ശങ്കറിന്റെ പ്രേരണയി ലാണ് ഈ പത്രം ആരംഭിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റുണ്ടാകാനിടയില്ലെങ്കിലും ഇന്നത്തെ മലയാളരാജ്യം കോൺഗ്രസ്സിന്റെയല്ല പ്രത്യുത ചില ഗൂഢശക്തികളുടെ സന്ദേശമാണ് പ്രചരിപ്പിക്കുതെന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായ വ്യ ത്യാസത്തിനു വകയില്ല. മലയാളരാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന അഭി പ്രായങ്ങൾക്കു മുഴുവനും മി. കെ. ജീ. പരമേശ്വരൻപിള്ള യെ ചുമതലക്കാരനാക്കുന്നതു് പൂർണ്ണമായി ശരിയായിരിക്കയില്ല.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ പത്രം നടത്തിപ്പിൽ, അദ്ദേഹത്തെ പററിക്കൂടിയിട്ടുള്ള ഒരുപജ്ഞാപകസംഘത്തിനു ചില നിയന്ത്രണശക്തികൾ ഉണ്ടു്. നായരെ സ്തുതിക്കുകയാണു നല്ലതെന്നു് ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ അതിനദ്ദേഹം വഴിപ്പെട്ടും. നിവർത്തനം നായർ സംഹാരമന്ത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉടൻ അദ്ദേഹം ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ അപലപിക്കുവാൻ ആജ്ഞ നൽകും. ഉത്തരവാദിത്വഭരണംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനു നന്മവരുമെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മലയാള രാജ്യം പത്രം അതു പറയണമെന്നു് അദ്ദേഹം നിർബന്ധിക്കും. ഈഴീവനേയും കൂസ്ത്യാനിയേയും അപലപിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അതു രാജ്യത്തിനു വിനാശകരമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉടനെ അതു ചെയ്യുകയായി. കാൺഗ്രസ് പ്രസ്ഥാനമാണു് ഇന്നു് ഇവിടെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ ആരെങ്കിലും ഉപദേശിച്ചാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളും. ഉൽകൃഷ്ടമായ ആദർശങ്ങളോടുകൂടി ആരംഭിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രതിവാരപ്പത്രം അതിന്റെ ജനയിതാവായ മി. ശങ്കറിന്റെ ആലസ്യത്തിന്റെ ഫലമായി, അദ്ദേഹം ഏതൊരു മഹനീയമായ സന്ദേശം പുലർത്തുവാനും ഏതു മഹത്തരമായ പ്രചരണ ജോലികൾ ചെയ്യുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവോ ആ പന്ഥാക്കളിൽ നിന്നു വഴി തെറ്റി ഇന്നു് ഒരു വർഗ്ഗീയപത്രമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടതു് ഉപദേശകന്മാരായ ഈ

ഉപജ്ഞാപകസംഘങ്ങളാണ്. മലയാളരാജ്യം ഒരു വർഗ്ഗീയപത്രമാണെന്നും, കൊല്ലത്തെ ഗസറാണെന്നും പലരും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനും അതിന്റെ സ്വാനഗ്രാഹികളായ മറ്റുചില പത്രങ്ങളുടെ നിലയിലേയ്ക്ക് അധഃപതിച്ചു പോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം രോഗിയെങ്കിലും ആദർശസമ്പന്നനും ആത്മപ്രഭാവമുള്ള ദേഹവുമായ മി. കെ. ജി. ശങ്കർ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ ദീർഘദർശനവും സാമുദായികവിഷയങ്ങളിൽ സമഭാവനയുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണകാലത്ത് മലയാളരാജ്യത്തിന്റെ പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു് മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആരാണെന്നുള്ള കാര്യം ചിത്രകാരനു നിശ്ചിതമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതായാലും മി. കെ. ജി. ശങ്കറിനു് മലയാളരാജ്യം ഒരു നായർ പത്രമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നു് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നതായി അറിവില്ല. ത്യാഗശീലനും, ദേശീയകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു കടുത്ത ഉല്പതിഷ്ണുവും സഹായാർത്ഥികൾക്കു് മുക്തഹസ്തനായ ഒരു ദാതാവുമായ മി. ശങ്കറിന്റെ ലാളനകളനുഭവിച്ച ഈ പത്രം ഉത്തരവാദിത്വഭരണലബ്ധിക്കുള്ള ജനാഭിലാഷത്തെ ഇപ്പോഴും എതൃത്തുതുടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ആശ്വാസപ്രദമാണ്. ഈ പത്രത്തിന്റെ ജനനം മി. കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഒരു പുതിയ ജന്മംതന്നെയായിരുന്നു. അന്നു മുതലാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു തുടങ്ങിയതു്. പാലം പണിയിൽ നിന്നു നിയമസഭയിലേ

യ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിലാഷം സംക്രമിച്ചതും അന്നുമുതലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമസഭാജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വളരെയൊന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അദ്ദേഹം നിയമസഭയിൽ അംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് രണ്ടുപക്ഷമില്ല. മുണ്ടും കവണിയും ഉടുത്തു് നീളമുള്ള ക്ലോസ് കോട്ടും ധരിച്ചു് കിന്നരിത്തലപ്പാവും അണിഞ്ഞു് ജുബിലിഹാളിലെ കസേരകളിൽ ഒന്നിൽ അദ്ദേഹം ഇരിക്കുന്നതായ ചിത്രകാരൻ ഒന്നിലധികം തവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നല്ല പൊക്കവും അതിനടുത്ത വണ്ണവുമുള്ള ആ ശരീരപ്രകൃതി പ്രതാപശാലികളായിരുന്ന ആ പഴയ നായർത്തലവന്മാരുടെ രൂപം പ്രേക്ഷകന്മാരുടെ ഓർമ്മയിൽ കൊണ്ടുവരികതന്നെചെയ്യുന്നു. നിയമസഭാസമ്മേളനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം യഥാസ്ഥാനത്തു് എഴുന്നേറുനിന്നുകൊണ്ടു് ഒരേ ശ്വാസത്തിൽ ഒരേ സ്വരത്തിൽ യാതൊരു വിരാമവുമെന്യേ ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞുതീർത്തിട്ടു് ആശ്വാസത്തോടുകൂടി സ്വസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്ന കാഴ്ച വളരെ കൗതുകകരമായ ഒന്നാണു്. കഥനരീതിയിലുള്ള ആ പ്രസംഗപ്രവാഹം പലപ്പോഴും ചുരുക്കെഴുത്തുകാരെപ്പോലും വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽ കൃതകൃത്യതയായി ആ നിയമസഭാജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു് ഒന്നുംതന്നെ പറയുവാനുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

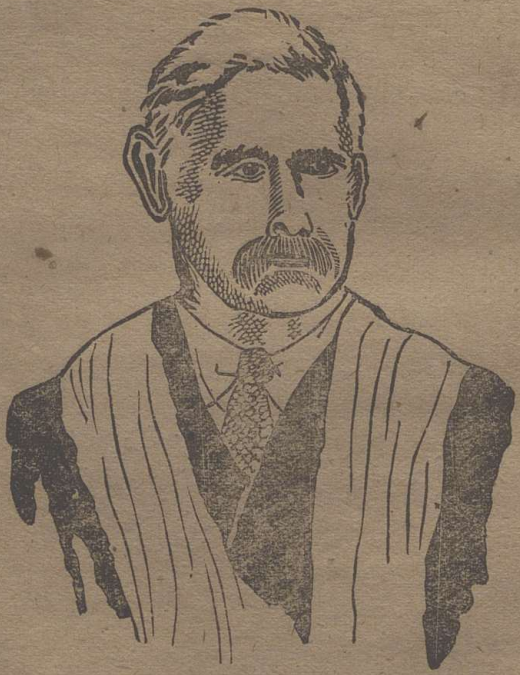
വിവേകമില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയുടെ കൈയിൽ നിറകുഴൽ തന്നെയാണു് കളിപ്പാട്ടമായി കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ അ

തിന്റെ ഫലം എന്തെല്ലാമായിരുന്നുകൂടാ? മി. കെ. ജി–യുടെ കൈയിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്ന മലയാളരാജ്യത്തിന്റെ ചെയ്തികൾ തിരുവിതാംകൂർ രാഷ്ട്രകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചിലപ്പോൾ ഇതിൽനിന്നും വളരെ ഭിന്നമൊന്നുമല്ല. അതിന്റെ നയവും നാട്യവും ഈ രാജ്യത്തിൽ എന്തൊക്കെ കാലുഷ്യങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു് ആലോചിക്കുന്നതു് ഈ ലേഖനത്തിൽ സംഗതമല്ല. എങ്കിലും കൺട്രാക്ടു് പണിയും പത്രപ്രവർത്തനവും, മോരുംമുതിരയും മാതിരി വിഭിന്നങ്ങളാണെന്ന മനസ്സിലാക്കുവാൻ രണ്ടാഴ്ചത്തെ മലയാളരാജ്യം മുടങ്ങാതെ വായിച്ചാൽമതി. കൊല്ലംപട്ടണത്തിലെ ബസ്സ്റ്റാൻഡ് മി. കെ. ജി യുടെ സ്ഥലത്തുനിന്നും മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചതും ഇറ്റലി അബിസീനിയാ ആക്രമിച്ചടക്കിയതും ഈ പത്രത്തിനു് തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ള സംഭവങ്ങളാണു്. സപ്ലൈസ് സൈസൈറ്റി വകയായി സ്വയം ചമഞ്ഞുകൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂറിലെ ബാലിശവും ദയനീയവുമായ "രാഷ്ട്രീയസേവാ" പ്രസ്ഥാനത്തെ പരിപുഷ്ടമാക്കുകയാണു് അതിന്റെ ഇന്നത്തെ ആദർശം. പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ മി. കെ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു് മലയാളരാജ്യം എന്നുള്ള ഈ ആയുധമില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു പരാതിക്കു വകയുണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്തെന്നാൽ ആളുകൾ എന്തെല്ലാം ഐതിഹ്യങ്ങളും അപവാദങ്ങളും പരത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നാലും മി. കെ. ജി–ക്കു് ആദരണീയ

മായ പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദാര്യവും ആശ്രിതവാൽസല്യവും കൊല്ലം പട്ടണവാസികൾക്ക് അനുദിനം അനുഭവസിദ്ധമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരസഹായം നിമിത്തം ഉപജീവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഒന്നും രണ്ടുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദാര്യപ്രഭാവം പാരിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്.

(1113 മകരം 23-ാം തീയതി സമദർശിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്)

ശ്രീ. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള

അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ നിന്നു പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേക്കും, അവിടെ അടിയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിവിധങ്ങളും വിപുലങ്ങളുമായ വ്യവസായവാണിജ്യാദിക

ളിലേക്കും, അഭിനവങ്ങളായ വ്യാപാരങ്ങളിലേക്കും, സമുദായം രാഷ്ട്രീയം മുതലായ രംഗങ്ങളിലേക്കും ക്രമമായും ക്രമാതീതമായും വ്യാപിച്ചു വ്യാപിച്ച് ഒരുകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏറെക്കുറെ "സർവവ്യാപിയാ"യിത്തീർന്നിരുന്ന ഒരു മഹാമനുഷ്യനാണ് മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള. സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹികളെയും രാജ്യവിജിഗീഷുക്കളെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തത്തക്ക ഈ വ്യാപകശക്തിമൂലം അദ്ദേഹത്തോട് കിടനിൽക്കത്തക്ക ഒരു വ്യക്തി അന്നുകേരളക്കരയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്രപ്രവർത്തനത്തിലോ, വ്യവസായത്തിലോ, വാണിജ്യത്തിലോ, കൃഷിയിലോ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പറ്റ ശമായ രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരേസമയത്തു ഏർപ്പെടുന്നവരോ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ മി. മാമ്മൻമാപ്പിള ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രസ്ഥാനമോ, ഒരു പ്രവർത്തനമോകാണുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഒരു കമ്പനി ആരംഭിക്കാമെങ്കിൽ അതിലും കുറെ ഓഹരികൾ എടുക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരിക്കും. കാരണം, ഏതു കമ്പനിയിലോ ഏതു കാര്യത്തിലോ ഏർപ്പെട്ടാലും അതിനെ സ്വേച്ഛാനുസരണം തിരിച്ചുവിടാമെന്നോ, ക്രമേണ സ്വായത്തമാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നോ ഒരു നിശ്ചയം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ഈ വക സംഗതികളിൽ മിസ്റ്റർ മാമ്മന്റെ ആലോചനാശക്തിയും ദീർഘദൃഷ്ടിയും അന്യാദൃശമാണ്. പത്രപ്രവർത്തനംമുതൽ അദ്ദേഹം ഇന്നുവരെ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ചരിത്രം ഇതിനുദാഹരണമാകുന്നുണ്ട്.

വ്യവസായവാണിജ്യങ്ങളിലെന്ന മാത്രമല്ല രാജ്യ സേവനം സമുദായസേവനം എന്നിവയിൽപോലും ശു പാ—അണ—പൈ. എന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തി ന്റെ പ്രമാണം. ഈ പ്രമാണം പ്രയോഗത്തിലെത്തി ക്കുന്നതിനു് ആ വ്യവസായവിദഗ്ദ്ധനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. ഒരു രാ ജ്യത്തിനു പൊതുവെ സംഭവിക്കുന്ന ദുസ്ഥിതികളോ ഉർ വ്വടങ്ങളോ ഒന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തെയോ അദ്ദേഹത്തി ന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളെയോ ബാധിക്കയില്ല. നിവർത്ത നപ്രക്ഷോഭണത്തിലേർപ്പെട്ട പലർക്കും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങള ണ്ടായി. "ശൗലി"നെപ്പോലെ ചിലപ്പോൾ ഭീഷണ നായും പ്രയാണമദ്ധ്യേ മിന്നലോ മുഴക്കമോ ഉണ്ടാകു മ്പോൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട "പൌലോസി"നെപ്പോലെ വിഭീഷണനായും പിന്തിരിയുന്ന മിസ്റ്റർ മാമ്മൻമാപ്പി ളയ്ക്കാണു് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ എപ്പോഴും ഒരു പ്ര ധാനസ്ഥാനം മനുഷ്യർ കല്പിച്ചിരുന്നതു്. യൂറോ പ്യൻമഹായുദ്ധകാലത്തെന്നപോലെ ആ പ്രക്ഷോഭണ കാലത്തും സ്വന്തം പത്രത്തിനു കൂടുതൽ പ്രചാരം നൽ കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രപ്രവർത്തനത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് അങ്ങനെ ഒരു രീതിയിലാ ണു്. സാർവത്രികമായ നാശത്തിൽനിന്നു സ്വയം ര ക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോ ചനയുടെ ഫലമായി ഒരു പുതിയ "കമ്പനി ത്രുപ

വൽക്കരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശിയായി അദ്ദേഹം തീർന്നിട്ടുണ്ട്." കുടിവാരണത്തിലും, പണവ്യാപാരത്തിലും, പൊതുജനപ്രക്ഷോഭണത്തിലും, ഗവൺമെൻപക്ഷത്തിലും എന്നിങ്ങനെ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിൽ ഒരേസമയത്തേർപ്പെട്ടു് അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ള മനഃസ്ഥിതിയും മറ്റുള്ളവർക്കു വളരെ വിനോദകരമായിരിക്കും. കൃഷിക്കാൽ കുടം കൊണ്ടു മൂടിത്താൽ ഗവർമ്മെൻറിനെന്താണു നഷ്ടം? പണ്ടാരം കടത്തിൽ വസ്തുക്കൾ എടുത്തു കൃഷിനടത്തിക്കൊള്ളുമല്ലൊ എന്നായിരിക്കും അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ മുഖപ്രസംഗമെഴുതുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം അത്യാവശ്യമാണെന്നു് ഇന്നത്തെ "മലയാളമനോരമ"യിൽ എഴുതി വിട്ടാൽ ആ കൈയ് തന്നാളെ എഴുതുന്നതു് "ഈ നാട്ടിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണവാദം മുഴുത്ത ഭ്രാന്തിന്റെ വകഭേദ"മാണെന്നായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായസ്ഥിരത ഇല്ലാത്ത ഒരു പത്രാധിപർ കേരളത്തിലില്ല. അഭിപ്രായം ഇരുമുലക്കയല്ലെന്നാണല്ലൊ മിസ്റ്റർ സി. വി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ പ്രമാണം. മനുഷ്യനു് ഏതുനിറത്തിലുള്ള കോട്ടും ധരിക്കാവുന്നതുപോലെ ഏതഭിപ്രായവും മാറിമാറി സ്വീകരിക്കാമെന്നാണു് മിസ്റ്റർ മാമ്മന്റെ മതമെന്നു തോന്നുന്നു. അടിക്കടിയുള്ള ഈ നിറംമാറ്റത്തെപ്പറ്റി സ്നേഹബുദ്ധ്യാ വിമർശിക്കുന്നവരോടു് അദ്ദേഹം പറയാറുള്ളതു്

(I have got stake in the country) എനിക്കു് ഈ രാജ്യത്തു മുതൽ മുടക്കുണ്ടെന്നാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. മുടക്കിയ മുതലിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാതെ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയും കാലുമാറിയും തകരാറുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ആ രംഗത്തിലുള്ള പ്രമാണിത്വവും തനിക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള വ്യാമോഹംകൊണ്ടാണു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അങ്ങനെയുള്ള സംരംഭത്തേയോ സംക്രമണത്തേയോ നിരോധിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഒന്നിൽ ഒട്ടിപ്പിടിക്കണമെന്നോ പറ്റിച്ചേരണമെന്നോ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചാൽ അതു് എങ്ങനെയെങ്കിലും നടപ്പിൽ വരുത്തും. മലയാളമനോരമക്കമ്പനി മുതലുള്ള ഓരോ സ്ഥാപനങ്ങളേയും എടുത്തു നോക്കുക. ആ സ്ഥാപനം അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തമായിത്തീർന്നു. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് ഒരാളുത്തു നിന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിടിവിടുവിച്ചു എന്നതൊന്നു ഓർക്കട്ടെ. ഉടനെ മറ്റേ അറ്റംകൊണ്ടു പിടി ഉറപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു ജല്പകശക്തി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്. ഏതുസ്ഥാപനത്തോടു് ഒട്ടി നിന്നാലും അതു് ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിലിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ തെറിച്ചു് ദൂരെപ്പോകുകയും ചെയ്യും. മുഖലക്ഷണശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വ്യവഹരിക്കുന്ന—"തനുവക്കം" എന്ന ലാഞ്ഛനം—ചുഴി—അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടോ എന്നു് ചിത്രകാരൻ ചിലപ്പോഴെല്ലാം ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ ചുഴിയുള്ള മുഖത്തിനു ക്ലൃപ്തിൽ ഒറ്റവാഴ്കയില്ലെന്നാണു ശാസ്ത്രവിധി. ഒരു വ്യവസായത്തിലും,

ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിലും, ഒരു പ്രവർത്തനത്തിലും അദ്ദേഹത്തോട് സമമായ നിലയിൽ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും ഭാവിക്കുകയോ അതിനു ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ ആളിനു് അധഃപതനമായി. ഈ വസ്തുത പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷമായിട്ടും അതു ഗ്രഹിക്കാതെ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസായവലകളിലും രാഷ്ട്രീയകെണികളിലും അകപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടു്!

മറ്റുള്ളവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള അളവും അഭിപ്രായത്തിനുള്ള അതിതിയും മിസ്റ്റർ മാമ്മൻമാപ്പിള കുറിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിനുതാഴെവരെ വളരുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു് "എസ്സ് മൂളുക"യും ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നാണു് അലംഘനീയമായ ആജ്ഞയെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ആജ്ഞയെ അനുസരിക്കാത്തവരോടു് അദ്ദേഹം ഒളിഞ്ഞും പുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞും നിന്നു പോരാടിക്കയും. തിരുവിതാംകൂറിലെ പുതിയ പ്രാതിനിധ്യവ്യവസ്ഥകൾ പ്രഖ്യാപിതമായതോടുകൂടെ ക്രൈസ്തവ—ഈഴവ—മുസ്ലിം സമുദായങ്ങളുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തേക്കു് അദ്ദേഹം മെല്ലെ കണ്ണെറിഞ്ഞു തുടങ്ങി. സംയുക്തക്കാരുടെ പാർലിമെന്ററിബോർഡിനെ ഉടച്ചുകളഞ്ഞിട്ടു് സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു ബോർഡു് രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനുള്ള മിസ്റ്റർ മാമ്മന്റെ ശ്രമമാണു് പിന്നീടു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെ സംബ

ന്ധിച്ചിടത്തോളം മി. മാമ്മൻ "മനസ്സിൽ കാണുമ്പോൾ മരത്തേൽ കാണുന്നാ" ഒരു കശാഗ്രബുദ്ധിയാണു് മി സ്റ്റർ എൻ. വി. ജോസഫ്. നഷ്ടം നേരിടാവുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്ലാതെ നേട്ടം കൈവരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്നും പിന്തിരിയുന്ന ഒരു സ്വഭാവം മി. മാമ്മനില്ല. നാശം നേരിട്ടാലും നിശ്ചയിച്ച സംഗതിയിൽ തത്വതഗതിയിലല്ലെങ്കിലും സ്ഥിരതയോട്ടുകൂടെ മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന സ്വഭാവമാണു മി. ജോസഫിനുള്ളതു്. മി. കെ. സി. മാമ്മന്റെ വ്യവസായബുദ്ധിയും മി. എൻ വി. ജോസഫിന്റെ രാഷ്ട്രീയബുദ്ധിയും തമ്മിൽ രണ്ടു മൂന്നു സംഘട്ടനങ്ങൾ നടന്നു. ഒരു വലിയ പണക്കിഴി പൊക്കിക്കാണിച്ചു്, മി. ടി. എം. വറുഗീസിനെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു്, അദ്ദേഹത്തെ വചനേസ്ഥിതനാക്കി, അങ്ങനെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കാൻ ഉള്ള ഒരു ശ്രമത്തോട്ടുകൂടെയാണു് മി. മാമ്മനെ പിന്നെ പുറത്തേക്കു കണ്ടതു്. അതിനിടയ്ക്കു പരോക്ഷമായി എന്തെല്ലാം നടന്നു എന്നു് ചിത്രകാരനറിവില്ല. ഏതായാലും ആ പണക്കിഴി പ്രസ്ഥാനവും അലസിപ്പോയി. ഓരോ ഉദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിനായി മി. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അവർകൾ സ്വീകരിക്കാവുള്ള നയങ്ങൾക്കു് ഒരു മാതൃകയായി ഇതുയും പ്രസ്താവിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ, ഒരു പക്ഷേ സംയുക്തമെവാന്മാരുടെ ആജ്ഞാപകനോ അധികാരിയോ ആകാനുള്ള ആ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി വേറൊരു വേഷം കെട്ടി അദ്ദേഹം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു.

മാമ്മൻമാപ്പിള അവർകളുടെ പഞ്ചതന്ത്രത്തിലും ശത്രുസംഹാരം സുഹൃല്ലാഭം എന്നിങ്ങനെയുള്ള തന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ശത്രുസംഹാരത്തിൽ സാക്ഷാൽ രുദ്രനെക്കാൾ രുദ്രനാണദ്ദേഹം. ഒരു ശത്രുവിനോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ആ മനുഷ്യനു് അനുകൂലമായുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു പരിശോധിച്ചു് അവയെ ഛേദിക്കുക; ശത്രുവിന്റെ ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് അവയെ നിരോധിക്കുക. ഇങ്ങനെ ഛേദിച്ചും നിരോധിച്ചും അവനെ അമിത്രനും അവശനും ആക്കി നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് ശത്രുസംഹാരത്തിനു അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കർമ്മപരിപാടി. ആ പരിപാടി സോമശർമ്മാവിനെ - വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന സാമർത്ഥ്യവും കൗടില്യനെ പേടിപ്പിക്കുന്ന കൗശലവും ക്രൂടിയതായിരിക്കും. ശത്രുവിന്റെ മിത്രങ്ങളെ സ്വവർഗ്ഗത്തിലാക്കി ശത്രുവിനെ മിത്രരിക്തനാക്കിത്തീർക്കുന്നു; ശത്രുവിന്റെ ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങളെ തട്ടിത്തിരിച്ചു് അവനെ ധനരഹിതനാക്കിയും തീർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ശത്രുസംഹാരക്രിയകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈരം ഒടുങ്ങുകയില്ല. വിരോധികൾ നശിച്ചാലും മി. മാമ്മനു് അവരോടുള്ള വിരോധം നിണ്ടുനില്ക്കും. മി. പി ജോണിന്റെ ചരമത്തിൽ അനുശോചിക്കുന്നതിനു ക്രൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം താദൃശമായ ഒരു മനഃസ്ഥിതി പ്രദർശിപ്പിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. സമർത്ഥരോടു മാത്രമ

ല്ല കേവലം നിസ്സാരന്മാരോടുപോലും അദ്ദേഹം വിരോധം മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അവസരം ലഭിക്കുമ്പോൾ അതു പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. കായികമായ അവശത മൂലം ആഹാരസമ്പാദനത്തിനു ശക്തിയില്ലാതെയായിത്തീർന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഒരു ധനാഭ്യർത്ഥനാപത്രവുമായി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ 25 കൊല്ലം മുമ്പു നടന്ന ഒരു സംഭവം ആവിഷ്ക്കരിച്ച് ആ ധനാർത്ഥിയെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചയച്ചകളഞ്ഞതായി ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതു കടുത്ത പക ഉള്ള ഒരാളാണ് മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള. വിരോധമുള്ള ഒരാളിന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രത്തിൽ ഇടം പിടിക്കയില്ല. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണ മൂലം ശത്രുവിന്റെ പേരു സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ തന്നെയും അയാളുടെ പ്രസ്താവനയോ അയാളെപ്പറ്റിയുള്ള പൊതുജനപ്രശംസയോ അവിടെക്കാണുകയില്ല. വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു വിധേയനായി വർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. "സഭയ്ക്കു" കാരുടെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കുവാൻ മി. മാമ്മനു സാധിച്ചേക്കും; അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയില്ല. ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു സ്ഥാനമാണിതു്. സ്വേച്ഛാധികാരിയായി വിഹരിക്കണമെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകാംക്ഷ. അതുകൊണ്ടാണു് കമ്മറിയിലോ ബോർ

ഡിലോ എങ്ങും ക്ലേശിക്കാതെ മി. ടി. എം. വറുഗീസിനെ കീശയിലാക്കിക്കൊണ്ടു് ഏകശാസനാധികാരം കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്. മി. വറുഗീസു് എത്ര പെട്ടെന്നു് മി. മാമ്മന്റെ പിടിയിൽപ്പെട്ടുപോയി" എന്ന പലരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. മി. ടി. എം-ന്റെ ദൗർബല്യത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മി. കെ. സി-യുടെ നിസർഗ്ഗമായ സാമർത്ഥ്യത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണു ചെയ്യേണ്ടതു്. സുഹൃല്ലാഭതന്ത്രത്തിൽ—മിത്രസമ്പാദനവേളയിൽ—മി. മാമ്മനുള്ള നിപുണത അത്രമാത്രമുണ്ടു്.

ആ സംഗതിയിൽ ഒരു ചിന്തകനായിട്ടല്ല ഒരു നല്ലമാന്ത്രികനായിട്ടാണു് അദ്ദേഹത്തെ പരിഗണിക്കേണ്ടതു്. മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ സ്വീകരണത്തിനുള്ള ചാതുര്യവും സൽക്കാരത്തിനുള്ള മാധുര്യവും ആരേയും ആകർഷിക്കുന്നതാണു്, ആ "തൂക്കൈകൊണ്ടു് ഒരു മലരു ജ്വപിച്ചുകൊടുത്താൽ" ഏതു ഗണപതിയും ചൊല്പടി നില്ക്കും. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ശക്തി ആ രാജ്യത്തിനുള്ള സൈനികബലത്തേയും യുദ്ധോപകരണങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; മിസ്റ്റർ മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ ഒരു വലിയ ശക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽക്കാരങ്ങളും തൽസംബന്ധമായ വിഭവങ്ങളുമാണെന്നു ചിലർ വ്യവഹരിക്കാറുണ്ടു്. ഏഷണിക്കാരനായ സപ്പു ഒരുത്തന്റെ കർണ്ണദ്വാരത്തിൽ വിഷം വമിക്കുകയും തന്മൂലം മറെറാരാൾ മരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നു എന്നു തത്പചിന്തകനായ ഒരു സംസ്കൃത കവി പറയുന്നു. മി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ സൽക്കാരം സ്വീകരിക്കുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രങ്ങളായിത്തീരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ എങ്ങനെയോ അവരുടേയും ശത്രുക്കളായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാമാന്ത്രികശക്തിയാണ് മി. മാമ്മന്റെ സ്വീകരണത്തിലും സൽക്കാരത്തിലും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്, ചിത്രകാരൻ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അഥിതിസൽക്കാരത്തിൽ മി. മാമ്മനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപത്നിക്കും ഉള്ള പ്രശംസനീയമായ സ്ഥാനം ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ആ സൽക്കാരം അത്ര ഹൃദയംഗമമായിരിക്കും.

സഹായഹസ്തം നൽകുന്നതിനും സംരക്ഷണകൃത്യം നിർവഹിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു പ്രത്യേകതോതുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തെസേവിക്കുന്നവരുടെ ഒരു പട്ടിക എടുത്തു പരിശോധിച്ചാൽ ആ പരമാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാം, ഉദ്യോഗാർത്ഥി സമർത്ഥനാണോ എന്നല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടം. ചൊല്പടി നിൽക്കുന്ന സ്വഭാവം അയാൾക്കുണ്ടോ എന്നായിരിക്കും അന്വേഷണം, തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങൾ "വയറു പിഴപ്പുകാരായ കാക്കപിടുത്തക്കാരുടെ" ക്രൂരരങ്ങായിത്തീർന്നു. ഈ തിരുമുമ്പിൽ സേവക്കാരായ ചിലർ പെരുവഴിയിലെത്തി അദ്ദേഹത്തെ പഴിക്കുന്നതു കേൾക്കാം.

സ്വകുടുംബശാഖകളിൽ പെട്ടവരുടെ അഭ്യുന്നതിയിൽ അദ്ദേഹം ദത്തശ്രദ്ധനാണെന്നു പലരും പറയാറുണ്ട്. ആ വിഷയത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനു ചില പരിമാണങ്ങളും പരിവേഷണങ്ങളുമുണ്ട്, മറ്റുള്ളവരുടെ എന്നപോലെ അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കും മി. മാമ്മൻമാപ്പിള അതിരുകാണും. സ്വജനങ്ങളുടെ പ്രതാപങ്ങളിലും ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസായഗ്രഗ്ധ്യദൃഷ്ടി പതിയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ദുർല്ലഭമല്ല. മി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ സകല ദോഷദൗർഗുണങ്ങളേയും ഒരു നിമിഷനേരംകൊണ്ടു വിസ്മരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രേരണോത്തെ തലചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ആ ഇരിപ്പും സംഭാഷണവും ആക്ഷം അസുഖപ്രദമായിരിക്കും. മഹാസദസ്സുകളിലും—മാന്യന്മാരോടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിലും—നിസ്സാരന്മാരുമായിട്ടുള്ള ക്രുടിക്കാഴ്ചകളിലും—എല്ലാം മി. മാമ്മൻമാപ്പിള ആ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തും.

അദ്ധ്യാപകലോകത്തിൽ മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയ്ക്കു ഒരു നല്ല സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. പത്രലോകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സ്ഥാനം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രത്തിനു ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രഭാവവും പ്രചാരവുമായിരുന്നു. ശിരോവേഷ്ടനപ്രമാണത്തിൽ—തലപ്പാവുചുറ്റുന്ന രീതിയിൽ ഉള്ള വാചകങ്ങളോടുകൂടിയ മുഖപ്രസംഗം "മലയാളമനോരമ"യിൽ കാണുമ്പോൾ അതു മി. മാമ്മന്റെ സാഹിത്യവിലാസമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ചാണ്ടും ചാടിത്തുമല്ലാതെ തുറന്നൊരു

പ്രായം പറയുന്ന രീതി മി. മാമ്മൻമാപ്പിളയ്ക്കില്ല. വ്യവസായമനഃസ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തെ അതുയേ അനുവദിക്കുകയുള്ള. വ്യവസായസാമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മഹാവിജയമാണു മിസ്റ്റർ മാമ്മനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു്, രാജ്യകാര്യങ്ങളിലേർപ്പെടാതെ മാറിനില്ക്കുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോകുമോ എന്നു് മി. മാമ്മൻമാപ്പിള ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു് ഒരു തെറ്റായധാരണയാണു്. പൊതുജനങ്ങൾക്കു പുറമേ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള വിശ്വാസമോ സ്നേഹമോ അദ്ദേഹത്തിലില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നിരുന്നെങ്കിൽ കെട്ടിവച്ച പണം നഷ്ടപ്പെടാതെ മടങ്ങിപ്പോരുന്നതിനു് മി. മാമ്മൻമാപ്പിളയ്ക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നോ എന്നു് എനിക്കു വലിയ സംശയമാണു്. ഒരു ഭർത്താവു് എന്നനിലയിലും ഒരു പിതാവു് എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹം അന്യാദൃശനാണു്. മി. മാമ്മന്റെ ഹൃദയം എങ്ങനെ ഇരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം ശൂന്യമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചര്യയിലുള്ള നൈർമ്മല്യം മാതൃകാപരമാണെന്നാണു പൊതുജനാഭിപ്രായം. ഭൂഷ്യങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചാൽത്തന്നെയും അതു കതിരിനു വളംവയ്ക്കുന്നതുപോലെയായിരിക്കും. ഏതായാലും മനുഷ്യരുടെ നേരേനോക്കി സംസാരിക്കുവാൻ മി. മാമ്മൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്.

ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള

ഒരുനൂറ്റിപ്പതിനാല് ചിങ്ങമാസം പത്താംതീയതി തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടിത ശക്തിയോടെ ആരംഭിച്ച നിയമനിഷേധ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല വിദേശങ്ങളിൽക്കൂടി വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ആ നിയമ

ലംഘനപരിപാടികളുടെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു ചരിത്രം ലിഖിതപ്പെടുത്തുവാനൊരുങ്ങുന്ന ഗ്രന്ഥകാരനു് ആ വീരചരിതത്തിലെ അനിഷേധ്യനായകനായ ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയ്ക്കു് അങ്ങനെയൊരു വിഷമഘട്ടം തിരുവിതാംകൂറിൽ സംജാതമാക്കിയതിലും അതികഠിനമായ യാതനകളനുഭവിക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളെ ഇളക്കിവിട്ടതിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നു പരിഗണിച്ചു വിധി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ള കാര്യം തികച്ചും നിർവിവാദമാണു്. അന്യാദൃശവും അവിസ്മരണീയവുമായ ആ ശോകനാടകത്തിലെ ഹൃദയഭേദകങ്ങളായ മിക്ക രംഗങ്ങളും ഇനിയും രചിക്കപ്പെടേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിനെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ഇളക്കിമറിച്ചു് ഏതൊരു ഭാരതീയനേയും പുളകം കൊള്ളിച്ച പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ ചുമലിൽത്തന്നെ വന്നലയ്ക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്. എങ്കിലും ആ ശോകനാടകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പങ്കു് ഒരു ശോകാത്മക ചരിത്രത്തിലെ കഥാനായകനുള്ളതു മാത്രമാണു്. ഉന്നതാശയനായ ഒരു ജനകീയ നേതാവിനു മാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന അത്യഗാധമായ വിഷാദാത്മകത്വത്തോടുകൂടിയാണു് ഏതൊരു വിപത്തിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമംചെയ്തുവോ ആ വിപത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം അവരെ കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിച്ചതു്.

ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞ വികാരങ്ങൾ രൂപമെടുക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമാണ് ഞാൻ പുരോഭാഗത്തു ദർശിക്കുന്നതു്. 1113 മിഥുനമാസത്തിലെ ദ്വിതീയവാരത്തിൽ അന്നു തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് ആഫീസായിരുന്ന വാൻറോസു് ബംക്ളാവിലെ ഒരു പ്രക്ഷുബ്ധരംഗം ചിത്രകാരന്റെ ഓമ്മയിൽ വരുന്നു. അതിപ്രധാനമായ ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തുവാൻ സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് വക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി സമ്മേളിച്ചിരിക്കയാണു്. ശ്രീ. താണുപിള്ള അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. വക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ വലിയ തോക്കുകൾ എല്ലാംതന്നെ ഹാജരുണ്ടു്. പ്രകൃത്യാഗാംഭീര്യം തുളുമ്പുന്ന മി. താണുപിള്ളയുടെ മുഖം അന്നു വികാരവിക്ഷുബ്ധതകൊണ്ടു് ശ്യാമമായിരിക്കുന്നു. തല പിറകോട്ടു പിടിച്ചു മുൻഭാഗത്തുള്ള ഭിത്തിയിൽ ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണു് അമർത്തപ്പെട്ട രോഷത്തിന്റെയും ക്ഷുഭിത മൽസരങ്ങളുടെയും ശ്രദ്ധാലോചനകളുടെയും പ്രതിധ്വനികൾ ഇടക്കിടയ്ക്കു നാലുപാടും മുഴങ്ങുന്നുണ്ടു്. കഷ്ടിച്ചു മൂന്നു മാസം മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടന ശിഥിലപ്പെട്ടുപോയേക്കുമെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ആവേശഭരിതരായി പുറത്തു കൂട്ടംകൂടിയിരുന്ന യുവാക്കന്മാർ മന്ദസ്വരത്തിലും ചിലപ്പോൾ ശബ്ദമുയർത്തിയും വാഗ്വാദങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ദിവാൻജിയുടെ ഭ

രണവൈകല്യങ്ങളെ പരാമർശിച്ച തയ്യാറാക്കിയിരുന്നതും മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേക്കു് സമർപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുമായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാകുവാൻ പോകുന്ന മെമ്മോറിയൽ കൃത്തഴിഞ്ഞു് മേശമേൽ ചിതറി കിടക്കുന്നു. അതിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുവാനാണു് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ അന്നു മുഖ്യമായി സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അഭിപ്രായവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾകൊണ്ടു അന്നുവരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ കൃത്യവും നിർവഹിച്ചിട്ടു ആ രാത്രിതന്നെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു് പ്രചരണങ്ങൾക്കായി മാവേലിക്കരയ്ക്കു പോകുവാൻ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാർ കാത്തുനില്ക്കുകയാണു്. ആരോപണങ്ങളും പ്രത്യാരോപണങ്ങളും അന്തർനാടകങ്ങളും അണിയറരഹസ്യങ്ങളും പരസ്യപ്രകടനങ്ങളും കൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷം ഇടക്കിടയ്ക്കു ചൂടുപിടിക്കുന്നുണ്ടു്. ചില വക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ അവരുടെ രാജിക്കത്തുകൾ കീശയിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടാണു് യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂർ ജനതയുടെ ചിരകാലപ്രതീക്ഷകളുടെ വൽസലസന്താനമായ സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനാശിഥിലപ്പെട്ടുപോയേക്കുമെന്ന ഭയം അകംനൊന്തു് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ. താണുപിള്ള വാഗ്വാദങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരിക്കയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദഗതികളോടു് അനുകൂലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അല്പാല്പം അന്നു അവിടെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാത്രി മണി പന്ത്രണ്ടടിച്ചു. അക്ഷമരായ ചി

ല വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ അപഹാസ്യസ്വ രത്തിൽ ഒന്നു ചിരിച്ചിട്ട് അവരുടെ റെയിൽ സഞ്ചി കൾ കയ്യിലെടുത്തു പുറത്തേക്കു നടന്നു. മറ്റു ചിലർ അവരുടെ രാജി പ്രമാണങ്ങൾ പുറത്തു കാട്ടി ഭീഷണി പ്പെടുത്തി. അനിയന്ത്രിതമായ പ്രക്ഷുബ്ധതയുടെയും അസഹിഷ്ണത നിറഞ്ഞ അവഹേളനങ്ങളുടെയും അപ ശബ്ദങ്ങൾ വെളിയിൽനിന്നു കേട്ടുതുടങ്ങി. ശ്രീ. താ ണുപിള്ള മേശപ്പുറത്തു കിടന്ന സ്റ്റീൽപേനാ എടുത്തു മഷിയിൽ മുക്കി. ചുറ്റുപാടും നിശ്ശബ്ദത വ്യാപി ച്ചു. ജിജ്ഞാസുക്കളായ പ്രേക്ഷകന്മാർ ശ്വാസമടക്കി നിന്നു അദ്ധ്യക്ഷനെ നോക്കി. അർദ്ധരാത്രിയുടെ കട്ട നിശ്ശബ്ദതയിൽ ശ്രീ. താണുപിള്ളയുടെ സ്വരം ലോഹനാദംപോലെ ഹോളിൽ മുഴങ്ങി. "ഈ പ്രമാ ണം നമ്മുടെ ഭാവി പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ഇതിൽ ഒ പ്പുവയ്ക്കുന്നു. എന്റെ പ്രസ്താവന നിങ്ങൾക്കു് ഒരു മു ന്നറിവായിരിക്കട്ടെ." വീണ്ടും ഹാളിലെങ്ങും നിശ്ശ ബ്ദത വ്യാപിച്ചു. മി. താണുപിള്ള ചിതറിക്കിട ന്ന കടലാസുകൾ വലിച്ചുവാരി അവസാനപുറത്തു അ ദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒപ്പു് രേഖപ്പെടുത്തി. മറ്റു വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിഅംഗങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹത്തെ അ നുകരിച്ചു. സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടന രക്ഷപെ ട്ടു. എങ്കിലും താണുപിള്ളയുടെ പ്രവചനം പ്രത്യക്ഷ രം ശരിയായിരുന്നുവെന്നു അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെ

ളിയിച്ചു. ദിവാൻജിയെപ്പറ്റി ചെയ്ത ആരോപണങ്ങൾ ക്രൂരതയാണ് സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്നതെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷെ ആ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയുടെ ചരിത്രം ഇന്നത്തേതിൽനിന്നു തുലോം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നേനെ. ശ്രീ താണുപിള്ളയുടെ ആത്മാർത്ഥതയെ അന്നു ചോദ്യംചെയ്ത മഹാരഥന്മാരിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ഇന്നെവിടെയാണെന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കറിയാം. സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയുടെ തോളിൽ ചവുട്ടിനിന്നു് മുകളിലേക്കു കുതിച്ചുപൊങ്ങിയവരുണ്ട്. മാപ്പു ചോദിച്ചു് അപ്പക്ഷണങ്ങൾ വാങ്ങി ആനന്ദിക്കുന്നവരുണ്ട്. "നക്കാപ്പിച്ച" കാത്തുകിടക്കുന്നവരുണ്ട്. മദ്ധ്യമാർഗ്ഗം തളർന്നു വീണുപോയവരുണ്ട്. അവരൊക്കെ അന്നത്തെ അർദ്ധരാത്രിയുടെ വിജനതയിൽ ആ പ്രമാണത്തിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നതു് അന്യാദൃശമായ ധീരത എന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചവരാണ്. എങ്കിലും പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങിയ ശ്രീ, താണുപിള്ള ഒരു ത്യാഗമൂർത്തിയെപ്പോലെ സർവ്വസ്വവും ത്യജിച്ചതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. പട്ടംതാണുപിള്ള ഒരു സമാധാനകാംക്ഷിയാണ്. അദ്ദേഹംഒരു വിപ്ലവകാരിയോ വിധ്വംസക പ്രവർത്തകനോ അല്ല. അധികാരശക്തികളുമായി

സംഘട്ടനമുണ്ടാക്കുവാൻ ആവേശംകൊള്ളുന്നവരും തൽഫലമായുണ്ടാകാവുന്ന പ്രശസ്തിയും പ്രാമാണ്യവും പ്രക്ഷുബ്ധതയും കാംക്ഷിക്കുന്നവരും സമരനായകന്മാരെപ്പോലെ ഏതവസരത്തിലും പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറയാതെ നിൽക്കുവാൻ അഭിലഷിക്കുന്നവരും എവിടെയും സുലഭമാണു്. എന്നാൽ പ്രക്ഷുബ്ധത കാംക്ഷിക്കാതെ ചുറുചുറുക്കോടെ സാഹചര്യംമൂലം ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനാണു് ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള ജീവചരിത്രം ഇതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.

സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതം ആദർശാത്മകവും നിസ്വാർത്ഥപരവുമായിരുന്നു എന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിയോഗികൾ പോലും സമ്മതിച്ചേക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ശ്രീ താണുപിള്ളയുടെ നിയമസഭാജീവിതം അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹം പ്രതിനിധീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിയോജകമണ്ഡലത്തിനും അഭിമാനജനകംതന്നെയാണു്. പൊതുജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി [illegible] മസഭയിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം സ്വാർത്ഥമോ അധികാരികളുടെ പ്രീതിയോ ഗണ്യമാക്കാതെ പൊതുനന്മയെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ധീരധീരം പോരാടിയിട്ടുണ്ടു്. വ്യക്തിപരമായ ഉന്നമനത്തിനും

സ്വകാര്യലാഭത്തിനുംവേണ്ടി ഒരിക്കലെങ്കിലും അദ്ദേഹം പൊതുജന താല്പര്യങ്ങളെ ബലികഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ സക്കാരിന്റേയോ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിന്റെയോ അസംതൃപ്തിയെഭയന്നു് അല്പമെങ്കിലും ഭീരുത്വം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ ആക്ഷേപം പറയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഏതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെഅഭിപ്രായങ്ങൾ തെറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെഅദ്ദേഹത്തിന്റെഉദ്ദേശശുദ്ധിയെഅപലപിക്കുവാനാരുംതുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വാർത്ഥവും സേവയും ഭീരുത്വവും ഒന്നിച്ചു സമ്മേളിച്ചുനാനാവശങ്ങളിലും നിരാശയും നിസ്സഹായതയുമാകുന്ന അന്ധകാരവും അദ്ദേഹത്തെ വലയം ചെയ്യുമ്പോഴും ഏകനായി ധീരതയോടുകൂടി അദ്ദേഹം ചെറുത്തുനിന്നു പോരാടിയിട്ടുള്ള രംഗങ്ങൾ നമ്മുടെ നിയമസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല. സാമ്പത്തികമോ സമുദായികമോ രാഷ്ട്രീയമോ ആയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ക്ലേശകരമായിപഠിച്ചു് അധികൃതമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അപ്രതിഷേധ്യമായ വാദമുഖങ്ങൾ കൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ അറിവുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ശക്തിയേറിയ ഭാഷയിൽ യുക്തിയുക്തങ്ങളായ വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു് വികാരഭരിതമായി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രതിയോഗികളുടെ അനുനമായ ശ്രദ്ധയെ ബന്ധിച്ചു നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

യുക്തിയുക്തമായ വിശകലനശക്തിയും അട്ടക്കും വാ
ദഗതിയും അന്യാദൃശമാണു്. ഉത്തരവാദഭരണം നി
ലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇരു
പത്തിനാലു മണിക്കൂറിനകം അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന
ഗവർമ്മെൻറിനെ തകിടംമറിക്കുവാൻ പറ്റിയ വിനാ
ശകരങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങൾ നിയമസഭയിൽ അദ്ദേഹം
ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ചിത്രകാരൻ ഒന്നിലധികം തവണ ശ്രവി
ച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീ താണുപിള്ളയുടെ അത്യുന്നതമായ അ
ഭിമാനബോധത്തെ കരുതിക്കൂട്ടിയല്ലാതെപോലും അല്പം
ഒന്നു സ്പർശിക്കുവാൻ നിയമസഭകളിലോ കോടതി
മുറികളിലോ ആരെങ്കിലും ഉദ്യമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അ
പ്പോഴാണു്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗാംഭീര്യവും അത്യൽ
കൃഷ്ടമായ വചോവിലാസവും അതിൻെറ പാരമ്യത്തി
ലേക്കു കുതിക്കുന്നതു്. സിംഹതുല്യമായ ഉഗ്രപ്രഭാവത്തോ
ടെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു നിരർഗ്ഗളമായി നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന പദ
പ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും ആശയപ്രൗഢികൊണ്ടും അദ്ദേ
ഹം പ്രതിയോഗികളെ അസ്തപ്രജ്ഞരാക്കുന്നു. സ്റ്റേറു
കോൺഗ്രസ്സ് പ്രക്ഷോഭണങ്ങളുടെ ആരംഭദശയിൽ പോ
ലീസു് അഴിമതികളെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമസഭാവിമർശ
നങ്ങൾക്കു മറുപടിപറയുവാൻ പ്രസംഗമാരംഭിച്ച കമ്മീ
ഷണർ സ്റ്റേറുകോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കേ
ണ്ടിവന്ന ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ The so called State
Congress (സ്റ്റേറുകോൺഗ്രസ്സ് എന്നുവിളിക്കപ്പെട്ട
ന്ന സംഘടന) എന്ന ഹാസ്യരസത്തിൽ ആ

വർത്തിച്ച കൃതാർത്ഥതനേടി. പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ പ്രസംഗാനന്തരം ശ്രീ താണുപിള്ള സ്വസ്ഥാനത്തു എഴുനേറ്റുനിന്നു. ഇന്നു് ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു വിരമിച്ചിരിക്കുന്ന കമ്മീഷണർ (The so called Police Commissioner) "പോലീസ് കമ്മീഷണർ എന്നു പറയപ്പെട്ടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ"പ്പറ്റി ശ്രീ താണുപിള്ള അന്നുചെയ്ത പ്രക്ഷോഭജനകമായ പ്രസംഗം ഇപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. എ. നാരായണപിള്ളക്കേസ് എന്നു പ്രസിദ്ധമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രാജദ്രോഹക്കേസ്സിൽ മി. നാരായണപിള്ളയുടെ ജാമ്യഹർജി അന്നു ചീഫ് ജസ്റ്റീസ്സായിരുന്ന ഏബ്രഹാം വറുഗീസിന്റെമുമ്പ്യൽ ഹൈക്കോടതിയിൽ വാദിച്ചതു മി. താണുപിള്ളയായിരുന്നു. താണുപിള്ളയുടെ തീക്ഷ്ണവും വികാരഭരിതവുമായ വാദം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി. ഏബ്രഹാം വറുഗീസ് ന്യായാധിപപീഠത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു വിനോദസമയത്തിൽ അസംഗതമായി ഒരുഫലിതം തട്ടിമൂളിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള അശ്ലീലമായ ഒരു കുണ്ടികുളംകേസിനെപ്പറ്റിയും ഒരു സബ് രജിസ്ട്രാരുടെ വിക്രിയകളെക്കുറിച്ചുമാണ് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതു്. ശ്രീ താണുപിള്ളയുടെ വാദഗതിക്കു പ്രതിബന്ധംനേരിട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരാവേശം മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷമായി. ചീഫ് ജസ്റ്റീസ്സിന്റെ ഫലിതംകേട്ട കേടതിമുറിയിലുള്ളവർ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. ശ്രീ താണുപിള്ള

ക്ഷോഭം അടക്കിക്കൊണ്ട് വിനയസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. "എന്റെ കക്ഷിയുടെ അപകടപൂർണ്ണമായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഫലിതംകേട്ടു ചിരിക്കുവാനോ അതു ആസ്വദിക്കുവാനോ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ഖേദപൂരസ്സരം പ്രസ്താവിക്കട്ടെ." കോടതിമുറി നിശ്ശബ്ദമായി. ശ്രീ താണുപിള്ള ഒരു ന്തമോഹനംപോലെഉറച്ചുനിന്നു തന്റെ പ്രസംഗംതുടർന്നു.

ശ്രീ. താണുപിള്ളയുടെ ബുദ്ധിപരമായ പ്രവർത്തന പരിധി പരിമിതമാണു്. എങ്കിലും ആ പരിമിതിക്കുള്ളിൽ അന്യാദൃശമായ പ്രതിഭാവിലാസവും അനന്യസാധാരണമായ നിശ്ചയദാർഢ്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. ആരെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന ആത്മാർത്ഥതയുടെയും അസാധാരണമായ സത്യസന്ധതയുടെയുംതെളിച്ചത്തിൽ അത്യധികമായസഹിഷ്ണുതാബോധമോ ഭാവനാപരമായധാരണാശീലമോ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയില്ലെന്നു വരാം. ഏതെങ്കിലും ഒരഭിപ്രായത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് പരിവർത്തനവിധേയമല്ലാത്ത കർക്കശസ്വഭാവത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുപോയിട്ടുള്ളതിനുദാഹരണങ്ങൾ പലതാണു്. വളരെ അയവില്ലാത്ത ഒരു ഹൃദയമാണദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും മൈത്രീബന്ധങ്ങളും വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്കതീതമാണു്. അ

ദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ശത്രുക്കളോട് സ്വകാര്യബന്ധങ്ങൾപോലും പരിഛേദിച്ചുകളയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് മടിയില്ല. സ്ഫടികനിർമ്മലമായ സത്യസന്ധതയിലും ആത്മാർത്ഥതയിലും, സ്വകാര്യബന്ധങ്ങളെന്നും രാഷ്ട്രീയശത്രുത്വമെന്നും വൈവിദ്ധ്യമുള്ള അറകൾ പ്രത്യേകം അടച്ചുസൂക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു നിശ്ചയത്തിലദ്ദേഹം ചെന്നുചാടിപോയാൽ നൂതനമായ ആശയങ്ങൾക്കും വീക്ഷണകോടികൾക്കും ആ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നദ്ദേഹത്തെ അണുമാത്രമെങ്കിലും ചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ലോകം ഖണ്ഡിതമായ ഒരു രീതിയിലാണു് അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതു്. അവ പലപ്പോഴും ശരിയല്ലെന്നു് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കാമെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക നിമിഷത്തിൽ വിഭിന്നമായ ഒരഭിപ്രായം ഏതൊരാളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിനു രൂപവല്ക്കരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തെറ്റു പറ്റിയെന്നു ബോദ്ധ്യം വരുന്ന നിമിഷം മുതൽ ഏതൊരു മൈത്രീബന്ധത്തെയും പരിഛേദിച്ചുകളയുവാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ വീണ്ടുമൊരു രാജി അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മാനസികവും ശാരീരികവുമായ ഒരസംഭാവ്യതയാണു്.

മറ്റു പല മഹാന്മാർക്കുമെന്നപോലെ തന്നെ ശ്രീ താണുപിള്ളയ്ക്കും ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി മാത്രം മു

ന്നോട്ട സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണുള്ളത്. ഇടുങ്ങിയ വീക്ഷണകോടിയും സ്വാഭിപ്രായങ്ങൾ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുവാനുള്ള വൈമനസ്യവുമാണ് ഈ സ്വഭാവഗതിയിലന്തർഭവിക്കുന്നതെന്നു ചില വിമർശകന്മാർ പറയുമായിരിക്കാം. എങ്കിലും മഹത്വത്തിന്റെ അപരിത്യാജ്യഘടകങ്ങളായ ലഘുത്വവും ഏകാഗ്രതയും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൃഢനിശ്ചയവുമാണ് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്കതിൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഒരേമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്ന മനസ്സ് വിവേകശൂന്യമാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡം മാർഗ്ഗസ്വീകരണത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന വിവേചനാശക്തി ഒന്നുമാത്രമാണ്. ശ്രീ. താണുപിള്ളയെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിവേചനാശക്തി തുലോം രസകരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കായ്ക്കു ജീവിതം ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യത്തെ മാത്രം ലാക്കാക്കിയുള്ളതാണ്. ആദർശശുദ്ധമായ പൊതുക്കായ്ക്കുജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലയിലാണ് തിരുവിതാംകൂർകാർ മിക്കപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ ഒരു കാൽശതാബ്ദത്തിലധികമായി പൊതുജനതാല്പര്യങ്ങളുടെ ഒരു കാവൽ ഭടനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഒരേകാധിപത്യ ഭരണരീതിയുടെയും അസംഘടിതരും എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധരുമായ പൗരസഞ്ചയത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു പൊരുതു

കയായിരുന്നു. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരു ഭിഷഗ്വരനെപ്പോലെ രാഷ്ട്രശരീരത്തിലെ മഹാരോഗങ്ങൾ ചികിത്സിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലപ്പോൾ നിരാശാഭരിതനെങ്കിലും ഏകാഗ്രതയോടെ ഗംഗാപ്രവാഹം പോലെ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്ന പ്രതിക്രിയാശക്തികളോടദ്ദേഹം മല്ലടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനപക്ഷത്തുനിന്നും ഔദ്യോഗികപക്ഷത്തുനിന്നും അതികഠിനങ്ങളായ വിമർശനശരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ക്ഷതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അന്നെന്നപോലെ തന്നെ ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളും പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉദ്ദേശലക്ഷ്യവും ഹിമവാനെപ്പോലെ അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

സാമാന്യജനങ്ങളിൽനിന്നു തുലോം ഔന്നത്യമുള്ളവർക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ സാമാന്യജനങ്ങളെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നവർക്കോ മാത്രമെ ഒരു ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികളായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളൂ എന്നു് ഡിസ്റെയലി ഒരു ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ജനകീയനേതാവിനും ഇതു ബാധകമായിരിക്കുമോ എന്ന പ്രശ്നം ഗവേഷണാർഹമാണു്. ശ്രീ. താണുപിള്ള ഒരുപരിതലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണു് ലോകത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു് ചിത്രകാരനു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും പ്രതിബിംബിക്കുന്ന പ്രത്യേകതകൾ ഇങ്ങനെയൊരു അനുമാനത്തിനു ഇടകൊ

ട്ടുക്കയാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും ഗാംഭീര്യം കലർന്നതല്ലാതെ കേവലം വിനോദപ്രധാനമായ ഒരു വശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിമിതമായ താല്പര്യങ്ങളെമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഹൃദയത്തിനുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ ഔന്നത്യം കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ഒരു നാട്യമാണെന്നു് പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. തികച്ചും സ്വാഭാവികമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങൾ മാത്രമാണവ. ഭാവനാശൂന്യവും വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്കതീതവുമായ ഒരു മനോഭാവമാണദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു്. ദൃഷ്ടികൾ വിദൂരത്തിലുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ചിലപ്പോൾ ഒരംഗവസ്ത്രംപോലുമില്ലാതെ ജൂബാമാത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ആർഭാടരഹിതമായ വേഷത്തിൽ ചിന്താദ്യോതകമായ മുഖഭാവത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മെയിൻറോഡിൽകൂടി നടന്നുപോകുന്നതു് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആന്തരമായെന്നപോലെതന്നെ ബാഹ്യമായും ഒരൈന്നത്യം ആ ശരീരഘടനയിലുണ്ടു്. എങ്കിലും പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാനാണു് അദ്ദേഹം എപ്പോഴുംആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. തന്നെക്കുറിച്ചുനുകൂലമായ പൊതുജനഭിപ്രായം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനോ തന്റെ അനുയായികളുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമാകുന്നതിനോവേണ്ടി ഒരിക്കലുമദ്ദേഹം ആയാസപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളുടെ നിരർത്ഥകമായ പ്രശംസയ്ക്കുവേണ്ടി സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ഓടിക്കയ

രുവാനൊ ലോകരംഗത്തു മുൻപന്തിയിൽ നിന്നു നയിച്ചുവാനൊ അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയെയും നൈസർഗ്ഗികമായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യങ്ങളെയും പറ്റി വേണ്ടിടത്തോളം നേരിട്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരേകശാസനാധികാരിയെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചേക്കാം. അനുയായികളാൽ നയിക്കപ്പെടുവാനല്ല അനുയായികൾക്കു് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്യുവാനാണു് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ അഭിലഷിക്കുന്നതു്. ഇതു ചിലപ്പോൾ വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും മഹാനായ ഒരു നേതാവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷരം അനുവർത്തിക്കുവാനും അങ്ങിനെയൊരു നേതൃത്വത്തെ അനുഗമിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമില്ല. അതിരറ്റ ആത്മാർത്ഥതയുടെ മുൻപിൽ ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം കീഴ്വണങ്ങുന്നു. വക്രതയും കാപട്യവും ഏതുന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ക്രൂടിയും അവയെ അവഹേളിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുകയില്ല. ശ്രീ. താണുപിള്ളയെ നേരിട്ടു പരിചയപ്പെടുവാനിടവന്നിട്ടുള്ള അത്യുന്നതന്മാരായ ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രശംസയ്ക്കദ്ദേഹം പാത്രമായിട്ടുണ്ടു്. ഗാന്ധിജിക്കു് ശ്രീ താണുപിള്ളയോടുള്ള ബഹുമാനവും വാൽസല്യവും ഒന്നിലധികം തവണ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ശ്രീ. താണുപിള്ളയുടെ ഒരു വാർധാസന്ദർശനം ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യദിനാഘോഷവേളയിലാണു് നടന്നതു്. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിഅംഗങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അന്നു വാർധായിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സ്വാതന്ത്ര്യദിനാഘോഷം സംബന്ധിച്ചുള്ള പതാകാഭിവന്ദനത്തിനു് സമയമായി. എന്നാൽ ആ മംഗളകർമ്മം നിർവഹിച്ചു കൊള്ളാമെന്നേറ്റിരുന്ന സരോജനീദേവി അപ്പോഴും വന്നുചേർന്നിട്ടില്ല. വാർധായിലെ ആഘോഷപരിപാടികൾ ആരുടെ അസാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടും മുടങ്ങുക പതിവില്ല. സർവസ്വതന്ത്രയായ സരോജിനീദേവിയില്ലാതെ വാർധായിലെ യോഗീശ്വരന്മാരോട് ചെയ്യിട്ടുള്ള വാശാനങ്ങൾ ലംഘിക്കുവാൻ മൈ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, ബാബൂ രാജേന്ദ്രപ്രസാദു് തുടങ്ങിയുള്ളവർ സന്നിഹിതരായിരിക്കുമ്പോൾ സരോജിനിദേവിയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു് നിരാശപ്പെടുവാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പതാകാഭിവന്ദനഘട്ടം സമീപിച്ചപ്പോൾ സരോജിനിദേവിയുടെ വാശാനലംഘനത്തെപ്പറ്റി മഹാദേവദേശായി ഗാന്ധിജിയെ അറിയിച്ചു. ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയെ ആ മംഗളകർമ്മത്തിനു ക്ഷണിക്കുവാൻ ദേശായി നിയുക്തനായി. ഗാന്ധിജിയുടെയും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെയും മഹനീയ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽവച്ചു് ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി പതാക ഉയർത്തി.

ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജനിച്ച് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ വളർന്ന, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നുവളരെയൊക്കെ അകന്നു നില്ക്കുവാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ നൽകാത്ത ഒരു തൊഴിൽ, ജീവിതവൃത്തിയായി സ്വീകരിച്ചു എങ്കിലും, വലിയ ദാരിദ്ര്യമൊന്നുമില്ലാതെ, പൊതുക്കാര്യ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എങ്കിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്ക് പാത്രമാകാതെ, അനന്യനമായ രാജ്യസേവനമനുൽസുകൃം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭരണാധികാരികളുടെ സംതൃപ്തിക്കു വിധേയനാകുവാൻ ഭാഗ്യമില്ലാതെ, നേതൃത്വമുണ്ടെങ്കിലും അനുയായികളില്ലാതെ അങ്ങനെയൊരു ശൂശങ്കസ്വർഗ്ഗത്തിലണ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആവിർഭാവകാലംവരെ ശ്രീ പട്ടം താണുപിള്ള കഴിഞ്ഞുകൂടിയത്. ആരുടേയും കളിപ്പാവയാകാതെ ആത്മാഭിമാനം വിലയ്ക്കുകൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകാതെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ നിലനിത്തിക്കൊണ്ട് സർവ്വജനാദരണീയനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ആ പ്രശാന്തജീവിതം അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ശ്രീ. താണുപിള്ള ആദർശശുദ്ധിയുള്ള ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെന്ന നിലയിലല്ലാതെ ഒരു പ്രക്ഷോഭകോരിയായി പൊതുരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എങ്കിലും 7 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്ദംപ്രഥമമായി ഒരു രാഷ്ട്രീയഘടനയുണ്ടാക്കുവാൻ മുൻനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചതു് മി. താണുപിള്ളയായിരുന്നു. മി. താണുപിള്ളയ്ക്കിന്നു അൻപതിനോടാൾ അറുപതിനോ

ടട്ടുള്ള പ്രായമുണ്ടെങ്കിലും യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രായേണ ക്ലേശരഹിതമായിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപോയജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും വരാൻപോകുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ക്ലേശകരമായി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനു ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. പഴയസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും സ്നേഹബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും എന്നേക്കുമായി പിരിഞ്ഞുപോരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പു അതിതീവ്രമായ ഹൃദയവേദന അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരിക്കണം. നട്ടെല്ല് അൽപ്പമൊന്നു വളയ്ക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകുമായിരുന്നെങ്കിൽ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽപോലും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യാശിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയാകുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു. ആ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ യാതൊരുശക്തികൾക്കോ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചില സഹപ്രവർത്തകന്മാർ കടുത്തവഞ്ചനകൊണ്ടദ്ദേഹത്തെ നിരാശപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റുചിലർ വ്യക്തിപരമായ അഭ്യുന്നതിയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമതൊരുകൂട്ടർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദ്യശസ്സിൽ മാലിന്യം തേയ്ക്കുവാനൊരുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ശി

ലാതുല്യമായ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടും ഒരു ഗിരിശ്രേഷ്ഠന്റെ അചഞ്ചലതത്വത്തോടും ഇന്നും അദ്ദേഹം സ്വസ്ഥാനത്തുറച്ചുനില്ക്കുന്നു. ജീവിതവൃത്തിയായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന തൊഴിൽ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പരിത്യജിക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും അതിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുവാനുള്ള ആകാംക്ഷയും അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു ത്യാഗമൂർത്തിയായി തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻതന്നെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ബലി അർപ്പിച്ചിരിക്കയാണു്. ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുതുല്യനായി മറെറാരുവ്യക്തി തിരുവിതാംകൂറിലില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയതിയുടെ മടിയിൽ അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചിരിക്കയാകാം. തിരുവിതാംകൂർ സ്റേറ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ധാർമ്മികമായ പിന്തുണ ഇന്നു് ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ മഹനീയമായ ത്യാഗവും സ്ഫടികതുല്യമായ സ്വഭാവശുദ്ധിയുമാണെന്നു് തീർത്തു പറയാം.

പ്രായംകൊണ്ടു് പോയ തലമുറയിലാണു് മി. താണുപിള്ള ഉൾപ്പെട്ടതെങ്കിലും ആ ചിത്രശാലയിലദ്ദേഹം ഒതുങ്ങുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പുരോഗമനേച്ഛകൊണ്ടു് രണ്ടു തലമുറകൾക്കുതന്നെ മുന്നോട്ടു കടന്നുപോകുന്ന ഒരു വിപ്ലവകാരിയായ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടേയും യാഥാസ്ഥിതികത്വംകൊണ്ടു് പലപടികൾ പിന്നോട്ടു പോകുന്ന മറു പിൻതിരിപ്പന്മാരുടേയും ഇടയ്ക്കു് ഒരുല്പതിഷ്ണുവായ മി. പട്ടം താണുപിള്ള അസ്ഥാ

നസ്ഥിതൻതന്നെയാണു്. അതിശീഘ്രതയിൽ മറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പഴയ ലോകത്തിലെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളും വിദ്യുൽപ്രവാഹം പോലെ ഇരച്ചുകയറുന്ന നൂതനയുഗത്തിലെ നവീനാദർശങ്ങളും ഒന്നിച്ചേകകാലത്തു സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ള പോയതലമുറയിലെ അവസാനവ്യക്തിയാണദ്ദേഹം. ആ നിലയിലദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഒരു ചരമശാസനവും ഭാവിയുടെ ഒരു പ്രവചനവുമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് പരിവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വെമ്പുന്ന യുവലോകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചു് ഇന്നു് നിയന്ത്രണാധീനരായി നിലകൊള്ളുന്നതു്.

Printed
up to 78 pages at
S. R. Press, Trivandrum
and
the rest at
VISWABHARATHI PRESS, KOTTAYAM.

മലയാളത്തിലെ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ

ആണിയറ (പൊൻകുന്നം വക്കി.)

ഭാഗ്യം, പ്രേമം, നഴ്സ്, കുറ്റസമ്മതം,
ഇരുട്ടിൽനിന്ന് ഈ കഥകൾ വില 1 00

ആരാമം (പൊൻകുന്നം വക്കി)

അഛൻ, ദുഷ്ടൻ, ക്ഷമാപണം,
അവരുടെഭ്രാന്തൻ, ഭർത്താവ്, ആത്മകഥ
ബൈബിൾ ഈ ചെറുകഥകൾ 1 00

ഹൃദയനാദം (പൊൻകുന്നം വക്കി)

ഈശ്വരപൂജ, വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക്,
ഡാക്ടർ, നോൺസെൻസ്, അപ്പനും
അമ്മയും എന്നീചെറുകഥകൾ 1 00

വികാരസദനം (ഒന്നാംഭാഗം)

(പൊൻകുന്നം വക്കി)

റിക്ഷാക്കാരൻ, നീറുന്നകൈപ്പത്തി,
തുടങ്ങിയ ആറുകഥകൾ 1 80

വികാരസദനം (രണ്ടാംഭാഗം)

രണ്ടുചിത്രം, ജനറൽമച്ച്ൻറു്,
സഹോദരൻ തുടങ്ങിയ ആറുകഥകൾ 1 80

അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ലക്ഷണം

കെ. അഹമ്മദ് അബ്ബാസ് എഴുതിയ രാഷ്ട്രീയനാടകത്തിന്റെ പരിഭാഷ 0 12 0

മേൽവിലാസം (കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള)

ഉത്തുപ്പാന്റെകിണർ, മേൽവിലാസം തുടങ്ങിയ എട്ടസുപ്രസിദ്ധകഥകളുടെ സമാഹാരം 1 4 0

താഴ്വരകൾ (വെട്ടൂർ രാമൻനായർ)

ദാനത്തെങ്ങ്, പോസ്റ്റ്കാർഡ്, തകർന്ന ഹൃദയം തുടങ്ങി ഏഴ് ഒന്നാന്തരംകഥകൾ 1 4 0

തകഴിയുടെകഥകൾ

അരപതാംവയസ്സിൽ, പട്ടാളക്കാരൻ മുതലായ എട്ട ചെറുകഥകൾ 1 4 0

പൂജ (പൊൻകുന്നം വക്കീ)

സാമുദായിക നാടകം 1 8 0

ജേതാക്കൾ (നാടകം)

(പൊൻകുന്നം വക്കീ) 1 8 0

പ്രേമവിപ്ലവം (നാടകം)

(പൊൻകുന്നം വക്കീ) 1 8 0

നാടകകൃത്ത് (കേശവദേവ്)

നാടകാഭാസങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന നാടകം 1 0 0

£/101

അപ്പൂപ്പൻ (കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള)

അപ്പൂപ്പൻ, പ്രതിഫലം ഈ ഏകാങ്ക നാടകങ്ങൾ 0 14 0

ഈ. വി. സ്മരണകൾ

(സി. ഐ. രാമൻനായർ)

ചിരിക്കുന്ന ഏതുമനുഷ്യനേയും കൂടുകൂടെ ചിരിപ്പിക്കുന്ന സ്മരണകൾ 1 8 0

ശാശ്വതരശ്മികൾ

പത്തു പുരോഗമനകവിതകൾ 0 12 0

നിങ്ങളുടെഭക്ഷണം (എം. ആർ. മസാനി)

വയൽ മുതൽ അടുക്കളവരെ— ഉള്ളപ്രതി പാദനം മുഴുവനും ചിത്രങ്ങളോടുകൂടി 1 12 0

തിരുമൽക്കാഴ്ച (പൊൻകുന്നം വക്കി)

സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ 28 ഗദ്യകവിതകൾ 1 12 0.

ആരുടെരക്തം? (അലിസർദാർജാഫ്രി)

ദേശീയനാടകം 1 0 0

എട്ടുപ്രേമകഥകൾ

(വി. സി. ചർക്കോ എം. ഏ.)

പ്രേമത്തെ എട്ടു വിഭിന്നവീക്ഷണകോണങ്ങളിൽനിന്നു പരിശോധിക്കുന്ന ഒന്നാംതരം ചെറുകഥകൾ 1 0 0

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കളരിക്കൽ ബസാർ, കോട്ടയം.

നിവേദനം

പൊൻകുന്നം വക്കി

കരിനിഴലുകൾ, വീരൻ, സമാധാനം, പത്രാധിപർ, വാഴവെട്ട് മുതലായ എട്ടു ഒന്നാംതരം ചെറുകഥകൾ.

മദാന്ധനായ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകന്റെ മേൽ നടത്തുന്ന മൃഗീയമായ കൈയേറ്റമാണ് "കരിനിഴലുകൾ" എന്ന കഥയിലെ പ്രമേയം. വില 1-8-0

പുരോഗമനസാഹിത്യം എന്തിനു്?

ഹരീന്ദ്രനാഥ ചട്ടോപാദ്ധ്യായ
എം. പി. പോൾ
ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി
ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള
ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ
ആർ. എസ്. കുറുപ്പ്
എസ്. ഗുപ്തൻ നായർ
കുറിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള
ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

പുരോഗമന സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്നതിനു ഇതുനല്ല മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലില്ല. വില 1-4-0

അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം

ഗ്രന്ഥകർത്താ: കെ. അഹമ്മദ് അബ്ബാസ്
വിവർത്തകൻ: വി. വി. വക്കി എം. എ.

അബ്ബാസിന്റെ സുപ്രസിദ്ധ നാടകമായ Invitation to immortality യുടെ തർജ്ജമ.

നാടകപാത്രങ്ങൾ:— ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, അയാളുടെ ഭാര്യ, ജോൺബുൾ, ഹിറ്റ്ലർ, പുരോഹിതൻ, സിനിമാതാരം, തൊഴിലാളി.

എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും ചിത്രങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട് വില 0-12-0

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കളരിക്കൽ ബസാർ കോട്ടയം.

Indic Digital Archive Foundation

210125

f 101

920

f 101

gpura.org